

เราะมะฎอน...
บรรยายกาศแห่งความตักวา

โดย อบู ชัยดุ อัสลัม บิน หะซัน ฮาลัม

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

คำนำ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَمِنْ
سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ .. وَأَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَرْسَلَهُ بَيْنَ
يَدَيِ السَّاعَةِ بِشِيرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا .. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

أَمَّا بَعْدُ:

แท้จริงเดือนเราะมะฎอนเป็นฤดูแห่งการเก็บเกี่ยวความดี เป็นเดือนที่เอื้อต่อ
การหล่อหลอมผู้คนให้เป็นมุตตะกูน (บรรดาผู้ที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์) ผ่านการ
ถือศีลอดซึ่งเป็นหนึ่งในเป้าหมายสูงสุด อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

ความว่า

(บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว
เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้วเพื่อว่าพวกเจ้าจะ
ได้ยำเกรง) (อัลบะเกาะเราะฮ์ 183)

เดือนเราะมะฎอนเป็นเดือนแห่งการเพิ่มจำนวนชาวสวรรค์ดังที่ท่านนบี ﷺ ได้
กล่าวว่า

((إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ صُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ وَمَرَدَةُ الْجِنَّ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَفُتِّحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ، وَيُنَادِي مُنَادٍ يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ، وَلِلَّهِ عِتَقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ))

ความว่า

(เมื่อคืนแรกของเราะมะฎอนมาถึง บรรดาชัยฏอนและญินที่เกาะทั้งหลายจะถูกพันธนาการ ประตูนรกจะถูกปิดลงทุกบาน และประตูสวรรค์จะถูกเปิดออกทั้งหมด มีผู้เรียกบอกว่า โอ้ผู้แสวงหาความดีจงรีบกอบโกยเถิด โอ้ผู้ต้องการทำชั่วจงยับยั้งก่อนเถิด และอัลลอฮ์จะปลดปล่อยชาวนรกให้เป็นไท ซึ่งมันจะเกิดขึ้นทุกคืนของเราะมะฎอน)¹

และเดือนเราะมะฎอนยังเป็นเดือนแห่งการยกระดับสถานะบ่าวในสวรรค์ด้วยการได้ใช้ชีวิตในเดือนเราะมะฎอนเพื่อทำอิบาดะฮ์ การได้มีชีวิตอยู่และทำ อิบาดะฮ์ในเดือนเราะมะฎอนหนึ่งปีสามารถทำให้คน ๆ หนึ่งมีระดับเหนือกว่าอีกคนที่ล่วงลับไปแล้วต่างราวฟ้ากับดิน การได้มีชีวิตอยู่จนถึงเดือนเราะมะฎอนถือเป็นความโปรดปรานและโอกาสอันใหญ่หลวงเพื่อเก็บเกี่ยวความดี

ด้วยความสำคัญของเดือนนี้ ผมจึงอยากมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้บางส่วนที่ผมมองว่าน่าจะเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่มีชีวิตจนถึงเดือนนี้ได้รับประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ที่ได้เขียน แปล และรวบรวมไว้ในเวลาหนึ่งสัปดาห์ก่อนเราะมะฎอน ซึ่งหนังสือเล่มนี้ประกอบไปด้วย 7 หัวข้อใหญ่ด้วยกัน ดังนี้

¹ บันทึกโดยอัส-ติรมิซียฺ (หะดีษเลขที่ 682)

-หัวข้อแรก เป็นบทความที่ผมได้เขียนเองเกี่ยวกับเดือนเราะมะฎอน
บรรยากาศในการสร้างคนให้เป็นคนที่มุตตะกุน

-หัวข้อที่สอง “ศิยามกับการระงับตนเองจากสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม”

-หัวข้อที่สาม “ศิยามกับการให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮฺ”

-หัวข้อที่สี่ “ประโยชน์ของการรักษาลีน”

ซึ่งหัวข้อที่สอง ที่สาม และที่สี่ เป็นบทความที่เขียนโดย ชัยคุ अबดุลรอซซาก
อัลบะดร์ หะฟีเศาะฮุลลอฮฺ ซึ่งจะช่วยเพิ่มอรรถรสในการทำอิบาดะฮฺและ
เปลี่ยนแปลงตัวเอง

-หัวข้อที่ห้า “ความผิดพลาดและความเข้าใจผิดทั่วไปในเดือนเราะมะฎอน”

เป็นเนื้อหาที่สรุปมาจากหนังสือ "مخالفات رمضان" ซึ่งเป็นการรวบรวมความเข้าใจ
ผิด ๆ และความผิดพลาดทั่วไปที่เห็นบ่อยในเดือนเราะมะฎอน บางข้อก็อาจจะทำให้
เสียศีลตลอด และบางข้อก็ทำให้พลาดจากความประเสริฐอันมากมาย เป็นการรวบรวม
โดยชัยคุ अबดุลอะซีซ บินมุฮัมมัด อัลสัรหาน หะฟีเศาะฮุลลอฮฺ

-หัวข้อที่หก “173 การงานที่ดีในเดือนเราะมาฎอน” โดยชัยคุ มุฮัมมัด บิน
ศอลิห อัลมุนัจญิด เป็นการสรุปความดีต่าง ๆ ที่คนถือศีลตลอดสามารถปฏิบัติมันได้ใน
เดือนนี้ ถือว่าเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ไม่ออกกว่าจะทำความดีได้บ้างในเดือนเราะ
มะฎอนโดยเฉพาะ รวมถึงในเดือนอื่น ๆ อีกด้วย

-หัวข้อสุดท้ายคือ “หะดีษฎะอ์ฟและเมาฎูอ์ที่แพร่หลายในเดือนเราะ
มะฎอน” เป็นการรวบรวมหะดีษที่มักได้ยินอย่างแพร่หลายในเดือนเราะมะฎอน
และช่วงท้ายจะมีการแนะนำหนังสือที่พูดถึงเรื่องนี้โดยเฉพาะเพื่อผู้อ่านจะได้ศึกษา

เพิ่มเติม เนื่องจากจุดประสงค์ที่ผมบรรจุเรื่องนี้เข้าไปในหนังสือเล่มนี้เพื่อให้รู้ว่าหนึ่งในสิ่งที่ต้องระวังในเดือนนี้คือการโกหก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการโกหกใส่ในปี ถึงแม้ว่ามีเจตนาที่ดีในการเผยแพร่หะดีษปลอมเหล่านั้นเพื่อกระตุ้นผู้คนให้อยากทำงานที่ดี แต่การโกหกมันก็คือการโกหกอยู่ดีซึ่งไม่สามารถทำให้มันเป็นสิ่งที่ถูกต้องได้ วัลลอฮูอะลัม

สุดท้ายนี้ ผมขอต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ทรงให้หนังสือเล่มนี้เป็นประโยชน์มากกว่าที่ถูกคาดหวังไว้ และทรงเปิดหัวใจและการรับฟังให้แก่ผู้อ่านและรับฟังมัน

اللهم وِقِّقْنَا وَأَعِنَّا أَجْمَعِينَ لِلْعِبَادَةِ فِي هَذَا رَمَضَانَ، وَلَا تَكُنَّا إِلَى أَنْفُسِنَا طَرْفَةً عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لَنَا شَأْنَنَا كُلَّهُ .

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

บ่าวผู้หวังในความเมตตาแห่งอัลลอฮ์

อบู ชัยด อัสลัม บิน หะซัน ฮาลัม

4 ระมะฎอน 1443 ฮิจเราะฮ์

สารบัญ

คำนำ.....	4
สารบัญ.....	8
1-เราะมะฎอนบรียากาศแห่งการสร้างมุตตะกิน ..	11
-คุณลักษณะแรก.....	18
-คุณลักษณะที่สอง	23
-คุณลักษณะที่สาม	25
-คุณลักษณะที่สี่	30
-คุณลักษณะที่ห้า	34
-คุณลักษณะที่หก.....	37
-คุณลักษณะที่เจ็ด.....	41
-คุณลักษณะที่แปด	44
-คุณลักษณะที่เก้า	47
2-คิยามระงับตนเองจากสิ่งที่ไม่อัลลอฮฺทรงห้าม	53
3-คิยามกับการละหมาด.....	65
4-คิยามกับการให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮฺ	78
5-ประโยชน์ของการรักษาลิ้น	86
6-ความผิดพลาดและเข้าใจผิดในเราะมะฎอน.....	98
7- 173 การงานที่ดีในเดือน เราะมาฎอน.....	107
8- หะดีษฎะอ์ฟและเมาฎูอ์ในเราะมะฎอน.....	120

เราะมะฏอน...

บรรยายภาคแห่งการตักวา

เราะมะฎอน...บรรยากาศแห่งการตักวา

การถือศีลอดและเราะมาฎอนเปรียบดั่งสถาบันฝึกตนเองที่จะผลิตผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าศึกษาในสถาบันนี้เป็นผู้ที่มีความตักวายำเกรงต่ออัลลอฮ์ ชุบหานะฮฺวะตะอาลา อัลลอฮฺตรัสว่า

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ (البقرة: ١٨٣)

ความว่า

(บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามา เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง)

มุสลิมหลาย ๆ คนรู้ซึ่งดีถึงเป้าหมายของการถือศีลอด คือ ความตักวา เพราะเกือบทุกมัสยิด ทุกเวที และเกือบทุกวโรกาสที่มีการให้ความรู้เกี่ยวกับเดือนเราะมะฎอนก็จะมีการยกอายะฮฺข้างต้นมาพูดซ้ำ ๆ สิ่งที่แปลกก็คือ ทำไมคนหนึ่งถือศีลอดมาหลายปีแล้ว แต่ทำไมไม่เห็นผลเสียที่ นั่นอาจเป็นเพราะเข้าใจว่า การถือศีลอดคือการละเว้นจากการกินและการดื่ม และไม่ได้เข้าไปถึงแก่นของการถือศีลอด คุณลักษณะของผู้ที่ถือศีลอดอย่างครบถ้วน ดังที่ถูกระบุไว้ในอัลกุรอานหะดีษต่าง ๆ ก็เป็นไปได้ ฉะนั้นการทำความเข้าใจว่าคุณลักษณะของคนที่ตักวาเป็นอย่างไรคืออะไรสิ่งแรกที่ทุกคนควรศึกษา

คำถาม

จะอย่างไรให้หลังจากการถือศีลอดแล้วเกิดความตักวา?

อะไร คือ คุณสมบัติของมุตตาอุน บรรดาผู้ยำเกรง?

ในอัลกุรอานนั้นมีกลุ่มอายะฮ์มากมายที่อัลลอฮ์ได้ทรงพูดถึงคุณลักษณะของผู้ตักวายำเกรง แต่จะมี **สามกลุ่มอายะฮ์ใหญ่**จากอัลกุรอานที่ได้อธิบายคุณลักษณะของผู้ที่ตักวาอย่างละเอียดพอสมควรที่มากกว่ากลุ่มอายะฮ์อื่น ๆ ซึ่งหากเราได้ศึกษาสามกลุ่มอายะฮ์เหล่านี้ จะทำให้เข้าใจอย่างกระจ่างแจ้งว่า ทำไมการถือศีลอดและบรรยาภาในเดือนเราะมาฎอนถึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะที่สุดที่จะหล่อหลอมคนธรรมดาให้เป็น "มุตตาอุน" ผู้มีตักวายำเกรง เพื่อที่เราจะได้นำมาปฏิบัติและเข้าไปอยู่ในบรรดาผู้ยำเกรง

สามกลุ่มอายะฮ์ที่ว่ามีดังนี้

1. กลุ่มอายะฮ์แรก คือ ในช่วงต้นของซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 1-5

พระองค์ตรัสว่า :

(اَلَمْ) ﴿ ١ ﴾ ذٰلِكَ اَلْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هٰدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿ ٢ ﴾)

ความว่า

(อะลิฟ ลาม มีม (1) คัมภีร์นี้ ไม่มีความสงสัยใด ๆ ในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น(2))²

² อัลบะกอเราะฮ์ (อายะฮ์ที่ 1-2)

แล้วบรรดาผู้ยำเกรงที่จะได้รับทางนำจากอัลกุรอานที่ว่านั้นเป็นแบบไหน?

อัลลอฮฺทรงให้คำตอบในอายะฮฺถัดมาว่า :

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ
هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ (البقرة: ٣ - ٥)

ความว่า

((บรรดาผู้ยำเกรงนั้น) คือ บรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ และดำรงไว้ซึ่งการ
ละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขานั้น พวกเขาก็
บริจาต(3) และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูก
ประทานลงมาก่อนเจ้า และต่อวันปรโลกนั้น พวกเขาก็เชื่อมั่นว่ามีจริงแน่นอน
(4)ชนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ (ตั้ง) อยู่บนฮิดายะฮฺคำแนะนำที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา
เขา และชนเหล่านี้คือผู้ที่สำเร็จบรรลุลผล(5))

2. กลุ่มอายะฮฺที่สอง คือ ในซูเราะฮฺ อาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 15-17

หลังจากที่อัลลอฮฺได้ทรงกล่าวถึงสิ่งที่มีมนุษย์ชมชอบต่าง ๆ จากสิ่งที่เป็น คุณ
ยา พระองค์ได้ตรัสว่า :

﴿قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِحَيْثُ مَنَ دُلَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ ﴿١٥﴾

(آل عمران: ١٥)

ความว่า

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าจะให้ฉันบอกแก่พวกท่านถึงสิ่งที่ดียิ่งกว่านั้น ไหม? คือ บรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล และจะได้รับบรรดาคู่ครองที่บริสุทธิ์ และความพึงพอใจจากอัลลอฮ์ด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นบรรดาบ่าวทั้งหลาย)

คุณสมบัติของผู้ยำเกรงที่จะได้รับผลตอบแทนเหล่านั้นเป็นเช่นไร ?

พระองค์ตรัสหลังจากอายะฮ์นี้ว่า :

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا ءَامِنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ١٦ ﴿

﴿الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقُنُتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ ١٧ ﴿

(آل عمران: ١٦ - ١٧)

ความว่า

((บรรดาผู้ยำเกรงนั้น) คือ บรรดาผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งพวกเรา แท้จริงพวกเราได้ศรัทธากันแล้ว โปรดทรงอภัยโทษให้แก่พวกเราซึ่งบรรดาความผิดของพวกเราด้วยเถิด และโปรดได้ทรงป้องกันพวกเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด(16) (บรรดาผู้ยำเกรงนั้น) คือ บรรดาผู้ที่อดทน และ

บรรดาผู้ที่สัจจริง และบรรดาผู้ที่ภักดี และบรรดาผู้ที่บริจาค และบรรดาผู้ที่ขอ
อภัยโทษในยามใกล้รุ่ง(ซะหฺร)

3. กลุ่มอายะฮ์ที่สาม คือ กลุ่มอายะฮ์ที่อยู่ในซูเราะฮ์ อาลิอิมรอนเช่นเดียวกัน อายะฮ์ที่ 133-135

อัลลอฮ์ได้เรียกร้องมวลมนุษยชาติให้รีบเร่งไปสู่การขอภัยโทษจากพระองค์
พระองค์ตรัสว่า :

﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِينَ ﴾ (آل عمران: ١٣٣)

ความว่า

(และพวกเจ้าจงรีบเร่งกันไปสู่การอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเจ้า และไปสู่
สวรรค์ซึ่งความกว้างของมันนั้น คือบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดยที่มันถูกเตรียมไว้
สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง)

บรรดาผู้ยำเกรงที่จะได้รับสวรรค์อันกว้างใหญ่ มีคุณลักษณะเป็นเช่นไรกัน?

พระองค์ได้ตรัสในอายะฮ์ถัดมาว่า:

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْعَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ ﴿(آل عمران: ١٣٤ - ١٣٥)﴾

ความว่า

((บรรดาผู้ยำเกรงที่ว่า) คือ บรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน และบรรดาผู้ข่มโทษข่มโกรธ และบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย(134) บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความชั่วใด ๆ หรือ อธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขาก็รำลึกถึงอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ขอภัยโทษในความผิดบาปต่าง ๆ ของพวกเขา และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดาความผิดทั้งหลายได้นอกจากอัลลอฮ์ และพวกเขาก็มิได้อธิษฐานตุนโทษปฏิบัติในสิ่งที่เขาเคยปฏิบัติมาโดยที่พวกเขารู้กันอยู่(ว่ามันผิด))

ซึ่งสุดท้าย ผลตอบแทนสำหรับพวกเขาเหล่านั้น ก็คือ การอภัยโทษและสวรรค์ของพระองค์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ يَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿١٣٦﴾

ความว่า

(ชนเหล่านี้แหละการตอบแทนแก่พวกเขา คือ การอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขาและบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายในสวนเหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนเหล่านั้นตลอดกาล และรางวัลของผู้ทำงาน นั้นช่างเลิศจริง ๆ)

จากสามกลุ่มอายุที่ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้ตักว้ายำเรง สามารถสรุปออกมาเป็นแปดคุณลักษณะด้วยกัน ซึ่งทั้งหมด ล้วนสอดคล้องกับสิ่งผู้ที่ถือศีลอดควรปฏิบัติ และสอดคล้องกับบรรยากาศแห่งความดีงามในเดือน เราะมะฮฺรอนอย่างน่าอัศจรรย์ คุณลักษณะที่ว่ามีดังนี้

1. คุณลักษณะแรก- (مُؤْمِن) ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งให้ศรัทธา
2. คุณลักษณะที่สอง คือ (مُقِيمُ الصَّلَاةِ) ผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดอย่างสมบูรณ์
3. คุณลักษณะที่สาม (الْمُنْفِقُونَ) ผู้ที่บริจาคทาน
4. คุณลักษณะที่สี่ (الْمُسْتَغْفِرُونَ) ผู้ที่อัสติฆฟารขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์
5. คุณลักษณะที่ห้า คือ (الدَّاعِ) บรรดาผู้ที่ขออุอา
6. คุณลักษณะที่หก คือ (الصَّابِرِينَ) บรรดาผู้ที่อดทน
7. คุณลักษณะที่เจ็ด (وَالصَّادِقِينَ) บรรดาผู้สัตย์จริง
8. คุณลักษณะที่แปด คือ (وَالْقَانِتِينَ) ผู้ที่ภักดีต่ออัลลอฮ์และเราะชะฮูล

คุณลักษณะแรก

(บ่มิอู๋)

ผู้มีอหามาสมัครทธา
ไป

คุณลักษณะแรก- (مُؤْمِن) ผู้มีอิหม่านมีศรัทธา

จากกลุ่มอายะฮ์ที่หนึ่ง

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (3)

((บรรดาผู้ยำเกรงนั้น) คือ บรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้ เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขานั้น พวกเขา ก็บริจาค(3))

และจากกลุ่มอายะฮ์ที่สอง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾

(และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมา ก่อนเจ้า และต่อวันปรโลกนั้นพวกเขาเชื่อมั่น)

และอายะฮ์ที่ว่า

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَعْمَاءُ فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (16)

((บรรดาผู้ยำเกรงนั้น)คือ บรรดาผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์ แท้จริงพวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว โปรดทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์และโปรดได้ทรงป้องกันพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด(16))

การศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงสั่ง คือ หัวใจหลักของศาสนานี้ การศรัทธาต่อพระองค์ และหลักศรัทธาทั้งหกคือกุญแจแรกสำหรับการน้อมรับทุกคำสั่งที่เหลือ เหตุนี้การศรัทธาหลักอะกิดะฮ์คือสิ่งสำคัญแลมีคุณค่าที่สุดสำหรับมุตตะกินผู้ที่มีความยำเกรง

และหากเรามาใคร่ครวญดูในหะดีษต่าง ๆ ในเราะมะฎอน จะเห็นได้ว่าจะมีเน้นย้ำให้ถือศีลอด และกียามอย่าง (إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا) ศรัทธาในการบัญญัติสิ่งนั้น เชื่อในผลบุญ และมุ่งหวังผลตอบแทนเหล่านั้น เสมือนเป็นสนามให้ฝึกผู้ถือศีลอดให้มีความศรัทธาในผู้บัญญัติซึ่งคืออัลลอฮ์ ศรัทธาเชื่อมั่นในบทบัญญัติ และศรัทธาในผลตอบแทน การได้ทำอย่างศรัทธาเชื่อมั่นและหวังในผลตอบแทนที่จะได้รับที่มีจริงคือคุณลักษณะของผู้ดีกว่าที่เราะมะฎอนจะหล่อหลอมให้เป็น

ได้ถูกรายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ))

ความว่า

(“ผู้ใดที่ถือศีลอดเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธาและบริสุทธิ์ และมุ่งหวังผลบุญจากการถือศีลอดเขาจะได้รับการอภัยบาปของเขาที่ผ่านมา”)³

รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่าท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

³ รายงานโดยบุคอรี (4/221) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 760)

((مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ))

ความว่า

(ผู้ใดที่ละหมาดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธา (ต่อคำสั่งและสัญญาของอัลลอฮ์)รวมทั้งคาดหวังผลตอบแทนจากพระองค์ แน่แท้พระองค์จะทรงอภัยโทษต่อบาปต่างๆ ที่ผ่านมา)⁴

รายงานจากท่านอบี ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่าน เราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ))

ความว่า

(ผู้ใดดำรงไว้ซึ่ง(การอิบาดะฮฺ) ในค่ำคืนอัล-เกาะดร์ด้วยความศรัทธา (ต่ออัลลอฮ์และคำสั่งของพระองค์) และหวังผลบุญจากอัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์จะทรงอภัยโทษต่อบาปต่างๆ ที่ผ่านมา)⁵

และในกลุ่มอายะฮ์แรกได้ระบุว่า หนึ่งในคุณลักษณะของมุตะกุนผู้ดีก็คือ เป็นศรัทธาต่อคัมภีร์ต่าง ๆ ทั้งหมด โดยเฉพาะอัลกุรอาน ไม่มีเดือนใดแล้วที่จะมีบรรยากาศที่สมควรสุดในการศึกษาอัลกุรอานมากไปกว่าการเดือนที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา

((شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ...))

⁴ มุตะตะพะกุน อะลียฮฺ: บุคอรี (2/252) และมุสลิม (1/523)

⁵ รายงานโดยบุคอรี (4/221) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 760)

(เดือนเราะมะฎอนนั้น เป็นเดือนที่อัลกรุอ่านได้ถูกประทานลงมาในฐานะเป็น
 ข้อเสนอแนะสำหรับมนุษย์ และเป็นหลักฐานอันชัดเจนเกี่ยวกับข้อเสนอแนะนั้น และ
 เกี่ยวกับสิ่งที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ...)

คุณลักษณะที่สอง
(مُقِيمُ الصَّلَاةِ)

ผู้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด

คุณลักษณะที่สอง คือ (مُقِيمُ الصَّلَاةِ) ผู้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด

จากกลุ่มอายะฮ์ที่หนึ่ง อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (3)

((บรรดาผู้ยำเกรงนั้น) คือ บรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขานั้น พวกเขา ก็บริจาค(3))

การละหมาดคือเสาหลักแห่งศาสนา เป็นเป็นหลักการของศาสนาข้อที่สอง รองลงมาจาก การกล่าวชะฮาดะฮ์ว่าศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว และเป็นตัวแบ่งแยก ว่าคนหนึ่งเป็นมุสลิมหรือกาฟิร และยังเป็นสิ่งแรกที่จะถูกถามถึงในวันกิยามะฮ์ ภายหน้า หากกระทำความดีการงานอื่นก็จะดีตามไปด้วย และหากมันบกพร่องแล้วไซ้ การงานอื่นก็จะพลอยบกพร่องไปด้วย

เราจะปฏิเสธไม่ได้ว่า เดือนเราะมะฎอนเป็นเดือนที่สร้างบรรยากาศและ จุดเริ่มต้นของใครหลาย ๆ คนในการเดินเข้ามาสยิดเพื่อดำรงไว้ซึ่งการละหมาดฟัรฎู และเสริมด้วยการละหมาดกียามเราะมะฎอนในทุก ๆ

รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่าท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ))

ความว่า

(“ผู้ใดที่กียามละหมาดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธา (ต่อคำสั่งและสัญญาของอัลลอฮ์)รวมทั้งคาดหวังผลตอบแทนจากพระองค์ แน่แท้พระองค์จะทรงอภัยโทษต่อบาปต่างๆ ที่ผ่านมา”)⁶

ซึ่งนี่คือเหตุผลหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าเดือนนี้เป็นเดือนแห่งการสร้างผู้ตักวา และยังเป็นคำตอบที่ว่าทำไมบางคนที่ถือศีลอดแต่ไม่ได้มีความตักวาเสียที่ นั่นอาจเป็นเพราะการที่เขาถือศีลอดแต่กลับไม่ละหมาดทั้งฟัรฎูและซุนนะฮ์ หรือบางคนละหมาดตะรอวีหฺแต่ไม่ละหมาดฟัรฎู

อัลลอฮฺมุสตะอาน

⁶ มุตตะพะกุน อะลียฮ์: บุคอรี (2/252) และมุสลิม (1/523)

คุณลักษณะที่สาม

(الْمُنْفِقُ)

ผู้ที่บริจาคทาน

คุณลักษณะที่สาม (الْمُنْفِقُونَ) ผู้ที่บริจาทาน

จากกลุ่มอายะฮ์ที่หนึ่ง อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ ﴿٣﴾

((บรรดาผู้ยำเกรงนั้น) คือ บรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาเหล่านั้น พวกเขาที่บริจาค(3))

และจากกลุ่มอายะฮ์ที่สอง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَاتِلِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ ﴿١٧﴾

((บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่สัจจริง และบรรดาผู้ที่รักดี และบรรดาผู้ที่บริจาค และบรรดาผู้ที่ขอภัยโทษในยามใกล้รุ่ง(สัหฺร))

และจากกลุ่มอายะฮ์ที่สาม อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿١٣٤﴾

((บรรดาผู้ยำเกรง) คือ บรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน และบรรดาผู้ข่มโทษข่มโกรธ และบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย)

หนึ่งในคุณลักษณะที่โดดเด่นของผู้ยำเกรงนั่นก็คือ การบริจาคทั้งในยามสุขและยามทุกข์ พวกเขาจะมองว่าทรัพย์สินที่แท้จริงของพวกเขา คือ สิ่งที่บริจาคออกไป

และเดือนนี้ เป็นเดือนการส่งเสริมการบริจาค และสร้างคนให้มีนิสัยรักการบริจาค ให้อาหารแก่ผู้ยากจนแร้นแค้น และผู้ถือศีลอด โดยที่ผู้ให้จะได้รับผลบุญเท่ากับผู้ที่ถือศีลอดนั้น และท่านนบีเองได้ทำเป็นแบบอย่างไว้ในเดือนนี้ ท่านจะใจบุญมากที่สุดในเดือนเราะมะฎอน โดยเฉพาะหลังจากที่ได้พบญิบรีลเพื่อทำการ ตะดาร์สอัลกุรอาน ดังในหะดีษนบีที่ว่า

عن ابن عباس رضي الله عنهما قال : ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدُ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرِيلُ، وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ، فَلَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ.))

ความว่า

(รายงานจากอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า “ท่านเราะซูลเป็นคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ที่สุด (ในการให้ทาน) และท่านยังเป็นคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อย่างที่สุดในเดือนเราะมะฎอน ขณะที่ท่านพบกับญิบรีล และท่านญิบรีลจะพบกับท่านเราะซูลทุกคำคืนของเดือนเราะมะฎอน เพื่อสอนอัลกุรอาน แท้จริงแล้วท่านเราะซูลขณะที่ท่านญิบรีลพบกับท่านนั้น ท่านจะมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ด้วยการทำความดียิ่งกว่าลมร่ำเพย”)⁷

⁷ (บันทึกโดยบุคอรี 3554 และมุสลิม 2308)

และมีการสนับสนุนเป็นอย่างมากให้มีการให้อาหารแก่ผู้ละศีลอดซึ่งอัลลอฮ์ได้เตรียมผลบุญอย่างยิ่งใหญ่ให้แก่เขาโดยไม่ขาดตกบกพร่องใด ๆ เลยดังในหะดีษ

รายงานจากซัยดฺ บิน คอลิด อัลญุฮานีย์ เล่าว่า ท่านเราะซูล ﷺ กล่าวว่า
 ((مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا، كَانَ لَهُ - أَوْ: كُتِبَ لَهُ - مِثْلُ أَجْرِ الصَّائِمِ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ
 مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا))

ความว่า

(ผู้ใดที่ให้อาหารละศีลอดแก่ผู้ที่ถือศีลอดแล้ว แท้จริงเขาจะได้รับผลบุญ
 เสมือนกับผู้ถือศีลอด โดยที่ไม่ได้ลดแม้แต่หน่อย)⁸

ขออัลลอฮ์ให้เราเป็นหนึ่งในผู้ชอบบริจาคเพื่อเราจะเป็นผู้ที่ดีกว่า...อามีน

⁸ ดูหนังสือ ตักริजอัลมุสนัดของซัยดฺ ซุอัยบ อัลอรรนะอูฏ (หะดีษเลขที่ 21676) โดยให้สถานะว่าเป็นหะดีษ หะซันลิฆ้อยริอิ

คุณลักษณะที่

(**مُسْتَفْرِجٌ**)

ผู้ที่อิตมฟารุขออภัยไทย

คุณลักษณะที่สี่ (المُسْتَغْفِرُونَ) ผู้ที่อิสติฆฟารขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์

จากกลุ่มอายะฮ์ที่สอง อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

((บรรดาผู้ยำเกรงนั้น)คือ บรรดาผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์ แท้จริงพวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว โปรดทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์และโปรดได้ทรงป้องกันพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด(16))

และจากกลุ่มอายะฮ์ที่สาม อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

(บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความชั่วใด ๆ หรือ อยู่ติธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขาก็รำลึกถึงอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ขออภัยโทษในความผิดบาปต่างๆของพวกเขา และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดาความผิดทั้งหลายให้ได้ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว และพวกเขาก็ได้ตั้งมั่นปฏิบัติในสิ่งที่เขาเคยปฏิบัติมาโดยที่พวกเขารู้กันอยู่)

การรักในอิสติฆฟาร ถ่อมตน เตาบะฮ์และยอมรับความผิด เป็นอีกหนึ่งคุณลักษณะที่เด่นชัดของผู้ตักวา และการอิสติฆฟารของพวกเขาก็จะมีความแตกต่างจากคนธรรมดาส่วนใหญ่ เพราะพวกเขาจะทำการอิสติฆฟารในช่วงเวลาสวดฮัยยาม ไกล่รู้่ง

ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ ١٧

((บรรดาผู้ยำเกรงนั้น) คือ บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่สัจจริง และบรรดาผู้ที่รักดี และบรรดาผู้ที่บริจาคน และบรรดาผู้ที่ขอภัยโทษในยามใกล้รุ่ง(สัหฺร))

ฉะนั้นเรามั่นใจได้เลยว่า ไม่มีเดือนไหนที่เหมาะสมแก่การฝึกคนให้มีคุณลักษณะของผู้ยำเกรงในด้านการอิศติฆฟารในช่วงสัหฺรยามใกล้รุ่งมากการเดือนเราะมะฎอนอีกแล้ว เนื่องจากผู้ถือศีลอดจะต้องตื่นมาทานสะหฺรในเวลานั้น ถือว่าเป็นโอกาสทองที่จะได้อิศติฆฟารในเวลานั้น ซึ่งต่างกับกับเดือนอื่น ๆ

รายงานจากอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูลกล่าวว่

((تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَهً))

ความว่า

(จงรับประทานอาหารซุฮฺร แท้จริงแล้วในนั้นมีความประเสริฐอยู่)⁹

และในคำคืออัลเกาะดฺรฺท่านนบี ﷺ ก็เน้นย้ำให้อ่านดุอาที่เกี่ยวข้องกับการขอภัยโทษโดยเฉพาะตั้งในหะดีษ

รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺได้กล่าวว่าฉันได้ถามท่านเราะซูลว่า

((يا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ وَافَقَتْ لَيْلَةُ الْقَدْرِ بِمَ أَدْعُو؟ قَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي))

⁹ (หะดีษรายงานโดยอัลบุคอรียฺ (หะดีษเลขที่ 1823) และมุสลิม (2/770))

ความว่า

(ท่านจะว่าอย่างไรหากฉันรับทราบว่าคุณคือคนไหนเป็นคนอัล-เกาะดร์ แล้วฉันจะกล่าวอะไรในคืนนั้น ๆ ?” ท่านเราะซูลได้ตอบว่าจงกล่าวเถิดว่า

((اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي))

หมายถึง “โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้า แท้จริงพระองค์ทรงให้อภัย พระองค์ทรงชอบการให้อภัย ดังนั้นพระองค์จงให้อภัย (บาป) ของฉันเถิด”¹⁰

โอ้ผู้ตื่นมารับประทานสะหุรในเดือนเราะมะฎอน จงขออภัยโทษในช่วงสะหุร เพื่อพวกท่านจะเป็นผู้ยำเกรง...

¹⁰ (รายงานโดยอัสติรมซี (หะดีษเลขที่ 3513) และอิบนุมาญะฮ์ (หะดีษเลขที่ 3850))

คุณลักษณะที่ห้า

(الداعي)

บรรดาผู้ที่ขอออ

คุณลักษณะที่ห้า คือ (الدعاء) บรรดาผู้ที่ขออุอา

จากกลุ่มอายะฮ์ที่สอง อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

((บรรดาผู้ยำเกรงนั้น)คือ บรรดาผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์ แท้จริงพวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว โปรดทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์และโปรดได้ทรงป้องกันพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด(16))

การอุอาเป็นอาวุธของมุอมีนผู้ศรัทธา และมุตตะกูนผู้ตักวาที่พวกเขาจะพึ่งอัลลอฮ์ในทุกการงานของพวกเขา

เดือนเราะมะฎอนเป็นเดือนที่เสริมสร้างผู้คนให้รักการอุอา วอนขอสิ่งต่าง ๆ จากอัลลอฮ์ เพราะผู้ที่ถือศีลอดนั้นเป็นหนึ่งในจำพวกของผู้คนที่อัลลอฮ์จะทรงตอบรับอุอาของพวกเขาโดยเฉพาะช่วงเวลาก่อนละศีลอด

รายงานจากอบีฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่าท่านเราะซูล ﷺ กล่าวว่า

(ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ : الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَ الصَّائِمُ حِينَ يُفْطِرُ، وَ دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ)

ความว่า

(คนสามจำพวกที่ดุอาอ์ของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธคือ อิหม่าม (ผู้ปกครอง) ที่ยุติธรรม คนที่ถือศีลอดจนกระทั่งเขาละศีลอด และดุอาอ์ของผู้ที่ถูกอธรรม)¹¹

ท่านบี ﷺ ได้กล่าวว่า

«إِنَّ لِلَّهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ عَتَقَاءُ مِنَ النَّارِ - يَعْنِي فِي رَمَضَانَ - وَإِنَّ لِكُلِّ مُسْلِمٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ دَعْوَةً يَدْعُو بِهَا فَيُسْتَجَابُ لَهُ»

ความว่า “ในทุกๆ วันและคืนของเดือนเราะมะฎอน อัลลอฮ์จะปลดปล่อยชาวนรก และในทุกๆ วันและคืนของเดือนเราะมะฎอน จะมีดุอาอ์ประการหนึ่งของมุสลิมที่เขาขอแล้วอัลลอฮ์จะทรงรับ)¹²

อีกทั้งอัลลอฮ์ได้ทรงค้ำอายะฮ์ว่าด้วยการถือศีลอดด้วยอายะฮ์การดุอาอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ ﴿١٨٦﴾ (البقرة: ١٨٦)

(และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า) แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน เมื่อเขาวิงวอนต่อข้าดังนั้น พวกเขาก็จงตอบรับข้าเถิด และศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง)

ผู้ถือศีลอดทั้งหลายจงขออุอาต้ออัลลอฮ์อย่างมากมายเถิดให้ตนเองได้เป็นผู้ตักวา

¹¹ (บันทึกโดยอิบนุ มาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 1752) อัลบัยฮะกี (8/163) อัตติรมิซีย (5/578) กล่าวว่า : เป็นหะดีษหะซัน)

¹² ดูกัซฟูล อัลสตาร (หะดีษเลขที่ 962) อัล-อัลบานียฺ วินิจฉัยว่าเป็นหะดีษเศาะฮีห ดู เศาะฮีห อัล-ดาร์อิม (หน้า 419)

คุณลักษณะที่หก

(لُطَّافٌ رَّوَّافٌ)

บรรดาผู้ที่อดทน
ไป

คุณลักษณะที่หก คือ (الصَّابِرِينَ) บรรดาผู้ที่อดทน

จากกลุ่มอายะฮ์ที่สอง อ้อลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقُنُتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ)

(บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่สัจจริง และบรรดาผู้ที่รักดี และบรรดาผู้ที่
บริจาค และบรรดาผู้ที่ขอภัยโทษในยามใกล้รุ่ง(สะหฺร))

ความอดทนคือหนึ่งในคุณลักษณะหลักของผู้ดีกว่า พวกเขาจะอดทนในการทำในสิ่งที่อ้อลลอฮ์ทรงสั่ง และพวกเขาจะระงับตัวเองจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม และพวกเขาจะทรงอดทนต่อความทุกข์ยากที่ถูกกำหนด และอดทนต่อการทำร้ายของผู้อื่น การอดทนมาจากอ้อลลอฮ์ และการอดทนต้องผ่านการฝึกฝนอย่างแข็งขัน

ซึ่งเดือนนี้เป็นเดือนแห่งการฝึกฝนการอดทนอย่างแท้จริง เพื่อหล่อหลอมให้
เป็นคนที่ดีกว่า การอดทนจะเห็นได้ชัดเจนจากการที่ต้องมาอดอาหาร อดน้ำ ห้าม
หลับนอนกับภรรยาในยามเที่ยงวัน ระงับอารมณ์ชะฮาวาตของตัวเอง เหมือนที่
ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้

ท่านอิหม่ามอัลบุคอรีและมุสลิมได้บันทึกหะดีษในเศาะฮี้หของทั้งสองจากท่าน
นอบีฮ์ร็อยเราะฮ์ -เราะฎียัลลอฮุอันฮุ- ได้เล่าว่า ท่านเราะฮ์ซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ،
وَالصِّيَامُ جُنَّةٌ فَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمٍ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَسْخَبْ فَإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ
قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي أَمْرُؤٌ صَائِمٌ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ وَإِذَا لَقِيَ
رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ))

ความว่า

(อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า “ทุกการงานที่ดีของลูกหลานอาดัมจะได้รับผลบุญตามที่
เขาทำนอกจากผลบุญของการถือศีลอดที่ฉันจะตอบแทนให้ตามที่ฉันประสงค์ และ
การถือศีลอดนั้นเป็นโล่ห์กำบัง เมื่อผู้ใดถือศีลอดตั้งนั้นเขาจงอย่าได้กล่าวคำพูดที่ชั่ว
(เหมือนกับการกระทำของผู้ที่อวิชา) และหากมีผู้ใดจะสาปแช่ง หรือกล่าวเหยียด
หยาม และจงพูดว่า แท้จริงแล้วฉันกำลังถือศีลอด และของสาบานแด่พระผู้เป็นเจ้า
ซึ่งชีวิตของมุฮัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงกลืนปากของผู้ถือ ศีลอดใน
ณ อัลลอฮ์ในวันกียามะฮ์นั้นหอมยิ่งกว่ากลิ่นชะมดเชียงเสียอีก และสำหรับผู้ถือศีล
อดจะมีความปลื้มปิติสองครั้งด้วยกัน คือ เมื่อเขาละศีลอดและเมื่อเขาได้เจอกับพระ
เจ้าของเขาด้วยการถือศีลอดของเขา”)¹³

และในการรายงานหนึ่งของอิหม่ามมุสลิม มีสำนวนว่า

((كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ، الْحَسَنَةُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ
وَجَلَّ إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي، يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ مِنْ أَجْلِي)).

ความว่า

(ทุกการงานที่ดีของลูกหลานอาดัมทั้งหมดจะได้รับผลตอบแทนทวีคูณเป็นสิบ
เท่าถึงเจ็ดร้อยเท่า อัลลอฮ์ได้กล่าวว่า นอกจากผลบุญของการถือศีลอดที่ฉันจะตอบ
แทนให้ตามที่ฉันประสงค์ เนื่องจากเขา(บ่าว)ได้ระงับอารมณ์และอาหารเพื่อฉัน)¹⁴

¹³ รายงานโดยอัลบูคอรี (หะดีษเลขที่ 1904) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 1151) สำนวนนี้เป็นของท่าน

¹⁴ รายงานโดยมุสลิม (หะดีษเลขที่ 1151)

ได้ถูกรายงานจากท่านอับดุลลาฮฺ บิน อัมรฺ (บินอัล-อาศ) เราะษฏีลลอฮฺอันฮุ
ได้เล่าว่า ท่านเราะซูล ﷺ กล่าวว่า

((الصِيَامُ وَالْقِرَاءُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، يَقُولُ الصِّيَامُ : أَيْ رَبِّ إِنِّي مَنَعْتُهُ
الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفِّعْنِي فِيهِ ، يَقُولُ الْقِرَاءُ رَبِّ مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفِّعْنِي فِيهِ
، فَيُشَفِّعَانِ))

ความว่า

(การถือศีลอดและอัลกุรอานจะให้ความช่วยเหลือแก่บ่าวในอาคิเราะห์ การถือ
ศีลอดจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน! ฉันทำให้เขาต้องอดอาหารและอดทน
จากอารมณ์ไฟต่ำในตอนกลางวัน ดังนั้น (อนุญาต) ให้ฉันให้ความช่วยเหลือแก่เขา
เถิด” และอัลกุรอานกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน! ฉันทำให้เขาต้องอดหลับอด
นอนในตอนกลางคืน ดังนั้น (อนุญาต) ให้ฉันให้ความช่วยเหลือแก่เขาเถิด” ท่าน
เราะซูล กล่าวว่า “จากนั้นทั้งสองก็ได้รับอนุญาตจากอัลลอฮฺเพื่อให้ความช่วยเหลือ
แก่เขา(ผู้ที่ถือศีลอดและอ่านอัลกุรอาน)”) ¹⁵

หากท่านอดทนจากสิ่งที่ยะหัยาลเพื่ออัลลอฮฺในเดือนเราะมะฎอนได้ ทำไม
ท่านจะอดทนจากสิ่งหะรอมเพื่อพระองค์ไม่ได้ ? แล้วจะเป็นผู้ตักวาได้อย่างไร?

¹⁵ (บันทึกโดยอะหมัด (2/174) อัดเตาะบะรอนี มัจญ์มะอฺ อัชชะวาอิด (3/1818) ริฎาล อัดเตาะบะรียฺ ริฎาลุ อัศ-เศาะฮี้หฺ)

คุณลักษณะที่เจ็ด
(لِّظَّادِقُوْ)
บรรดาผู้สัจจริง

คุณลักษณะที่เจ็ด (وَالصَّٰدِقِينَ) บรรดาผู้สัตย์จริง

จากกลุ่มอายะฮ์ที่สอง อ้อลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(الصَّٰبِرِينَ وَالصَّٰدِقِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ)

(บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่สัตย์จริง และบรรดาผู้ที่ภักดี และบรรดาผู้ที่
บริจาค และบรรดาผู้ที่ขอภัยโทษในยามใกล้รุ่ง(สะหฺร))

ความสัตย์จริงซื่อสัตย์ คือ เป็นอีกหนึ่งในคุณลักษณะของผู้ตักวาที่ต้องได้รับการ
ฝึกฝน และความตักวานั้นคือความยำเกรงต่อพระองค์ในการที่จะไปคดโกง โกหก
ผู้อื่น เพราะพวกเขาจะรู้ต้นตัวอยู่เสมอว่าอ้อลลอฮ์ทรงมองเห็นเขาในที่แจ้งและที่ลับ
ตาคน และพระองค์ทรงได้ยินสิ่งที่นึกคิดเป็นเก็บซ่อนมันไว้ในส่วนลึกของจิตใจ

ความพิเศษของเดือนเราะมะฎอนคือการฝึกตนให้ลด ละ ทิ้งการพูด
โกหกพราหมันเป็นสิ่งที่ค้านกับการถือศีลอดอย่างแนบเนียนและยังจะทำให้ผลบุญการ
ถือศีลอดนั้นหายไปด้วย ดังในหะดีษ

รายงานจากอับดุลลอฮ์ บิน มุฮัมมัด ร่อฎีออลลอฮ์อันฮู เล่าว่า ท่านเราะซูล ﷺ กล่าว
ว่า

((مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّوْرِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالْجَهْلَ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ))

ความว่า

(ผู้ใดที่ไม่ละทิ้งคำพูดต่าง ๆ ที่โกหก และยังประพฤติปฏิบัติเช่นสิ่งที่โกหกเหล่านั้นอยู่ ดังนั้น อัลลอฮ์จึงไม่ประสงค์ต่อการอดอาหารและการดีมของเขา”)¹⁶

¹⁶ (รายงานโดยบุคอรี (4/99) อติริมิซีย (หะดีษเลขที่ 707) อิบน์ ดาวูด (หะดีษเลขที่ 2362) และ อิบน์ มาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 1689))

คุณลักษณะที่แปด
(لِقَانْتَوُونَ)

บรรดาผู้ที่ภักดีต่ออัลลอฮ์และเราะซูล

คุณลักษณะที่แปด คือ (وَالْقَنِينِ) ผู้ที่รักดีต่ออัลลอฮ์และเราะซูล

จากกลุ่มอายะฮ์ที่สอง อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ)

(บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่สัจจริง และบรรดาผู้ที่รักดี และบรรดาผู้ที่
บริจาค และบรรดาผู้ที่ขอภัยโทษในยามใกล้รุ่ง(สัหฺร))

ทุกครั้งที่ผู้คนเห็นว่าคนหนึ่งรัก ชอบ การทำอิบาดะฮ์ ผู้คนก็จะให้ฉายาคนนั้น
ว่าผู้ดีกวา นั้นก็ดพร่าว่ามันเป็นคุณลักษณะภายนอกที่บ่งบอกได้ ถึงภายในอาจจะ
ยังไม่รู้ว่าเป็นเช่นไร

และแน่นอนหากเราใคร่ครวญดู ไม่มีช่วงเดือนไหนที่เป็นฤดูที่เอื้อต่อการรักดี
ต่ออัลลอฮ์มากกว่าเราะมะฎอนอีกแล้ว เพราะชัยฏอนตัวหลอกล่อให้มนุษย์ฝ่าฝืนถูก
ล่ามไว้ ให้หมดเรี่ยวหมดแรง ดังในหะดีษ

รายงานจากท่านอบี ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุ กล่าววว่า “ท่านเราะซูล ﷺ
ได้กล่าวว่า

((إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ صُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ وَمَرَدَةُ الْجِنِّ ، وَقَالَ ابْنُ
خَزِيمَةَ : الشَّيَاطِينُ : مَرَدَةُ الْجِنِّ . بَغِيرِ وَادٍ وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ ، فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ ،
وُفْتُحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ ، وَيُنَادِي مُنَادٍ : يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ ، وَيَا
بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ ، وَلِلَّهِ عُتَقَاءُ مِنَ النَّارِ ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ))

ความว่า

(เมื่อ คำคืบแรกของเดือนเราะมะฎอนได้เวียนมา บรรดาชัยฏอนมารร้ายและบรรดาญินที่ในรศุนก็จะถูกล่ามโซ่ไว้ บรรดาประตูนรกก็จะถูกปิด จะไม่มีแม้แต่ประตูเดียวที่เปิดไว้ และบรรดาประตูสวรรค์ก็จะถูกเปิด จะไม่มีแม้แต่ประตูเดียวที่ปิดไว้ และผู้ประกาศก็จะป่าวประกาศโดยกล่าวว่า (ด้วยคำพูด) “โอ้ผู้ไฝหาความดีจงทำต่อไปเถิด และโอ้ผู้ไฝหาความชั่วจงหยุดกระทำ(ความชั่ว)เถิด” และเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ที่จะปลดปล่อยคนจำนวนหนึ่งจากจำนวนที่มากมายจากไฟ นรก”และเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นทุกคำคืบ (ของเดือนเราะมะฎอน))¹⁷

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสิบคืนสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอนท่านนบี ﷺ ได้แสดงให้เห็นเป็นแบบอย่างในการแข่งขันในการทำอิบาดะฮ์ดังในหะดีษ

รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า

((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ، أَحْيَا اللَّيْلَ، وَأَيْقَظَ أَهْلَهُ، وَجَدَّ وَشَدَّ الْمُنَزَّرَ))

ความว่า

(ท่านเราะซูล ﷺ เมื่อสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอนได้เวียนมาท่านได้ปลุกสมาชิกในครอบครัวของท่าน และได้ผูกมัดกางเกงของท่านจนแน่น (เพราะมีความจริงจังกกับการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์) มุสลิมเพิ่มเติมว่า “ท่านมีความจริงจังกและผูกกางเกงของท่าน”)¹⁸

หากท่านไม่เป็นผู้ตักวาภักดีในเราะมะฎอน แล้วท่านจะเป็นผู้ตักวาในเดือนไหน?

¹⁷ (รายงานโดยอะหมัด 4/311-312 อัตติรมิซีย 683 อันนะซาอีย 4/130 และอิบนุ มาญะฮ 1642)

¹⁸ รายงานโดยบุคอรีย (หะดีษเลขที่ 1920) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 1174)

คุณลักษณะที่เก่า

(الْكَافِرُونَ الْغِيظُ)

(الْخَائِفُونَ عَنِ النَّاسِ)

ผู้ที่ข่มโทษระงับความโกรธ

และให้อภัยต่อผู้อื่น

คุณลักษณะที่เก้า คือ (وَالْكُظُمِينَ الْغِيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ)

ผู้ที่ข่มโทษระงับความโกรธ และให้อภัยต่อผู้อื่น

จากกลุ่มอายะฮ์ที่สาม อลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغِيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ﴾ ๑๓๔

((บรรดาผู้บำเพ็ญ) คือ บรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบาย และในยาม
เดือดร้อน และบรรดาผู้ข่มโทษข่มโกรธ และบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์
และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย)

คุณลักษณะนี้ คือ คุณลักษณะผู้ที่ดีกว่าซึ่งตรงกับคุณลักษณะสำคัญที่นบี ﷺ
ได้สั่งเสียไว้เมื่อถือศีลอด

รายงานจากท่านอบี ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านเราะซูล ได้กล่าวว่า

((الصَّيَّامُ جُنَّةٌ فَلَا يَرُفُثُ وَلَا يَجْهَلُ، وَإِنْ أَمْرٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ

مَرَّتَيْنِ))

ความว่า

(การถือศีลอดนั้นเป็นโล่ห์กำบัง (เมื่อผู้ใดถือศีลอด) ดังนั้นเขาจงอย่าได้กล่าว
คำพูดที่ชั่ว (เหมือนกับการกระทำของผู้ที่อวิชา) และหากมีผู้ใดจะสาปแช่ง หรือกล่าว
เหยียดหยาม และจงพูดว่า “แท้จริงแล้วฉันกำลังถือศีลอด” 2 ครั้ง)¹⁹

ไม่ใช่ผู้แข็งแกร่งคือผู้ที่ล้มผู้อื่นได้ แต่คือผู้ที่ระงับความโกรธของตัวเองได้ต่างหาก

¹⁹ รายงานโดยอัล-บุคอรี (1151) มุสลิม (4/130).

มาเกิดมาเป็นผู้ที่ถือศีลอดที่

- ศรัทธาต่อทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งให้ศรัทธาและปฏิบัติ
- ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดทั้งฟัรฎุและสุนนะฮ์
- บริจาทานทั้งในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน
- อิสติซฟารต่ออัลลอฮ์อย่างมากมาย โดยเฉพาะยามสะหฺร์
- ขอดุอาอย่างมากมาย โดยเฉพาะบทดุอา

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا ءَامَنَّا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

- อดทนต่อทุกสิ่ง
- เป็นผู้สัจจริงทั้งการกระทำและคำพูด
- รักดีต่ออัลลอฮ์และเราะซะฮูลในที่ลับและที่แจ้ง
- ข่ม ระวังความโกรธ และให้อภัยต่อผู้อื่น

เพื่อพิชิตเป้าหมายของการถือศีลอดนั้นคือ การตัดกาว ในเราะมะฎอนที่อาจ
เป็นครั้งสุดท้ายของเรา

รายงานจากออบี ฮุร็อยเราะฮ์ เราฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านเราะซะฮูล ได้กล่าวว่า

((رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ ، وَ رُبَّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا

السَّهَرُ))

ความว่า

(บางครั้งคนที่ถือศีลอด ผลที่ได้รับจากการถือศีลอดของเขาอาจจะเป็นเพียงแต่ความหิวและกระหายเท่านั้น และบางครั้งคนที่ยืนละหมาดในยามค่ำคืนนั้น ผลที่ได้รับอาจจะเป็นเพียงแค่การอดหลับอดนอนเท่านั้น)²⁰

การได้มีชีวิตถึงเราะมะฎอนเป็นความโปรดปรานอันประเสริฐและเป็นฤดูที่จะยกสถานะของเขาในสวรรค์ ซึ่งสามารถใคร่ครวญจากหะดีษที่ รายงานจากท่านฏอลฮะฮฺ บิน อุบัยดิลลาฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ ، أَنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ بَلِيٍّ قَدِمَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَكَانَ إِسْلَامُهُمَا جَمِيعًا ، فَكَانَ أَحَدُهُمَا أَشَدَّ اجْتِهَادًا مِنَ الْآخَرِ ، فَعَزَا الْمُجْتَهِدُ مِنْهُمَا فَاسْتُشْهِدَ ، ثُمَّ مَكَثَ الْآخَرُ بَعْدَهُ سَنَةً ثُمَّ تُوفِّيَ . قَالَ طَلْحَةُ : فَرَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ بَيْنَا أَنَا عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ إِذَا أَنَا بِهِمَا ، فَخَرَجَ خَارِجٌ مِنَ الْجَنَّةِ ، فَأَذِنَ لِلَّذِي تُوفِّيَ الْآخَرَ مِنْهُمَا ، ثُمَّ خَرَجَ فَأَذِنَ لِلَّذِي اسْتُشْهِدَ ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيَّ فَقَالَ : ارْجِعْ ، فَإِنَّكَ لَمْ يَأْنِ لَكَ بَعْدُ . فَأَصْبَحَ طَلْحَةُ يُحَدِّثُ بِهِ النَّاسَ ، فَعَجِبُوا لِذَلِكَ ، فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَحَدَّثُوهُ الْحَدِيثَ ، فَقَالَ : " مِنْ أَيِّ ذَلِكَ تَعْجَبُونَ ؟ " فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، هَذَا كَانَ أَشَدَّ الرَّجُلَيْنِ اجْتِهَادًا ، ثُمَّ اسْتُشْهِدَ ، وَدَخَلَ هَذَا الْآخَرُ الْجَنَّةَ قَبْلَهُ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " أَلَيْسَ قَدْ مَكَثَ هَذَا بَعْدَهُ سَنَةً ؟ " قَالُوا : بَلَى . قَالَ : " وَأَذْرَكَ رَمَضَانَ فَصَامَ ، وَصَلَّى كَذَا وَكَذَا مِنْ سَجْدَةٍ فِي السَّنَةِ ؟ " قَالُوا : بَلَى . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " فَمَا بَيْنَهُمَا أَبْعَدُ مِمَّا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ . "

ความว่า

²⁰ รายงานโดยอัสมาอะซะเราะนี ฟิลกะบีร ดู อัดดรัซิบวัตดรัซิบ (2/148)

(“แท้จริงมีผู้ชายสองคนจากเผ่าบะลียัได้(เดินทาง)เข้าหาท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ และทั้งสองได้เข้ารับอิสลามพร้อมกัน ซึ่งหนึ่งในสองคนนั้นเป็นผู้ที่ขยันทำอิบาดะฮ์ (สิ่งที่เป็นสุนนะฮ์) มากกว่าอีกคนแล้วเขาก็ได้ออกไปรบแล้วได้ตายชะฮีดในสงครามนั้น ในขณะที่อีกคนนั้นได้มีชีวิตอยู่ต่อไปอีกหนึ่งปีแล้วได้เสียชีวิตลง ท่านฎอลฮะฮ์ได้กล่าวว่า ฉันได้เห็นในฝันขณะที่ฉันอยู่ ณ ประตูลิขณะว่า ปากฎว่าฉันอยู่กับพวกเขาด้วย หลังจากนั้นก็มีผู้หนึ่งออกมาจากสวรรค์แล้วได้อนุญาตให้คนที่เสียชีวิตภายหลังได้เข้าสวรรค์ก่อน ต่อมาหลังจากนั้นก็ได้อนุญาตให้ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่(ผู้ที่ขยันทำอิบาดะฮ์)ได้เข้าสวรรค์ แล้วเขา(มะลาอิกะฮ์ที่เฝ้าสวรรค์)ก็กลับมาหาฉันแล้วกล่าวว่า “จงกลับไปเพราะยังไม่ถึงเวลาของเจ้าอีก (เพราะท่านยังไม่ตาย)” ตกรุ่งเช้าท่านฎอลฮะฮ์ได้เอาเรื่องราวไปพูดกับผู้คน(ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในความฝันของเขา) แล้วผู้คนก็ต่างรู้สึกแปลกใจกับสิ่งนั้น จนกระทั่งเรื่องนี้ได้ถึงหูของท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ พวกเขาได้เล่าเรื่องราวให้ท่านฟัง ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า จากสิ่งใดเล่าที่พวกเขา รู้สึกแปลกใจกัน? พวกเขาตอบว่า โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ผู้ชายคนนี้(หมายถึงคนที่เข้าสวรรค์คนที่สอง)เป็นคนที่ขยัน(ทำอิบาดะฮ์)มากที่สุดทั้งสองคนนั้น อีกทั้งยังได้ตายชะฮีด แต่คนที่เสียชีวิตภายหลัง(ที่ขยันน้อยกว่าและไม่ได้ตายชะฮีด)กลับได้เข้าสวรรค์ก่อนหน้าเขา ท่านเราะซูลจึงกล่าวว่า “ไม่ใช่ว่าคนที่ได้เข้าสวรรค์ก่อนได้มีชีวิตหลังจากเขา(ที่ตายชะฮีด)อีกหนึ่งปีดอกหรือ?” พวกเขาตอบว่า “ใช่” ท่านจึงกล่าวว่า “แล้วเขาก็ได้มีชีวิตอยู่จนถึงเดือนเราะมาฎอนของอีกปีแล้วยังได้ถือศีลอดดอกหรือ? และยังสามารถจำจำนวนเท่านั้นและยังได้สวดจำนวนเท่านั้นภายในหนึ่งปีนั้นดอก

หรือ?” พวกเขาตอบว่า “ใช่” ท่านเราะซูล ﷺ จึงได้กล่าวว่า “ระดับความแตกต่างระหว่างสองคนนั้น ห่างไกลยิ่งกว่าระยะห่างของชั้นฟ้ากับแผ่นดินเสียอีก”)²¹

ขาดทุนเหลือเกิน สำหรับผู้ที่บรรยากาศแห่งการตักวามาเยือนถึงที่
แต่ชีวิตของเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงสู่การเป็นผู้ตักวายำเกรงต่ออัลลอฮิ
(ขออัลลอฮฺทรงให้เราห่างไกล)

²¹ (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮฺ หะดีษเลขที่ 3185)

ศัยาม...

ระบิบทนเองจากสิ่งทีอิลลอลฮฺทรงห้าม

โดย ชัยคฺ อับดุลรอซซึก บิน อัดดุลมุหซิน อัล-บะดรี
หะฟีเศาะฮฺลอลฮฺ

ศิยามคือการระงับตนเองจากสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม

แท้จริงหนึ่งในสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับบรรดาผู้ถือศีลอด คือ การศิยามทั้งภายในและนอกด้วยกับการรักษาการถือศีลอดของพวกเขาให้ห่างไกลจากสิ่งที่ลดทอนผลบุญให้น้อยลงหรือทำให้ผลตอบแทนหายไปหมดสิ้น

ท่านอิหม่ามมุสลิมได้รายงานในหนังสือเศาะฮีหฺของท่านว่าท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

((إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا ؛ فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ))

ความว่า

(แท้จริงผู้ล้มละลายจากประชาชาติของฉัน คือ ผู้ที่ในวันกิยามะฮฺ เขามีการงานต่าง ๆ ทั้งการละหมาด การถือศีลอด การจ่ายซะกาต แต่เขาเคยด่าทอ นินทาว่าร้าย หยิบฉวยทรัพย์สิน เช่นฆ่า หรือทุบตีผู้อื่นด้วย ดังนั้น ความดีต่าง ๆ ของเขาจึงถูกนำไปชดใช้ให้แก่คนเหล่านั้น และเมื่อความดีของเขาไม่เหลือให้ชดใช้แก่ใครได้อีก เขาก็จะต้องรับความชั่วของคนเหล่านั้นมาแทน และเขาก็จะถูกโยนลงไปในนรก)²²

²² รายงานโดยมุสลิม (หะดีษเลขที่ 2581)

การที่บ่าวคนหนึ่งดำรงไว้ซึ่งการละหมาด การถือศีลอด และการจ่ายซะกาต ได้อย่างสม่ำเสมอ แต่ทว่าเขากลับพบว่าผลตอบแทนของเขาหายไปและขาดทุนผลประโยชน์เนื่องมาจากการกระทำของอวัยวะร่างกายของเขาไม่ว่าจะเป็นการอธรรม การทำร้ายผู้อื่น และการทำร้ายที่มาจากลิ้นและคำพูดของเขา ไม่ว่าจะเป็นการด่าทอ และการใส่ร้ายป้ายสีและอื่น ๆ ซึ่งสุดท้ายแล้วเขาก็กลายเป็นผู้หนึ่งที่ล้มละลาย

ด้วยเหตุนี้ หนึ่งในสิ่งมุสลิมที่สมควรจะได้รับประโยชน์จากการถือศีลอดของเขาและได้รับผลบุญอย่างมากมาจากการงานที่ยิ่งใหญ่ของเขา คือ การที่เขาได้อยู่เสมอว่าวาญิบจำเป็นสำหรับเขาที่จะถือศีลอดจากการกิน การดื่ม และทุกสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดเสียหาย ซึ่งการถือศีลอดนี้เป็นการถือแค่ช่วงเดือนเราะมะฎอนเริ่มตั้งแต่การเวลาซุบหิจจนถึงตะวันตกดินเท่านั้น ส่วนการถือศีลอดที่เป็นระงับตัวเองจากสิ่งที่ต้องห้ามนั้น ระยะเวลาของมันคือตลอดปีหรือตลอดชีวิตแห่งการเป็นมนุษย์ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ามุสลิมในทุก ๆ วันของเดือนเราะมะฎอนนั้น เขาได้ถือศีลอดจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงอนุญาตแก่เขาในเดือนอื่น ๆ เช่น การกิน และการดื่ม แต่เขาจะถือศีลอดจากสิ่งที่หะรอมต้องห้ามตลอดชั่วชีวิตของเขา นั่นก็เพราะว่าความหมายของคำว่า “คิยาม” เชิงภาษานั้น มันหมายถึง การงด การละเว้น การระงับ การยุติ เช่น การระงับดวงตา ระงับลิ้น ระงับสองหู สองมือ สองเท้า และอวัยวะเพศจากการทำในสิ่งที่มันถูกห้ามให้ทำจากสิ่งที่หะรอม นั่นแหละที่เรียกว่า คิยามเชิงภาษาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ที่จะต้องถือศีลอดตลอดชีวิตของเขา

และอัลลอฮ์ได้ทรงประทานความโปรดปรานแก่บ่าวของพระองค์ด้วยกับความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ เช่น ดวงตา ลิ้น สองหู สองมือ สองเท้า อวัยวะเพศและอื่น ๆ และพระองค์ก็ทรงบังคับบ่าวของพระองค์ให้ใช้ความโปรดปรานเหล่านั้นในทางที่พระองค์ทรงพอพระทัย และพระองค์ก็ทรงห้ามจากการใช้มันในทางที่

พระองค์ทรงกริ้ว และหนึ่งในการขบถที่สมบูรณ์ที่สุดต่อบุญคุณของอัลลอฮ์คือ การใช้มันในสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งใช้ให้ยุติและระงับจากการใช้มันในสิ่งที่ต้องห้ามและการฝ่าฝืนผู้ทรงประทานมันนั้น คือ อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา

ดังเช่นสายตาการมองเห็นเป็นต้นที่ถูกประทานมาเพื่อใช้มองดูสิ่งหะลาล สิ่งที่พระองค์ทรงอนุญาตและห้ามไม่ให้ใช้มันในการมองดูสิ่งที่ต้องห้าม เช่น มองดูหญิงสาวที่สามารถแต่งงานกับเขาได้ หรือมองไปยังเอาเราะฮ์ต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ ทางสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น หนังสือ ละครที่มีเนื้อหาที่หะรอมปะปนอยู่ด้วยเป็นต้น และการระงับตัวเองจากการมองไปยังสิ่งต้องห้ามเหล่านั้นคือการศิยามถือศีลอดของดวงตา และหุ้มนของมันคือ วาญิบที่จะต้องศิยามถือศีลอดมันตลอดชีวิต

และสองหูกับการรับฟังถูกสร้างมาเพื่อฟังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสั่ง และสิ่งที่พระองค์ทรงอนุญาตให้ฟังมันได้ และถูกห้ามไม่ให้ใช้มันในการสดับรับฟังสิ่งที่ไม่อนุญาต เช่น สิ่งที่ไม่สุภาพ ดนตรี การโกหก ความเท็จ การนินทา และอื่น ๆ ที่พระองค์ทรงห้าม และการระงับตัวเองจากฟังไปยังสิ่งต้องห้ามเหล่านั้นคือ การศิยามถือศีลอดของสองหูและการได้ยิน และหุ้มนของมันก็คือ วาญิบที่จะต้อง ศิยามมันตลอดชีวิต

ส่วนสองมือนั้นถูกสร้างมาเพื่อหยิบยื่น ปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสั่ง และอนุญาต และถูกห้ามจากการใช้มันในสิ่งที่ไม่อนุญาต และการระงับตัวเองจากจับต้องหยิบยื่นไปยังสิ่งต้องห้ามเหล่านั้นคือการศิยามของสองมือ และหุ้มนของมันก็คือ วาญิบที่จะต้องศิยามถือศีลอดมันตลอดชีวิต

และอวัยวะเพศก็เช่นเดียวกัน มันถูกสร้างมาเพื่อใช้มันในสิ่งที่หะลาลอนุญาต และถูกห้ามจากการใช้มันในการซินาผิดประเวณีและการลواطสมสู่ทางทวารหนัก

เป็นต้น และการระงับตัวเองจากสิ่งเหล่านั้นคือการศิยามของมัน และหุ่ก่มของมันก็คือ วาญิบที่จะต้องศิยามมันตลอดชั่วชีวิต

และอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้กับผู้ที่ชอบคุณอัลลอฮ์ต่อความโปรดปรานเหล่านี้ โดยการใช้มันในสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัยด้วยกับผลบุญอันมหาศาล รางวัลอันยิ่งใหญ่ และความดีงามอันมากมายทั้งในโลกดุนยานี้และอาคิเราะฮ์ภายภาคหน้า ให้แก่เขา และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงสา่บักแก่ผู้ที่ไม่รักษาความโปรดปรานเหล่านั้นและไม่เข้าใจถึงเหตุผลของการที่พระองค์ทรงสร้างมันไว้เพื่อมัน และผู้ที่ไม่ต้องการใช้มันตามสิ่งที่ถูกสั่ง แต่กลับใช้มันในทางที่จะนำมาซึ่งความกริ้วโกรธแห่งอัลลอฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมบทลงโทษอันแสนทรมาณไว้สำหรับพวกเขา และพระองค์ยังบอกให้มนุษย์ได้รู้อีกว่าทุกอวัยวะของเขานั้นจะสอบสวนในสิ่งที่มันกระทำอย่างละเอียดถี่ถ้วนในวันกิยามะฮ์

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا { [الإسراء: ๓๖]

ความว่า

(และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริงหู และตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน)

และพระองค์ได้ตรัสต่ออีกว่า

{ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ }
[يس: ๖๕] ،

ความว่า

(วันนี้เราจะปิดฉมวกปากของพวกเขาและมือของพวกเขาจะหลุดจากเรา และเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้)

และพระองค์ตรัสว่า

{وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ (١٩) حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (٢٠) وَقَالُوا لَوْلَا جِئُونَا بِشَهِيدٍ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ }
[فصلت: ١٩-٢١].

ความว่า

(และ (จงรำลึกถึง) วันหนึ่งซึ่งเมื่อเหล่าศัตรูของอัลลอฮ์จะถูกชุมนุมเข้าสู่ไฟนรกและพวกเขาจะถูกจัดแถว ๆ(19) จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงนรก หูของพวกเขาและตาของพวกเขาและผิวหนังของพวกเขา ก็จะเป็นพยานคัดค้านพวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ (20) และพวกเขากล่าวแก่ผิวหนังของพวกเขาว่า ทำไมพวกเจ้าจึงเป็นพยานคัดค้านแก่เราล่ะ? พวกมันกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงให้เราพูด ซึ่งพระองค์ทรงให้รู้ทุกสิ่งที่พูด และพระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าเป็นครั้งแรก และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป)

ในหะดีษท่านนบี ﷺ ได้สั่งเสียท่านมุฮัมมัด บิน ญะบัลให้รักษาลิ้นรักษาคำพูดของเขา แล้วท่านมุฮัมมัดก็ได้กล่าวว่า

((يَا نَبِيَّ اللَّهِ ! وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ ؟ فَقَالَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
تَكَلَّمْتُ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا
حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ))

ความว่า

(“โอ้นบีของอัลลอฮฺ พวกเราจะถูกไต่สวนในสิ่งที่เราได้พูดด้วยกระนั้นหรือ?”
ท่านตอบว่า : “แม่ของท่านได้เสียท่านแล้ว โอ้ มุอาซเอ๋ย แล้วที่มนุษย์ต้องถลำหน้า
หรือจมูกเข้าไปในไฟนรกมิใช่เพราะผลจากลิ้นดอกหรือ?”)²³

และท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ))

ความว่า

(ผู้ใดที่ประกันตนเองได้ว่าจะรักษาลิ้นและอวัยวะเพศของเขาจากการละเมิด
ได้ แน่แน่นอนฉันจะรับประกันสวนสวรรค์ให้แก่เขา)²⁴

และท่านอัครมุฮิซียได้รายงานหะดีษบทนี้จากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ
เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ แล้วได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษหะซันด้วยสำนวนที่ว่า

((مَنْ وَقَاهُ اللَّهُ شَرَّ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَشَرَّ مَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ))

ความว่า

²³ รายงานโดย อัครมุฮิซีย (หะดีษเลขที่ 2616) และอิบนุมาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 3973) ซึ่งสำนวนนี้เป็นของอัครมุฮิซีย

²⁴ รายงานโดยอัลบุคอรี (หะดีษเลขที่ 6474)

(ผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงปกป้องเขาจากความชั่วที่มาจากระหว่างเคราทั้งสอง (ปาก) และความชั่วที่มาจากระหว่างขาทั้งสองข้าง(อวัยวะเพศ)ของเขา เขาจะได้เข้าสวรรค์)²⁵

ท่านอิหม่ามบุคอรีย์และมุสลิมได้รายงานในหนังสือเศาะฮีหฺของทั้งสองท่านว่า จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمْتُ))

ความว่า

(ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮฺ เขาจงพูดในสิ่งที่ดี หรือไม่ก็ จงนั่งเจียบเสีย)²⁶

และได้รายงานในหนังสือเศาะฮีหฺนของทั้งสองท่านเช่นกันจากท่าน อับีมุซา อัลอัซอะรียฺได้กล่าวว่า

((قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ

وَيَدِهِ))

ความว่า

(ผู้คนได้กล่าวว่า “โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮฺ สิ่งใดในอิสลามดีที่สุด? ท่านได้กล่าวว่า “มุสลิม(ที่แท้จริง) คือ ผู้ที่บรรดามุสลิมได้รับความปลอดภัยจากลิ้น(คำพูด) และ มือ(การกระทำ)ของเขา”)²⁷

²⁵ รายงานโดย อัตติรมิซียฺ (หะดีษเลขที่ 2409)

²⁶ รายงานโดยอัลบุคอรียฺ (หะดีษเลขที่ 6135) และมุสลิม (หะดีษเลขที่47)

²⁷ รายงานโดยอัลบุคอรียฺ (หะดีษเลขที่ 11) และมุสลิม (หะดีษเลขที่42)

เหล่านี้แหละ คือหลักฐานจากอัลกุรอ่านและหะดีษที่บ่งชี้ให้เห็นว่า เป็นสิ่งวา
ยิบสำหรับป่าวที่จะต้องรักษาลิ้น อวัยวะเพศ การไต่ยีน การมองเห็น สองมือและสอง
เท้าของเขาจากสิ่งหะรอมต้องห้าม และมันเรียกว่าการศิยามถือศีลอดในทางภาษา
และการถือศีลอดนี้ไม่จำกัดเวลาเป็นการเฉพาะ แต่ทว่าจะต้องถือศีลอดมันต่อไป
อย่างสม่ำเสมอจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เป็นการเชื่อฟังอัลลอฮ์เพื่อพิชิตความพอพระทัย
และผลตอบตอบแทนของพระองค์ และเพื่อชีวิตจะได้ปลอดภัยจากความกริ้วและ
บทลงโทษของพระองค์เช่นกัน

เมื่อมุสลิมได้รับรู้ว่าในเดือนเราะมะฎอนเดือนแห่งการถือศีลอดเขาจะต้องงด
จากสิ่งที่หะลาลสำหรับเขาในช่วงกลางวันของเดือนนี้เพราะอัลลอฮ์ทรงห้ามมันไว้
เขาก็จึงรับรู้ด้วยว่าแท้จริงแล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงห้ามไม่ให้ทำสิ่งที่มันหะรอมต่าง ๆ
ตลอดชีวิตของเขา เพราะฉะนั้นจำเป็นสำหรับเขาที่จะต้องยุติละทิ้งมันเสมอด้วยกับ
ความกลัวในบทลงโทษของพระองค์ที่เตรียมไว้ให้กับผู้ที่ฝ่าฝืน

และผู้ใดที่รักษาลิ้นของเขาจากการเอ่ยวาจาลามกอนาจารและการกล่าวเท็จ

-รักษาวัยวะเพศของเขาจากสิ่งที่หะรอม

-รักษาสองมือของเขาจากการหยิบยื่นในสิ่งที่ต้องห้าม

-รักษาสองเท้าของเขาด้วยการจะไม่เดินไปที่ใดยกเว้นในที่ที่พระองค์ทรงพอ
พระทัยเท่านั้น

-รักษาการไต่ยีนของเขาจากสิ่งที่ถูกห้ามจากการรับฟังมัน

-รักษาการมองเห็นของเขาจากการมองไปยังสิ่งที่พระองค์ทรงกริ้ว

และใช้อย่างละเอียดหนึ่ในการภูออะฮ์เชื่อฟ้งพระองค์และใช้ในทางที่พระองค์ทรง
อนุญาต และรักษามันอย่างดีจนกระทั่งเขาได้เสียชีวิตลง เขาก็จะสามารถละสลอด
จากการศิยามจากสิ่งเหล่านั้ด้วยกับรางวัลที่พระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับผู้เชื่อฟ้ง
พระองค์ซึ่งรางวัลที่ว่าก็คือ สวรรค์ที่เป็นความโปรดปรานอันนั้รันดร์ และความ
ประเสริฐอันล้นพ้นที่ไม่สามารถจินตนาการถึงมันได้ และไม่อาจสาธยายถึงความ
มหัศจรรย์ของมัน และสิ่งแรกที่เขาจะได้พบจากความต้งามเหล่านั้ คือ สิ่งทึ่ในปี ๖๖๐
ได้อธิบายให้เห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นกับมุอมีนผู้ศรัทธาขณะที่กำลังจากโลกใบนี้ไป
สู่โลกอาคิเราะฮ์ ซึ่งเหตุการณ์เหล่านั้เกิดขึ้นในวินาทีสุดท้ายของเขาบนโลกดุนยา
จะมีบรรดามะลาอิกะฮ์ที่ใบหน้าของพวกเขาคัดจรัสต้งดวงอาทิตย์ที่มาหาเขาพร้อม
กับผู้ห่อศพที่มาจากสรวงสวรรค์ และเครื่องหอมที่มาจากสรวงสวรรค์ แล้วมะลาอิกะฮ์
แห่งความตายก็จะก้าวเข้ามาอยู่เบื้องหน้าเขาแล้วกล่าวว่า

((أَيُّهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ اخْرُجِي إِلَى مَغْفَرَةٍ مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ ، فَتَخْرُجُ تَسِيلٌ كَمَا
تَسِيلُ الْقَطْرَةُ مِنْ فِي السَّقَاءِ فَيَأْخُذُهَا فَإِذَا أَخَذَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةً عَيْنٍ حَتَّى
يَأْخُذُوهَا فَيَجْعَلُوهَا فِي ذَلِكَ الْكَفَنِ وَفِي ذَلِكَ الْحَنُوطِ وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَطِيبِ نَفْحَةٍ مِنْكَ
وُجِدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ ، قَالَ فَيَصْعَدُونَ بِهَا فَلَا يَمْرُؤُونَ يَعْنِي بِهَا عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِلَّا قَالُوا مَا هَذَا الرُّوحُ الطَّيِّبُ ؟! فَيَقُولُونَ فُلَانٌ بَنُ فُلَانٍ بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا
يُسَمُّونَهُ بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّى يَنْتَهَوْا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا ، فَيَسْتَفْتِحُونَ لَهُ فَيُفْتَحُ لَهُمْ
فَيَشِيعُهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُقَرَّبُوهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا حَتَّى يُنْتَهَى بِهِ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ ،
فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عِلِّيْنَ وَأَعِيدُوهُ إِلَى الْأَرْضِ فَإِنِّي مِنْهَا
خَلَقْتُهُمْ وَفِيهَا أَعِيدُهُمْ وَمِنْهَا أُخْرِجُهُمْ تَارَةً أُخْرَى ، قَالَ فَتُعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ فَيَأْتِيهِ
مَلَكَانِ فَيَجْلِسَانِهِ فَيَقُولَانِ لَهُ مَنْ رَبُّكَ ؟ فَيَقُولُ رَبِّيَ اللَّهُ ، فَيَقُولَانِ لَهُ مَا دِينُكَ ؟ فَيَقُولُ

دِينِي الْإِسْلَامُ ، فَيَقُولَانِ لَهُ مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ فِيكُمْ ؟ فَيَقُولُ هُوَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَيَقُولَانِ لَهُ وَمَا عِلْمُكَ ؟ فَيَقُولُ قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ فَأَمَنْتُ بِهِ وَصَدَّقْتُ فَيُنَادِي مُنَادٍ فِي السَّمَاءِ : أَنْ صَدَقَ عَبْدِي فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَالْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ ، قَالَ فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِبِّهَا وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهُ مَدَّةَ بَصَرِهِ ، قَالَ وَيَأْتِيهِ رَجُلٌ حَسَنُ الْوَجْهِ حَسَنُ الثِّيَابِ طَيِّبُ الرَّيْحِ فَيَقُولُ : أَبَشِّرْ بِالَّذِي يَسُرُّكَ هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ ، فَيَقُولُ لَهُ مَنْ أَنْتَ ؟! فَوَجْهُكَ الْوَجْهُ يَجِيءُ بِالْخَيْرِ ، فَيَقُولُ أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحُ ، فَيَقُولُ رَبِّ أَقِمِ السَّاعَةَ حَتَّى أَرْجِعَ إِلَى أَهْلِي وَمَالِي))

ความว่า

(“ไอ้ชีวิตที่ดี จงออกมาแล้วสู่การอภัยโทษ และการโปรดปรานของอัลลอฮ์เถิด” หลังจากนั้นวิญญาณของผู้ตายก็จะค่อยๆ หลุดลอยออกจากร่างอย่างช้า ๆ เหมือนน้ำที่ค่อย ๆ ไหลออกมาจากเหยือกน้ำ แล้วเมื่อมะละอิกะฮ์ได้จับมันไว้ได้ มะละอิกะฮ์ก็จะไม่ทิ้งไว้ในมือของเขาแม้ชั่วพริบตาเดียวแต่จะห่อวิญญาณเขาด้วยผ้าห่อวิญญาณ(จากสวรรค์) และเครื่องหอมที่นำมา ซึ่งมีกลิ่นหอมที่สุดเท่าที่เขาเคยพบบนหน้าแผ่นดิน และจะพาวิญญาณขึ้นสู่ฟากฟ้า ไม่ว่าจะผ่านมะละอิกะฮ์ท่านใดก็จะมีเสียงถามขึ้นว่า : วิญญาณที่ดีนี้คือใครกัน?

มะละอิกะฮ์ที่นำขึ้นไปจะกล่าวตอบว่า : เขาเป็นคนนั้น บุตรของคนนั้น (ชื่อของผู้ตาย) จะถูกเรียกด้วยชื่อที่ดีที่สุดที่ถูกเรียกขณะที่เขาอยู่ในดุนยา จะเป็นเช่นนี้จนกระทั่งสิ้นสุดที่ชั้นฟ้าแห่งดุนยา ประตูแห่งฟากฟ้าก็จะเปิดรับเขา และบรรดามะละอิกะฮ์แต่ละชั้นฟ้าก็จะมาส่งเขาจนกระทั่งถึงชั้นฟ้าชั้นที่ 7

อัลลอฮจะตรัสว่า “พวกเจ้าจงบันทึกข่าวของฉันผู้นี้ไว้ที่ “อัลลีเยน” จงนำเขากลับไปยังพื้นแผ่นดิน แท้จริงข้าได้สัญญากับพวกเขาว่า ข้าได้สร้างพวกเขามาจากดิน และข้าจะให้พวกเขากลับไปสู่ดิน และจากดิน ข้าจะนำพวกเขาออกมาอีกครั้งหนึ่ง”

และวิญญาณของเขาจะกลับเข้าสู่ร่างของเขา(ในหลุมฝังศพ) และจะมีมลาอิกะฮ์สองท่านจะมาทำให้เขาลุกขึ้นนั่ง

แล้วถามเขาว่า : “ใครคือพระเจ้าของเจ้า ?”

เขาก็จะกล่าวตอบว่า : “อัลลอฮ คือ พระเจ้าของฉัน”

มะลาอิกะฮ์ก็ถามเขาว่า “อะไรคือศาสนาของเจ้า ?”

เขาก็จะกล่าวตอบว่า “ศาสนาของฉันคืออิสลาม”

และมลาอิกะฮ์ทั้งสองท่านก็จะถามอีกว่า “ท่านเคยกล่าวเช่นไร เกี่ยวกับชายคนนี้ (ท่านนบีมุฮัมมัด) ?”

เขาจะตอบว่า : “ท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ”

มะลาอิกะฮ์ทั้งสองจะกล่าวอีกว่า : “อะไรทำให้ท่านคิดเช่นนี้”

เขาจะตอบว่า : “ฉันได้อ่าน(ศึกษา)คัมภีร์ของอัลลอฮ แล้วฉันก็ได้ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อมัน”

หลังจากนั้นจะมีเสียงจากฟากฟ้าว่า “ข่าวของข้าคนนี้ศรัทธาจริง ดังนั้นพวกเจ้าจงปูพรมนอนให้เขาจากสรวงสวรรค์ และสวมอาภรณ์ให้เขาจากสรวงสวรรค์ และเผยให้เห็นที่พำนักของเขาในสรวงสวรรค์”

ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า “กลิ่นไอและความหอมของสรวงสวรรค์ก็มายังเขา และหลุมฝังศพของเขาก็จะถูกขยายให้กว้างจนสุดลูกหูลูกตาเขา”

ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า “จะมีชายรูปงามคนหนึ่ง สวมใส่อาภรณ์ที่สวยงาม มีกลิ่นหอมมาหาเขา แล้วชายคนนั้นก็จะกล่าวแก่เขาว่า : “ฉันมาแจ้งข่าวดีถึงสิ่งที่จะทำให้ท่านมีความสุข นี่คือวันที่ท่านได้ถูกสัญญาไว้”

เขา(ผู้ตาย) จะกล่าวตอบว่า : “ท่านเป็นใคร ? ใบหน้าของท่าน เป็นใบหน้าที่บ่งบอกว่าจะนำมาซึ่งความดี”

ชายหนุ่มคนนั้นก็จะตอบว่า : “ฉันคือการทำงานที่ดีของท่าน”

เขาจะกล่าวว่า : “โอ้พระเจ้าของฉัน โปรดทรงให้วันสิ้นโลกมาถึงโดยเร็วเถิด เพื่อที่ฉันจะได้กลับไปหาครอบครัวและทรัพย์สินของฉัน”)²⁸

และนี่คือสิ่งตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ถือศีลอด ระงับตนเองจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม และสม่ำเสมอยืนหยัดในการเชื่อฟังพระองค์ ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกสั่งอย่างครบถ้วนและหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ถูกห้ามอย่างสง่างาม

ขออัลลอฮฺทรงให้เราและท่านเป็นหนึ่งในนั้น และทรงชี้แนวทางให้เราไปสู่การยืนหยัดบนหนทางเที่ยงพวกเขาด้วยเถิด อามีน

²⁸ รายงานโดยอะหมัดในอัลมุสนัด (หะดีษเลขที่ 18534)

ศัยามกับละหมาด

โดย ชัยคุ อับดุลรอซซีก ปิ่น อัลตุลมุหซีน อัล-บะดรี
หะฟีเศาะฮุลลอฮ์

ศิยามกับการละหมาดในเดือนเราะมะฎอน

แท้จริงได้ปรากฏในหนังสือเศาะฮีหอัลบุคอรีห์และมุสลิมจากท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมร์ อิบน์ อัล-ค็อฏฏ็อบ เราะฆิยัลลอฮ์อันฮุม่า เล่าว่า: ฉันได้ยินท่าน เราะซูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

((بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ))

ความว่า

(อิสลามนั้น ถูกสร้างอยู่บนหลักการห้าประการ นั่นคือ

- การปฏิญาณตนว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจาก อัลลอฮ์ และมุหัมมัดนั้นคือเราะสูลของอัลลอฮ์
- การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
- การจ่ายซะกาต
- การประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยติลลาฮ์
- และการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน)²⁹

จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเราในเดือนแห่งการถือศีลอดที่เราต้องมาพูดคุยเกี่ยวกับ เรื่องที่สำคัญและยิ่งใหญ่ที่ไม่ได้ด้วยความสำคัญน้อยการถือศีลอด แต่ทว่าความจริง แล้วมันสำคัญ และสูงส่งเหนือกว่าการถือศีลอดเสียอีก นั่นก็คือ การละหมาด

เพราะแท้จริงการละหมาดเป็นสิ่งวาบยิบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อัลลอฮ์ได้บังคับเหนือ ปวงบ่าวของพระองค์ และเป็นพรีภู่ที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติไว้แก่พวกเขา มันคือเสาหลักแห่งศาสนา เป็นรูก่นอิสลามที่สำคัญมากที่สุดรองลงมาหลังจากการกล่าว

²⁹ รายงานโดยอัลบุคอรีห์ และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 16) ซึ่งสำนวนนี้เป็นของมุสลิม

ชะฮาดะฮ์ มันยังเป็นสิ่งที่เชื่อมระหว่างบ่าวและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขา และเป็นสิ่งแรก ที่บ่าวจะต้องถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ เมื่อการละหมาดนั้นผ่านไปด้วยดี การงานอื่น ๆ ก็จะดีตามไปด้วย และหากมันบกพร่องเมื่อไหร่ การงานอื่น ๆ ก็จะบกพร่องตาม และละหมาดยังเป็นตัวแบ่งแยกระหว่างกุฟรฺและอิสลาม ซึ่งการดำรงมั่นไว้คือ อิหม่าน และการละเลยมันเป็นการกุฟรฺ, การหลงผิด และการฝ่าฝืน ไม่มีศาสนาสำหรับคนที่ไม่ละหมาด ไม่มีอิสลามหลงเหลือแก่ผู้ที่ละทิ้งมัน ผู้ใดที่รักษามันไว้อย่างดี พระองค์จะทรงมอบบรมิściแก่หัวใจ, ใบหน้า, กุโบร์ และในทุ่งมะหฺซัรฺแก่เขา และละหมาดยังเป็นทางรอดแก่เขาในวันกิยามะฮ์ เขาจะได้ฟื้นคืนชีพพร้อมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานให้แก่พวกเขา อันได้แก่บรรดานบี บรรดาผู้ที่เชื่อโดยซุคฺติ บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ประพฤติดี และชนเหลือนี้แหละเป็นมิตรที่ดีที่สุด ส่วนผู้ใดที่ไม่รักษามันไว้ เขาก็จะไม่ได้รับแสงสว่าง ทางนำ และทางรอดพ้นใด ๆ ในวันกิยามะฮ์เขาจะอยู่พร้อมกับกออฺรูน , ฟิรอาฮฺ , ฮามาน และอุบัย บินเคาะลัฟ

ท่านอิหม่ามอะหมัด -เราะหิมะฮ์ลลอฮ์-ได้กล่าวว่า
“ได้ถูกรายงานในหะดีษว่า

(لا حظ في الإسلام لمن ترك الصلاة)

ความว่า

(ไม่มีสิ่งใดหลงเหลือจากอิสลามแก่ผู้ที่ละทิ้งการละหมาด)

ท่านอุมัร บิน อัลค็อฏฏอบ เราะหิมะฮ์ลลอฮ์อันฮุ ได้ส่งสารไปยังทุกหัวเมืองว่า “แท้จริงการงานที่สำคัญที่สุดของพวกท่านสำหรับฉันคือ การละหมาด ผู้ใดที่ดำรงมั่นไว้อย่างดี เขาก็ได้ดำรงไว้ซึ่งศาสนาของเขาแล้ว และผู้ใดที่ปล่อยปะละเลยมัน ในเรื่องอื่นเขาก็ยิ่งปล่อยปะละเลยมัน ไม่มีสิ่งใดหลงเหลือจากอิสลามแก่ผู้ที่ละทิ้งการละหมาด”

ท่านยังกล่าวต่ออีกว่า “ทุกคนที่ด้อยค่าไม่ให้ราคากับการละหมาด เขาคือผู้ที่ด้อยค่าไม่ให้ราคาแก่อิสลาม และแท้จริงคุณค่าของอิสลามในตัวพวกเขาขึ้นอยู่กับคุณค่าของการละหมาดสำหรับเขา และความรักของพวกเขาต่ออิสลามขึ้นอยู่กับความรักของพวกเขาที่มีต่อการละหมาด จงรู้จักตัวท่านเองไอ้บ่าวของอัลลอฮ์ และจงระวังการที่ท่านต้องพบเจออัลลอฮ์โดยที่อิสลามไม่หลงเหลือใด ๆ ในตัวท่าน เพราะคุณค่าของอิสลามในใจของท่านเท่ากับคุณค่าของละหมาดในใจท่าน ได้ปรากฏในหะดีษของท่านนบี ﷺ ท่านกล่าวว่า (الصلاة عمود الدين) ความว่า (การละหมาด คือ เสาหลักแห่งศาสนา) ไม่ใช่ที่ท่านรู้แล้วหรือว่ากระโจมนั้น เมื่อเสาค้ำยันตรงกลางของมันได้ล้มลง กระโจมก็จะล้มลงตามไปด้วย เชือกและตะปูไม้ที่ซึ่งสายกระโจมไว้ก็ไร้ประโยชน์ใด ๆ แต่เมื่อใดที่เสาหลักของกระโจมยืนตระหง่านอยู่กึ่งกลาง เมื่อนั้นเชือกและตะปูไม้ที่ซึ่งกระโจมไว้จึงมีราคา และเช่นนั้นแหละหากจะเปรียบเทียบการละหมาดในอิสลาม ได้ปรากฏในหะดีษว่า

(إِنَّ أَوَّلَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ ، فَإِنْ تَقَبَّلَتْ مِنْهُ

صَلَاتُهُ تَقَبَّلَ مِنْهُ سَائِرُ عَمَلِهِ ، وَإِنْ رَدَّتْ عَلَيْهِ صَلَاتُهُ رَدَّ عَلَيْهِ سَائِرُ عَمَلِهِ)

ความว่า (แท้จริงสิ่งแรกที่บ้านจะถูกสอบถามในวันกิยามะฮ์จากการทำงานของเขา ก็คือการละหมาด หากพบว่าการละหมาดของเขาสมบูรณ์ถูกต้องรับ การงานที่เหลือของเขาก็จะถูกตอบรับเช่นเดียวกัน และหากละหมาดของเขาถูกปฏิเสธแล้วไซ้ การงานที่เหลือของเขาก็จะถูกปฏิเสธเช่นเดียวกัน) เพราะการละหมาดคือการทำงานสุดท้ายของศาสนาที่เราต้องทำก่อนตาย แต่มันเป็นสิ่งที่เราจะต้องถูกสอบสวนจากทุกการทำงานของเรในวันพรุ่ง (วันกิยามะฮ์) และไม่มีอิสลามหลังจากที่การละหมาดได้หายไป และไม่มีศาสนาเมื่อการละหมาดกลายเป็นสิ่งสุดท้ายที่หายไปจากอิสลาม”³⁰

การละทิ้งละหมาดและละเลยมันเป็นเรื่องที่ยันตรายอย่างยิ่งและไม่ใช่เรื่องที่เบาหวิวในอิสลาม

³⁰ ดูหนังสือ *حكم تارك الصلاة لابن القيم* (หน้าที่ 9)

เหล่านี้คือหลักฐานต่าง ๆ จากอัลกุรอานเกี่ยวกับสถานะของการละหมาด

1. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ (۳۸) إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ (۳۹) فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ (۴۰) عَنِ الْمُجْرِمِينَ (۴۱) مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ (۴۲) قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ (المدثر: ۳۸-۴۳))

ความว่า

(แต่ละชีวิตย่อมถูกค้ำประกันกับสิ่งที่มันชวนขวายไป(38)ยกเว้นบรรดาผู้อยู่เบื้องขวา(39)อยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย พวกเขาจะไต่ถามซึ่งกันและกัน (40)เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด(41)อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้ (42)พวกเขา กล่าวว่ เราไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ทำละหมาด(43))

อัลลอฮ์ได้ทรงบอกให้รู้ในอายะฮ์ข้างต้นว่าผู้ที่ละทิ้งการละหมาดจากบรรดาผู้โฉดชั่วจะนำไปสู่รอกษะก็อรซึ่งเป็นกองไฟที่เผาไหม้ในญะฮันนัม

2. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا (مريم: ๕๙))

ความว่า

(ภายหลังจากพวกเขา ชนรุ่นชั่วก็ได้สืบทอดมา พวกเขาได้ทิ้งละหมาด และปฏิบัติตามความใคร่ ต่อมาพวกเขาก็จะประสบความหายนะ)

และได้ปรากฏจากท่านอิบน์ มัสอู๊ดว่า (غِيًّا) คือ หนึ่งในแม่น้ำในนรกญะฮันนัม ที่มีรสชาติที่แสนน่าเกลียดและมีกลิ่นที่ลึกมาก มันช่างเป็นความหายนะที่ใหญ่หลวง และขาดทุนยิ่งแก่ผู้ที่ต้องลงไป therein

3. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ...) (التوبة: ١١)

ความว่า

(แล้วหากพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาตแล้ว ไชรก็จะเป็นพี่น้องของพวกเขาในศาสนา...)

อัลลอฮ์ได้ทรงผูกการเป็นพี่น้องของพวกเขาด้วยการดำรงไว้ซึ่งการละหมาด ซึ่งมันได้ชี้ให้เห็นว่าใครที่ไม่ปฏิบัติมันก็ถือว่าไม่ใช่พี่น้องในอิสลาม

4. พระองค์ได้ตรัสอีกว่า

(وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ) (المرسلات: ٤٨)

ความว่า

(เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรูกัวะ พวกเขาก็จะไม่รูกัวะ)

พระองค์ได้ตรัสเช่นนั้นหลังจากอายะฮ์ที่ว่า

(كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ) (المرسلات: ٤٦)

ความว่า

(พวกเจ้าจงกินและรื่นรมย์เพียงเล็กน้อย แท้จริงพวกเจ้านั้นเป็นอาชญากรชั่วช้า)

และในส่วนของหลักฐานจากหะดีษที่เกี่ยวกับสถานะของการละหมาดนั้นมีมากมาย ดังนี้

1. แท้จริงได้ปรากฏในหนังสือเศาะฮ์มุสลิมจากท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮฺ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุม ได้เล่าว่า: ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า:

((بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ))

ความว่า

(แท้จริงสิ่งแยกแยะระหว่างชายคนหนึ่งกับการตั้งภาคีและการปฏิเสธ
ต่ออัลลอฮ์นั้นคือการละทิ้งการละหมาด)³¹

2. ได้ถูกรายงานจากท่านอิหม่ามอะฮ์มัดและเจ้าของหนังสือสุนันทั้งสี่ด้วย
สายรายงานที่เศาะฮ์มุสลิม จากท่านยะซีด บิน หะบิบ อัลอัสละมียฺ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุม ได้เล่าว่า “ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวว่า

((الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ))

ความว่า ((สนธิสัญญาระหว่างเราและระหว่างพวกเขาก็คือ การละหมาด
ดังนั้น ผู้ใดที่ละทิ้งมัน เขาก็ได้ทำการกุฟรแล้ว))³²

3. ท่านอิหม่ามอะฮ์มัดได้รายงานด้วยสายรายงานที่ดี (จัยญิด) จากหะดีษ
ของท่าน अबดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ บิน อัลอาศฺ จากท่านนบี ﷺ ว่า ((แท้จริง
ท่าน (นบี) ได้พูดถึงการละหมาดในวันหนึ่งว่า

((مَنْ حَافَظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ يَكُنْ

لَهُ نُورٌ وَلَا بُرْهَانٌ وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأَبِي بَنْ حَلْفٍ))

ความว่า

³¹ รายงานโดยมุสลิม (หะดีษเลขที่ 82)

³² รายงานโดยอะหมัดในอัลมุสนัด (หะดีษเลขที่ 22833) อัตติรมิซียฺ (หะดีษเลขที่ 2621) ท่านได้กล่าวว่า เป็นหะดีษ
หะซันเศาะฮ์อิหฺ และอันนะซาอียฺ (หะดีษเลขที่ 463) และอิบนุมาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 1079)

“ผู้ใดที่รักษามัน (ละหมาด) ไว้อย่างดี (ผลตอบแทน) สำหรับเขา นั้น คือ รัศมีทางนำ และรอดพ้น (บทลงโทษ) ในวันกิยามะฮฺ ส่วนผู้ใดที่ไม่รักษามันไว้ เขาก็จะไม่ได้รับแสงสว่าง ทางนำ และทางรอดพ้นใด ๆ ในวันกิยามะฮฺ เขาจะอยู่ร่วมกับ กอรูน ,ฟิรอาอน , ฮามาน และอุบัย บินเคาะลัฟ” ³³

4. ท่านอิหม่ามอัลบุคอรีได้รายงานจากท่านอนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุ

อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ ﷺ ได้กล่าวว่า

((مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَصَلَّى صَلَاتَنَا وَأَكَلَ ذَبِيحَتَنَا فَهُوَ الْمُسْلِمُ لَهُ مَا لِلْمُسْلِمِ وَعَلَيْهِ مَا عَلَى الْمُسْلِمِ))

ความว่า

“ผู้ใดที่ปฎิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าที่สมควรเคารพบูชาอย่างแท้จริง นอกจากอัลลอฮ และได้หันหน้าไปยังกิบลัตของพวกเรา และได้ละหมาดเยี่ยงการละหมาดของพวกเรา และได้รับประทานเนื้อสัตว์จากการเชือดของพวกเรา เขาก็คือมุสลิมอย่างแท้จริงที่จะได้รับสิ่งที่มุสลิมควรได้รับ และเขาก็ต้องทำในสิ่งที่มุสลิมสมควรต้องทำ” ³⁴

5-ท่านอิหม่ามอะหมัด, อิหม่ามมาลิก และอิหม่ามอันนะสาอียได้รายงานจากท่านมิหญัน อัลอัสละมีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า

((أَنَّهُ كَانَ فِي مَجْلِسٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَذَّنَ بِالصَّلَاةِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ رَجَعَ وَمَخَجَّنْ فِي مَجْلِسِهِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا مَنَعَكَ أَنْ تُصَلِّيَ أَلَسْتَ بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ ؟ قَالَ بَلَى وَلَكِنِّي كُنْتُ قَدْ صَلَّيْتُ فِي أَهْلِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جِئْتَ فَصَلِّ مَعَ النَّاسِ وَإِنْ كُنْتَ قَدْ صَلَّيْتَ))

³³ รายงานโดยอะหมัดในอัลมุสนัด (เล่มที่ 2 หน้าที่ 169 หะดีษเลขที่ 6576) และชัยคอะหมัด ซากิร ได้ให้สถานะว่า สายรายงานเศาะฮีห

³⁴ รายงานโดยอัลบุคอรี (หะดีษเลขที่ 393)

ความว่า

“แท้จริงท่านได้นั่งอยู่ในมัจลิสหนึ่งพร้อมกับท่านเราะซูล ﷺ แล้วก็มีการอาซานเชิญชวนสู่การละหมาด แล้วท่านเราะซูล ﷺ ก็ได้ลุกขึ้นเพื่อไปละหมาด เมื่อท่านนบีกลับยังมีจลิสนั้น พบว่าท่านมิหฺญันยังนั่งอยู่ที่เดิม (ไม่ร่วมละหมาด) แล้วท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวแก่เขาว่า “อะไรที่ห้ามเจ้าไม่ให้ละหมาดพร้อมกับเรา เจ้าเป็นมุสลิมไม่ใช่หรือ?” เขากล่าวว่า “ใช่ครับ, แต่ฉันได้ละหมาดพร้อมกับครอบครัวของฉันที่บ้านแล้ว” แล้วท่านเราะซูล ﷺ จึงบอกกับเขาว่า “เมื่อเจ้าได้มาอยู่ (พร้อมกับผู้คน) เจ้าก็จงละหมาดพร้อมกับผู้คนถึงแม้เจ้าได้ละหมาดที่บ้านแล้วก็ตาม”³⁵

ส่วนหลักฐานที่มาจากคำพูดของเศาะหาบะฮ์ก็มีปรากฏอย่างมากมายเช่นเดียวกัน ดังนี้

1. คำพูดของท่านอุมัร บิน อัลค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า
((لَا حَظَّ فِي الْإِسْلَامِ لِمَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ))

ความว่า

“ไม่มีอิสลามใด ๆ หลงเหลือในตัวผู้ที่ละทิ้งการละหมาด”

และท่านเคยกล่าวว่า

((لَا إِسْلَامَ لِمَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ))

ความว่า

“ไม่มีอิสลามสำหรับผู้ที่ยละทิ้งการละหมาด”³⁶

³⁵ รายงานโดยอะหมัดในอัลมุสนัด (หะดีษเลขที่ 16347) มุวัฏฏะฮ์อิหม่ามมาลิก (หะดีษเลขที่ 293) และอันนะซาอี (หะดีษเลขที่ 857)

³⁶ รายงานโดยอิหม่ามมาลิกในมุวัฏฏะฮ์ (หะดีษเลขที่ 74) อัลบัยฮะกี (หะดีษเลขที่ 6291) มุค็อนนัฟอับดุลรอซซึก (เล่มที่ 3 หน้า 125) และ มุค็อนนัฟอับนุ อิบิ ซัยบะฮ์ (เล่มที่ 8 หน้า 581)

ซึ่งท่านกล่าวคำนี้ในขณะที่เหล่าเศาะหาบะฮ์นั่งอยู่ด้วยและไม่มีใครคัดค้านคำพูดนั้น แม้แต่คนเดียว อีกทั้งหลาย ๆ คนจากพวกเขากลับพูดเหมือนกับที่ท่านอุมัรพูด เช่น ท่านมุอาซ บิน ญะบัล, ท่านอับดุลเราะหมาน บิน เอาฟ, ท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ, ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัซอูด และท่านอื่น ๆ

2. ท่านอิหม่ามมุสลิมได้รายงานที่ท่านอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุได้กล่าวว่า

((مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ غَدًا مُسْلِمًا فَلْيَحَافِظْ عَلَى هَؤُلَاءِ الصَّلَوَاتِ حَيْثُ يُنَادَى بِهِنَ، فَإِنَّ اللَّهَ شَرَعَ لِنَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُنَنَ الْهُدَى وَإِنَّهُنَّ مِنْ سُنَنِ الْهُدَى، وَلَوْ أَنَّكُمْ صَلَّيْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ كَمَا يُصَلِّي هَذَا الْمُتَخَلِّفُ فِي بَيْتِهِ لَتَرَكْتُمْ سُنَّةَ نَبِيِّكُمْ، وَلَوْ تَرَكْتُمْ سُنَّةَ نَبِيِّكُمْ لَضَلَلْتُمْ، وَمَا مِنْ رَجُلٍ يَتَطَهَّرُ فَيُحَسِّنُ الطُّهُورَ ثُمَّ يَعْبُدُ إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ هَذِهِ الْمَسَاجِدِ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خَطْوَةٍ يَخْطُوهَا حَسَنَةً وَيَرْفَعُهُ بِهَا دَرَجَةً وَيَحُطُّ عَنْهُ بِهَا سَيِّئَةٌ، وَلَقَدْ رَأَيْنَا وَمَا يَتَخَلَّفُ عَنْهَا إِلَّا مُنَافِقٌ مَعْلُومُ التَّفَاقِ، وَلَقَدْ كَانَ الرَّجُلُ يُؤْتَى بِهِ يُهَادَى بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ حَتَّى يُقَامَ فِي الصَّفِّ)).

ความว่า

“ผู้ใดที่ปรารถนาต้องการพบเจออัลลอฮ์ในวันพรุ่งนี้ในสภาพที่เขาเป็นมุสลิม เขาก็จงรักษาการละหมาดเหล่านั้นเอาไว้เมื่อไหร่ก็ตามที่เขาถูกเรียกร้องไปยังมัสยิด เพราะแท้จริง อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติแก่นบีของพวกท่านซึ่งหนทางต่าง ๆ แห่งทางนำ และแท้จริงแล้ว (การละหมาดเป็นญะมาอะฮ์นั้น) มันคือหนทางแห่งทางนำ และหากว่าพวกท่านละหมาดในบ้านของพวกท่านเหมือนที่คน ๆ นั้นที่ไม่ได้มาร่วมกับเราในละหมาดญะมาอะฮ์แล้ว แน่แน่นอนถึที่ว่าพวกท่านได้ละทิ้งสุนนะฮ์นบีของพวกท่านแล้ว และเมื่อใดที่พวกท่านละทิ้งสุนนะฮ์ของนบีอันนี้ ก็ถือว่าพวกท่านได้หลงทางไปเสียแล้ว และไม่มีบุรุษคนใดที่อาบน้ำละหมาดอย่างสมบูรณ์ หลังจากนั้นเขาได้มุ่งหน้าไปยังมัสยิดหนึ่งจากมัสยิดต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากอัลลอฮ์จะทรงบันทึกแก่เขาในทุก ๆ ก้าวที่

เขาเดินไปซึ่งหนึ่งความดี และจะทรงยกสถานะหนึ่งขึ้นในทุก ๆ ก้าว และจะทรงลบบาปหนึ่งบาป และแท้จริงฉันได้เห็นว่าพวกเรา (รักษามันอย่างดี) และไม่มีใครแปลกแยกจากการละหมาด (ญะมาอะฮฺ) นอกจากมุนาฟิกที่เป็นที่รู้จักกันดีถึงการนิฟากกลับกลอกของพวกเขาอยู่แล้วเท่านั้น และแท้จริงชายคนหนึ่ง (ในหมู่พวกเรา เมื่อเขาป่วย) จะถูกพุงด้วยกับชายสองคนเพื่อจะมายืนร่วมแถวละหมาด (ญะมาอะฮฺ)”³⁷

นี่เป็นแค่กรณีของผู้ที่ไม่มาร่วมละหมาดญะมาอะฮฺ เศาะหาบะฮฺยังนับว่าเขาเป็นมุนาฟิกที่รู้จักกันดีถึงการกลับกลอกของเขา นับประสาอะไรกับคนที่ละทิ้งมันเลยเล่า? -ขออัลลอฮฺทรงทำให้เราปลอดภัย- และได้ปรากฏหลักฐานเกี่ยวกับความประเสริฐและบทลงโทษอันแสนสาหัสแก่ผู้ที่เพิกเฉยไม่ให้ความสำคัญกับการละหมาดอีกมากมายนอกเหนือจากที่ระบุไว้ข้างต้น ซึ่งมันเป็นหลักฐานที่มากมายเกินกว่าที่จะระบุนั้นไว้ทั้งหมด ณ ที่นี้

ถึงกระนั้น ก็ยังได้สังเกตเห็นผู้ถือศีลอดบางส่วนเพิกเฉยต่อการละหมาดและไม่ให้ความสำคัญกับมัน ไม่ว่าจะเป็นการล่าช้าจากเวลาของมันหรือละทิ้งบางเวลาขณะที่ให้สำคัญมากกับการถือศีลอด

พวกเขาเหล่านั้นไม่รู้หรือว่าสถานะของละหมาดว่ามันสูงส่งแค่ไหน? และคุณค่าของมันยิ่งใหญ่ขนาดไหน?

โรงเรียนแห่งเราะมะฎอนไม่ได้บ่มเพาะพวกเขาให้รักษาการละหมาดและทำการตักวาให้เกิดขึ้นจริงเลยหรือ?

ที่น่าฉงนใจยิ่งกว่าก็คือบางคนได้มีความเข้าใจที่ผิดเพี้ยนและห่างไกลกลับกลับกับสิ่งที่จำเป็นต้องการสื่อในหะดีษของท่านนบี ﷺ ที่ว่า

((مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ))

³⁷ รายงานโดยมุสลิม (หะดีษเลขที่ 654)

ความว่า “ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธาและหวังในผลตอบแทน (จากอัลลอฮ์) จะถูกลบแก้เขาซึ่งบาปต่าง ๆ ของเขาที่ผ่าน ๆ มา”

พวกเขาเข้าใจผิดไปเองว่า การถือศีลอดนี้เพียงพอแล้วที่จะได้รับการอภัยโทษ พวกเขาก็เลยพึ่งพาการถือศีลอดอย่างเดียวแล้วละเลยการละหมาด มันช่างเป็นการเข้าใจผิดที่ใหญ่มหันต์ และห่างไกลจากความจริงและทางนำยิ่งนัก แล้วหลักฐานมากมายเหล่านี้ที่ปรากฏเกี่ยวกับการละหมาดไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมให้กระทำและขู่ส่ำทับไม่ให้ละทิ้งมันหายไปไหนจากความเข้าใจของพวกเขา?

เราขอต่ออัลลอฮ์ทรงประทานเตาฟีกแก่เราทุกคนให้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดดังที่เราะซูล ﷺ ของเราได้อธิบายมันไว้แก่เรา นั่นคือการละหมาดในมัสยิดร่วมกันอย่างเป็นญะมาอะฮ์ และขอให้พระองค์ทรงชี้นำบรรดามุสลิมที่ยังคงหลงผิด และทรงทำให้เรารักการละหมาดและอิบาดะฮ์อื่น ๆ ที่เหลือด้วยเถิด อามีน

ศัยาม...
กับการให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์

โดย ชัยคุ อับดุลรอซซึก ปีน อัดดุลมุหซีน อัล-บะดร์
หะฟีเศาะฮุลลอฮ์

การถือศีลอดกับการให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์

ท่านอิหม่ามอัลบุคอรีและมุสลิมได้บันทึกหะดีษในเศาะฮีหของทั้งสองจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ -เราะฎียัลลอฮุอันฮุ- ว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصِّيَامُ جُنَّةٌ فَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمٍ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثُ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَسْحَبُ فَإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي امْرُؤٌ صَائِمٌ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ))

ความว่า

(อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า “ทุกการงานที่ดีของลูกหลานอาดัมจะได้รับผลบุญตามที่เขาทำนอกจากผลบุญของการถือศีลอดเพราะมันเป็นของฉันและฉันจะตอบแทนให้ตามที่ฉันประสงค์ และการถือศีลอดนั้นเป็นโล่ห์กำบัง เมื่อผู้ใดถือศีลอดดั่งนั้นเขาจะอย่าได้กล่าวคำพูดที่ชั่ว (เหมือนกับการกระทำของผู้ที่อวิชา) และหากมีผู้ใดจะสาปแช่ง หรือกล่าวเหยียดหยาม และจงพูดว่า แท้จริงแล้วฉันกำลังถือศีลอด และขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งชีวิตของมุฮัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงกลิ่นปากของผู้ถือศีลอดใน ณ อัลลอฮ์ในวันกียามะฮ์นั้นหอมยิ่งกว่ากลิ่นชะมดเชียงเสียอีก และสำหรับผู้ถือศีลอดจะมีความปลื้มปิติสองครั้งด้วยกัน คือ เมื่อเขาละศีลอดและเมื่อเขาได้พบเจอกับพระเจ้าของเขาด้วยการถือศีลอดของเขา”)³⁸

³⁸ รายงานโดยอัลบุคอรี (หะดีษเลขที่ 1904) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 1151) สำนวนนี้เป็นของท่าน

และในการรายงานหนึ่งของอิหม่ามมุสลิม มีสำนวนว่า

((كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ، الْحَسَنَةُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي، يَدْعُ شَهْوَتُهُ وَطَعَامُهُ مِنْ أَجْلِي)).

ความว่า

(ทุกการงานที่ดีของลูกหลานอาดัมทั้งหมดจะได้รับผลตอบแทนทวีคูณเป็นสิบเท่าถึงเจ็ดร้อยเท่า อัลลอฮ์ได้กล่าวว่า นอกจากผลบุญของการถือศีลอดที่ฉันจะตอบแทนให้ตามที่ฉันประสงค์ เนื่องจากเขา(บ่าว)ได้ระงับอารมณ์และอาหารเพื่อฉัน)³⁹

แท้จริงหนึ่งในการให้เกียรติและความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวของพระองค์ คือ การที่พระองค์ได้ทรงทำให้ผลบุญของการงานที่ดีของพวกเขาทวีคูณเข้าไปด้วยกันกับการทวีคูณเป็นหลายเท่าตัว หนึ่งความดีถูกทวีคูณไปอีกสิบเท่าจนถึงเจ็ดร้อยเท่าที่พวกเขาได้ปฏิบัติในเรื่องการถือออะฮ์เชอฟิงอัลลอฮ์ ไม่ว่าจากการทำสิ่งที่วาญิบหรือเป็นการละทิ้งสิ่งที่หะรอม หลีกห่างจากสิ่งที่มีกรูฮน่ารังเกียจต่าง ๆ พร้อมกับการแข่งขันและขยันขันแข็งในสิ่งที่เป็นสุนนะฮ์และมุสตะฮับ การทวีคูณในผลบุญนี้เกี่ยวข้องกับการงานทั่วไป ส่วนการถือศีลอดนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงเจาะจงการตอบแทนไปยังพระองค์ เพื่อให้เกียรติและแสดงความยิ่งใหญ่ของการงานนี้ และไม่ได้ระบุผลบุญของมันว่าเป็นสิ่งใด พระองค์ได้ตรัสด้วยคำพูดที่ว่า ((وَأَنَا أَجْزِي بِهِ)) “และฉันจะตอบแทนมันเอง-ตามที่ฉันประสงค์-”

³⁹ รายงานโดยมุสลิม (หะดีษเลขที่ 1151)

แล้วท่านคิดว่ารางวัลแห่งอัลลอฮ์จะยิ่งใหญ่แค่ไหนสำหรับบ่าวของพระองค์ที่
ถือศีลอด ? !!

และไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถคำนวณผลตอบแทนนี้ได้ว่ามันจะยิ่งใหญ่แค่ไหน แต่ทว่าหากเมื่อพวกเขารู้จักอัลลอฮ์ผู้ทรงร่ำรวยผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงใจบุญอย่างแท้จริงแล้ว พวกเขาก็จะรู้ซึ่งดีถึงความยิ่งใหญ่ของผลตอบแทนที่พวกเขาจะปลื้มปิติเมื่อได้พบเจอพระองค์ในวันกิยามะฮ์อย่างแน่นอน เพราะอัลลอฮ์ คือผู้ทรงนิรันดร์ ผู้ทรงอนันตกาล ผู้ทรงราชันย์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสูงส่งยิ่งในทุกกรณี พระองค์ผู้ทรงพละานุภาพที่ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงร่ำรวยที่ทรงได้รับการสรรเสริญ ผู้ทรงเกียรติ ซึ่งไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ทำไม่ได้ และไม่มีสิ่งใดหนักหนาสำหรับพระองค์ หรือสั่นคลอนความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้ และไม่จำเป็นสำหรับพระองค์ที่จะต้องมีสิ่งใดที่ยกเกียรติของพระองค์ หรือเพิ่มอำนาจแก่พระองค์เลย และพระองค์ทรงไม่เคยกลัวต่อสิ่งใดที่จะมาทำร้ายพระองค์ หรือลดทอนอำนาจของพระองค์ เพราะพระองค์ คือ ผู้เป็นเจ้าของและกุมอำนาจทั้งหมดอย่างเบ็ดเสร็จ ผู้ซึ่งไม่ต้องพึ่งพาสิ่งใดอย่างแท้จริง การฎออะฮ์เชื่อฟังของผู้เชื่อฟังทั้งมวลก็มีได้ให้ประโยชน์ใด ๆ แก่พระองค์ และการฝ่าฝืนใด ๆ ของคนบาปก็มีอาจทำร้ายพระองค์ได้ และการประทานให้ของพระองค์อย่างมหาศาลแก่ผู้ที่ขอจากพระองค์และผู้ที่ไม่ได้ขอเริ่มตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินทั้งหลายจนถึงวันแห่งการพบเจอพระองค์ มิได้ทำให้พระคลังของพระองค์ลดน้อยถอยลงแม้แต่น้อยเลย

ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนปราศณาและต้องพึ่งพาพระองค์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็น มนุษย์ ญิน สัตว์ พืช หิน น้ำ ทั้งสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต จากบนผืนดินหรือบนฟากฟ้าหรือระหว่างสิ่งเหล่านั้น อัลลอฮ์ตรัสว่า

(وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
[٤٩] يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) [النحل: ٤٩-٥٠]

ความว่า

(และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ที่เป็นสัตว์โลกทั้งหลาย และมะลาอิกะฮ์ล้วนจะสุญุดต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกมันจะไม่หยิ่งผยอง(49) พวกเขาจะกลัวพระเจ้าของพวกเขา ผู้ทรงอำนาจเหนือพวกเขา ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกบัญชา)

และพระองค์ตรัสว่า

(أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ) [الحج: ١٨].

ความว่า

(เจ้ามิได้เห็นหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้นผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลาย ภูเขาทั้งหลายและต้นไม้ และสัตว์ทั้งหลาย และส่วนมากของมนุษย์ ต่างก็สุญุดนอบน้อมต่อพระองค์ แต่ส่วนมากการลงโทษจะเหมาะสมคู่ควรแก่เขา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงทำให้อัปยศก็จะไม่มีผู้ใดให้เกียรติเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงสงค์)

และอัลลอฮ์ผู้ทรงรำรวยและผู้ทรงประทานให้และยิ่งใหญ่

(الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى) [طه: ٥٠]

ความว่า

(มุซากล่าวว่า “พระเจ้าของเราคือ ผู้ทรงประทานทุกอย่างแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างแล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้”)

อัลลอฮ์ทรงได้ให้ความประเสริฐแก่บ่าวของพระองค์ด้วยการให้ทางนำสู่ศาสนา และพระองค์ทรงให้เกียรติพวกเขาด้วยการส่งท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ มายังพวกเขาและยกสถานะพวกเขาด้วยการประทานอัลกุรอานลงมาในเดือนเราะมะฎอนเพื่อเป็นทางนำแก่มนุษย์ และเป็นการอธิบายจากฮิดาเยฮ์และอัลฟุรกอนเพื่อนำทางพวกเขาออกจากความมืดมนสู่ نورศมีแสงสว่าง และพระองค์ได้ทรงกำหนดผลบุญที่ยิ่งใหญ่ต่อผู้ที่ปฏิบัติสิ่งที่เป็นวาญิบและหลีกเลี่ยงจากสิ่งต้องห้ามเป็นบาป ซึ่งการงานที่ดีที่พวกเขาปฏิบัติไม่อาจเทียบได้กับความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ต่อมัลลิกของพระองค์ แต่การให้นั้นมันคือการให้เกียรติและความใจบุญเมตตาของอัลลอฮ์ต่อบ่าวของพระองค์ทั้งสิ้น เพราะพระองค์คือ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงนำทาง และผู้ทรงเห็นชอบให้มันเกิดขึ้น และพระองค์คือผู้ทรงช่วยเหลือและเป็นที่ยิ่ง และพระองค์คือผู้ที่ตอบแทน ผู้ให้เกียรติด้วยการตอบแทนที่ดีที่สุดและสมบูรณ์ที่สุด พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ยิ่ง ทรงใจบุญยิ่ง ทรงเมตตายิ่ง และทรงอ่อนโยนชั้นดียิ่งที่พระองค์ทรงสั่งให้บ่าวทำสิ่งที่น้อยนิดแต่กลับทรงตอบแทนด้วยกับสิ่งที่มหาศาลล้นพ้น

(ผู้ถือศีลอดนั้นเขาได้ทำการชิดใกล้กับอัลลอฮ์ด้วยการถืออะฮ์ที่ใหญ่หลวง ณ อัลลอฮ์ซึ่งเป็นการงานที่รักยิ่ง ณ พระองค์ ความลับระหว่างพระองค์กับบ่าวของพระองค์ในการถือศีลอดมีมากกว่าสิ่งที่ถูกเปิดเผย มันแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของความอิกลาส ความเกรงกลัว ความรู้สึกถึงการสอดส่องของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวและความสวยงามของมัน ผู้ถือศีลอดได้รวมไว้ในตัวของเขาซึ่งความสวยงามของ

ภายนอกและความสวยงามของภายในจิตใจ จะเห็นได้ว่าร่างกายของเขานั้นสงบนิ่ง เพื่อ อัลลอฮ์และปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ ส่วนหัวใจของเขาก็เปี่ยมไปด้วยความรักและความอิคลาศบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ เพราะอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงสวยงามและรักความสวยงาม พระองค์ทรงรักจากการที่บ่าวของพระองค์ประดับประดาขึ้นของเขาด้วยการพูดความจริง ประดับประดาหัวใจของเขาด้วยความอิคลาศ ความรัก เตาบะฮ์ และมอบหมายต่อพระองค์ ประดับประดาอวัยวะต่าง ๆ ของเขาด้วยฏออะฮ์ และใช้ร่างกายของเขาในการเผยความโปรดปรานของอัลลอฮ์ต่อตัวเขาโดยการสวมใส่เสื้อผ้า และทำความสะอาดร่างกายจากสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งที่ไม่สะอาด กลิ่นที่น่ารังเกียจ การขลิบ และการตัดเล็บ ให้พระองค์ทรงรู้จักเขาด้วยคุณลักษณะที่ดีงาม และให้พระองค์รู้จักเขาด้วยการกระทำ คำพูด และมารยาทที่ดีงาม และเขาก็ต้องอยู่อย่างสง่างามซึ่งเป็นคุณลักษณะของพระองค์ และเขาก็จะต้องอิบาดะฮ์อย่างดีงามที่เป็นแบบบัญญัติและศาสนาของพระองค์)⁴⁰

บ่าวคนหนึ่ง ทุกครั้งที่ความรู้เกี่ยวกับอัลลอฮ์และความยิ่งใหญ่ของพระองค์เพิ่มมากขึ้นในจิตใจของเขา มันก็จะยิ่งเพิ่มความสัมพันธ์ที่ดีและความคิดถึงต่อพระองค์มากขึ้น และหัวใจของเขาก็จะยิ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยความโหยหาความปราณ ความคาดหวังในความพอพระทัยของพระองค์ การตอบแทนของพระองค์ และสวนสวรรค์ของพระองค์ และจะยิ่งเพิ่มพูนความยำเกรง เกรงกลัวจากความกริ้วและบทลงโทษของพระองค์

และมนุษย์นั้นจะมีความรู้จักอัลลอฮ์และความรู้เกี่ยวกับพระองค์อยู่ในระดับที่แตกต่างกันไป

⁴⁰ ดูหนังสือ อัลฟะวาอิด (หน้าที่ 267-268)

อิบนุลก๊อยยิมได้กล่าวว่า

(บางส่วนของมนุษย์นั้น รู้จักอัลลอฮ์เรื่องการอาหาร การให้ความประเสริฐ บุญคุณของพระองค์ และบางคนก็รู้จักพระองค์แค่เรื่องการอภัย ความขันติ และการมองข้ามความผิดของปาวของพระองค์ บางส่วนของพวกเขาก็รู้จักอัลลอฮ์แค่เรื่องความกริ้วและบทลงโทษของพระองค์ และบางคนจากพวกเขาก็รู้จักพระองค์เรื่องความรอบรู้และความปรีชาญาณของพระองค์ และบางส่วนก็รู้จักพระองค์เรื่องพละนาภาพและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และบางคนก็รู้จักพระองค์แค่เรื่องความเมตตา ความดีงาม และความอ่อนโยนของพระองค์ และบางส่วนก็รู้จักพระองค์ด้านพลังอำนาจและการเป็นราชันย์ของพระองค์ และบางคนรู้จักอัลลอฮ์แค่เรื่องการตอบรับดุอาของพระองค์ การช่วยเหลือให้ผ่านพ้นความทุกข์ยากของเขา และทำในสิ่งที่เขาปรารถนา ส่วนผู้ที่รู้จักอัลลอฮ์มากที่สุดเหนือบุคคลเหล่านั้นทั้งปวงคือ คนที่รู้จักพระองค์จากคำพูดของพระองค์ เพราะเขาจะรู้จักพระเจ้าที่รวบรวมคุณลักษณะที่สมบูรณ์ในตัวพระองค์และความเกรียงไกรของพระองค์ และพระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการเหมือนทุกสิ่ง บริสุทธิ์จากความบกพร่องและข้อตำหนิทั้งปวง สำหรับพระองค์นั้นมีพระนามอันวิจิตร และคุณลักษณะที่สมบูรณ์ยิ่ง พระองค์ทรงทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงอยู่เหนือทุกสิ่ง และอยู่กับทุกสิ่งด้วยความรู้ของพระองค์ และมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง และผู้ทรงดูแลทุกสรรพสิ่ง ผู้ทรงรับสั่ง ผู้ทรงห้าม ผู้ทรงดำรัสด้วยคำพูดของพระองค์ทั้งที่เป็นบทบัญญัติหรือเรื่องทั่วไป ผู้ทรงยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่ง ผู้ทรงสวยงามยิ่งกว่าสิ่งใด ผู้ทรงเมตตาเหนือผู้เมตตาทั้งปวง ผู้ทรงมีความสามารถยิ่งเหนือทุกผู้ที่มีความสามารถ และผู้ทรงยุติธรรมในการตัดสินที่สุดเหนือผู้ตัดสินทั้งหลาย ซึ่งอัลกุรอานนั้นถูกประทานลงมาเพื่อให้บ่าวได้รู้จักพระองค์

และรู้จักหนทางที่เที่ยงตรงไปสู่พระองค์ และสถานะของบรรดาผู้ที่เดินบนหนทางนั้นหลังจากถึงพระองค์แล้ว) ⁴¹ จบการอ้าง

ดังนั้นบรรดาผู้ถือศีลอดจึงเป็นผู้ที่สมควรที่สุดที่จะต้องรู้จักอัลลอฮ์และนอบน้อมต่อพระองค์เพื่อพวกเขาจะได้รับการประทานความดีงามอย่างครบถ้วนและได้ผลตอบแทนอันยิ่งใหญ่มหาศาลในวันกิยามะฮ์ และผู้ถือศีลอดนั้นทุกครั้งที่เขารู้จักอัลลอฮ์เพิ่มมากขึ้นเท่าไร มันจะยิ่งเพิ่มความใกล้ชิดกับพระองค์ และอัลลอฮ์ก็จะทรงทำให้ผลบุญของเขายิ่งใหญ่มากขึ้น เพราะเขาได้รวบไว้ในตัวของเขาซึ่งความประเสริฐของการถือศีลอดที่พระองค์ได้สัญญาว่าพระองค์จะทรงตอบแทนเองรวมกับการรู้จักพระองค์นี้ที่จะช่วยทำให้เขาถือศีลอดอย่างสมบูรณ์ ปฏิบัติการงานต่าง ๆ อย่างดี และอับอายต่ออัลลอฮ์เหมือนที่เขาได้เห็นพระองค์ ทำให้เขาตระหนักถึงการมองของพระองค์ยามที่เขาอยู่โดดเดี่ยวในที่ลับเสมือนกับการมองของพระองค์ต่อเขาในที่แจ้งจนทำให้สภาพของเขาในที่ลับตาคนกับสภาพของเขาในแจ้งมีความดีงามเท่ากัน เนื่องจากความเต็มเปี่ยมของความรู้และศรัทธามันว่าอัลลอฮ์ทรงมองเห็นเขา และสิ่งนี้จะส่งผลให้เกิดการให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ในใจของเขา เพิ่มพูนการละอายต่อพระองค์ เสริมสร้างทุกการงานของเขาให้ดีขึ้น และทำให้เขาเตาบะฮ์กลับตัวและคุชัวะต่ออัลลอฮ์ในทุกสถานการณ์

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ صِيَامَنَا وَاجْعَلْهُ خَالِصًا لَوْجْهِكَ ، وَوَقِّقْنَا لِلْإِخْلَاصِ فِي جَمِيعِ أَعْمَالِنَا ،
وَجَنِّبْنَا الرِّيَاءَ وَالتَّنَافُقَ وَسَيِّئَ الْإِخْلَاقِ .

⁴¹ ดูหนังสือ อัลฟะวาอิด (หน้าที่ 258)

ประโยชน์ของการรักษาลิ้น

โดย ชัยคุ อับดุลรอซซีก บิน อัดดุลมุหซิน อัล-ปะดร์
หะฟีศาะฮุลลอฮ์

ประโยชน์ของการรักษาลิ้น

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا) [النحل: ๑๘]

ความว่า

(และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็ไม่สามารถจะคำนวณมันได้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น)

และพระองค์ตรัสว่า

(وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ) [النحل: ๑๓].

ความว่า

(และไม่มีความโปรดปรานใด ๆ ที่พวกเจ้าได้รับนอกจากมันย่อมมาจากอัลลอฮ์)

และความโปรดปรานต่าง ๆ แห่งอัลลอฮ์ที่มีต่อเรานั้นมากมายยิ่งนัก และการให้ของพระองค์นั้นมหาศาลมากล้นเหลือคนนับ

และ ณ ที่นี้ มีความโปรดปรานหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่เราสมควรยิ่งที่จะต้องสำนึกถึง มันและใคร่ครวญมันอย่างยิ่ง ซึ่งมันอยู่ในคำดำรัสของพระผู้อภิบาลของเราที่ว่า

(أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ * وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ) [البلد: ๘-๙].

ความว่า

(เราได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขาดอกหรือ? และลิ้นและริมฝีปากทั้งสอง ด้วยดอกหรือ ?)

ใช่ครับ อัลลอฮ์ได้ทรงประทานแก่พวกเราซึ่งนิมัตความโปรดปรานสองประการที่ยิ่งใหญ่นั่นก็คือ นิมัตสองดวงตาที่ให้ได้มองเห็น และนิมัตลิ้นที่ใช้เปล่งวาจาออกมาและสองริมฝีปากก็ช่วยเหลือมัน

และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงให้ลิ้นนั้นมีสองริมฝีปากเป็นสิ่งที่ปกคลุมลิ้นดังที่พระองค์ทรงได้ให้เปลือกตาที่คอยหุ้มสองดวงตา มันช่างเป็นนิมัตที่ใหญ่หลวงนัก และมันช่างเป็นการให้ที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน

เราขอต่ออัลลอฮ์ อัซซะวะญัลลา ให้ทรงคลไจให้เราขอบคุณต่อนิมัตนั้น และให้พระองค์ได้ช่วยเหลือเราให้ใช้นิมัตนั้นในการเชื่อฟังพระองค์และใช้มันในสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย

และแท้จริง หนึ่งใน การขอบคุณต่อนิมัตความโปรดปรานของอัลลอฮ์ - นิมัตลิ้นและนิมัตดวงตา- คือ การไม่ใช้นิมัตนั้นในทางใดนอกจากเพื่อฏออะฮ์เชื่อฟังอัลลอฮ์เท่านั้น และการปกป้องมันจากการใช้ในสิ่งที่ อัลลอฮ์ทรงกริ้ว และผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เกียรติเขาด้วยการรักษาสายตาและลิ้นของเขาให้อยู่ในครรลองแน่นอนเขาจะได้รับชัยชนะด้วยกับประโยชน์ที่ใหญ่หลวง ความดีงามที่ครอบคลุมและผลผลิตที่ดีที่ไม่สามารถนับมันได้ที่เราจะได้รับทั้งคุณยาและ อะคิเราะฮ์

เหล่านี้คือ บทหะดีษและประโยชน์บางส่วนของการรักษาลิ้น และรักษาคำพูด และผู้ใดก็ตามที่รักษามันอย่างดี เขาก็จะได้รับประโยชน์อย่างมากมายมหาศาลที่เขาจะได้รับในชีวิตทั้งคุณยาและอะคิเราะฮ์

1-หนึ่งในข้อดีของการรักษาลิ้น คือ สิ่งนั้นเป็นสาเหตุของได้รับการอภัยโทษจากบาปต่าง ๆ และทำให้ทุกการงานดียิ่งขึ้น

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا) [الأحزاب: 70-71].

ความว่า

(โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงยำเกรงอัลลอฮ์ และจงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงธรรมเถิด (70) พระองค์จะทรงปรับปรุงการงานของพวกเจ้าให้ดีขึ้นสำหรับพวกเจ้า และจะทรงอภัยโทษความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้าและผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ แน่نونเขาได้รับความสำเร็จใหญ่หลวง)

2-หนึ่งในข้อดีของการรักษาลิ้น คือ เป็นสิ่งที่รับประกันแก่บ่าวว่าได้รับการเข้าสวรรค์

ท่านอิหม่ามอัลบุคอรีได้รายงานในศอฮีหของท่านว่า

عن سهل بن سعد - رضي الله عنه - أن النبي - عليه الصلاة والسلام - قال: "مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ".

ความว่า

รายงานจากท่านสะฮัล บินสะอัด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า (ผู้ใดที่ประกันตนเองได้ว่าจะรักษาลิ้นและอวัยวะเพศของเขาจากการละเมิดได้ แน่نونฉันจะรับประกันสวนสวรรค์ให้แก่เขา)⁴²

⁴² (หะดีษเลขที่ 6473)

ผู้รับประกัน คือ ท่านเราะซูล ﷺ.

สิ่งที่ถูกประกัน คือ การได้เข้าสวรรค์

สิ่งที่ทำให้ได้รับสิ่งที่ถูกรับประกัน คือ การรักษาไว้วางใจและล้นของเขา

3-หนึ่งในข้อดีของการรักษาลิ้น คือ การรอดพ้นจากสิ่งไม่ดีทั้งในดุนยา และอะคิเราะฮ์

ท่านอิหม่ามอัตติรมิซีย์ ⁴³ ได้รายงานในญามิอของท่านว่า

عن عقبه بن عامر - رضي الله عنه - قال: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا النَّجَاةُ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلْيَسَعَكَ بَيْتُكَ، وَابْنُكَ عَلَى خَطِيئَتِكَ)
 ความว่า

รายงานจากท่านอุกบะฮ์ บิน อามิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า “ฉันได้กล่าวว่า “โอ้ท่านเราะซูลลลอฮ์ อะไรคือทางรอด?” ท่านได้กล่าวว่า (จงระงับลิ้นของท่านให้ดี-จากการพูดสิ่งไม่ดี- และจงให้บ้านของท่านกว้างขวางปลอดภัยสำหรับท่าน และจงร้องไห้-เสียใจ-ต่อความผิดบาปของตัวเอง)

และอิหม่ามอัตติรมิซีย์ ⁴⁴ ยังได้รายงานอีกด้วยว่า

عن عبد الله بن عمرو - رضي الله عنهما - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم-: "مَنْ صَمَتَ نَجَا".

⁴³ อัตติรมิซีย์ (หะดีษเลขที่ 2406) และอัลอัลบานียฺได้ให้สถานะว่าเศาะฮีหฺในหนังสือ เศาะฮีหฺอัตติรมิซียฺ (หะดีษเลขที่ 2741)

⁴⁴ อัตติรมิซีย์ (หะดีษเลขที่ 2601) และอัลอัลบานียฺได้ให้สถานะว่าเศาะฮีหฺในหนังสือ เศาะฮีหฺอัตติรมิซียฺ (หะดีษเลขที่ 2874)

ความว่า

รายงานจากท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า (ผู้ใดที่นิ่งเงียบ-จากการพูดไม่ดี- เขาผู้นั้นได้รอดพ้น-จากสิ่งไม่ดี-แล้ว)

4- หนึ่งในข้อดีของการรักษาลิ้น คือ ทุกอวัยวะจะอยู่บนแนวทางแห่งความดีงามขึ้นอยู่ด้วยการที่ลิ้นนั้นอยู่บนแนวทางแห่งความดีงาม และเช่นกัน ทุกอวัยวะจะไขว่เขวพลัดหลงจากหนทางที่เที่ยงตรงด้วยความไขว่เขวของมัน

อิหม่ามอัตติรมิซียฺได้บันทึกหนังสือญามิอของท่านว่า

عن أبي سعيد الخدري - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: "إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ فَإِنَّ الْأَعْضَاءَ كُلَّهَا تُكْفِّرُ اللِّسَانَ فَنَقُولُ: اتَّقِ اللَّهَ فِينَا فَأَمَّا نَحْنُ بِكَ؛ فَإِنْ اسْتَقَمَّتْ اسْتَقَمْنَا، وَإِنْ اعْوَجَجَتْ اعْوَجَجْنَا".

ความว่า

รายงานของท่านอบีสะอีด อัล-คุดรียฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุได้กล่าวว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า (เมื่อลูกหลานอาดัมตื่นขึ้นมาตอนเช้า อวัยวะทุกส่วนจะกล่าวด้วยความนอบน้อมต่อลิ้นว่า จงยำเกรงต่ออัลลอฮฺ ด้วยการให้สิทธิต่อพวกเราเถิด เพราะพวกเรานั้นถูกผูกมัดด้วยตัวของเจ้า หากตัวเจ้าเอนหยาตมันคงพวกเราก็จะเอน

หยัดมันคงไปด้วย แต่หากว่าตัวเจ้าพลัดหลง(ออกจากเส้นทางที่เที่ยงตรง) พวกเราก็คงจะพลัดหลงตามไปด้วยเช่นกัน)⁴⁵

5- หนึ่งในข้อดีของการรักษาลิ้น คือ การยกระดับสถานะของบ่าวให้สูงขึ้น โดย และได้ผลตอบแทนด้วยความพอพระทัยจากอัลลอฮ์

อิหม่ามอัลบุคอรี⁴⁶ ได้รายงานในศอฮิหฺของท่านว่า

عن أبي هريرة - رضي الله عنه - عن النبي - صلى الله عليه وسلم - قال: "إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ"

ความว่า

รายงานจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า (แท้จริงบาวนั้นจะพูดด้วยกับคำพูดหนึ่งที่น่ามาซึ่งความพอพระทัยของอัลลอฮ์ โดยที่เขาไม่ได้สนใจคำพูดนั้นเลย อัลลอฮ์ก็ทรงยกระดับสถานะของเขาด้วยกับคำพูดนั้น)

และท่านอิหม่ามอัตติรมิซีย⁴⁷ ได้บันทึกหนังสือของหนังสือของท่านว่า

عن بلال بن الحارث المزني - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: "إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ مَا يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ فَيَكْتُبُ اللَّهُ - عز وجل - لَهُ بِهَا رِضْوَانُهُ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ".

⁴⁵ อัตติรมิซีย (หะดีษเลขที่ 2407) และอัลอัลบานียได้ให้สถานะว่าเศาะฮิหฺในหนังสือ เศาะฮิหฺอัตติรมิซีย (หะดีษเลขที่ 2871)

⁴⁶ (หะดีษเลขที่ 6478)

⁴⁷ อัตติรมิซีย (หะดีษเลขที่ 2319) และอัลอัลบานียได้ให้สถานะว่าเศาะฮิหฺในหนังสือ เศาะฮิหฺอัตติรมิซีย (หะดีษเลขที่ 2878)

ความว่า

รายงานจากท่านบิลาล บิน อัลฮาริษ อัลมุชะนีย์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า (แท้จริงคนหนึ่งในกลุ่มพวกท่าน ได้จะพูดด้วยกับคำพูดหนึ่งที่น่ามาซึ่งความพอพระทัยของอัลลอฮ์ซึ่งเขาไม่ได้คาดคิดเลยว่าคำพูดจะบรรลุสถานะสูงส่งอย่างที่ยังได้บรรลุ จนอัลลอฮ์ได้ทรงมอบความพอพระทัยของพระองค์แก่เขาจนถึงวันที่เขาจะได้พบพระองค์)

6- ข้อดีของการรักษาลิ้น คือ สิ่งที่ครอบคลุมของการทำงานทั้งหมด และเป็นเสาหลักของความดีงามทั้งหมด

ได้ปรากฏในหะดีษของท่านนบี ﷺ. ในคำสั่งเสียของท่านต่อท่านมุอาซ บินญะบัล เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านนบีได้กล่าวว่า

"أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَا لَكَ ذَلِكَ كُلِّهِ؟" قُلْتُ: بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ قَالَ: "كُفَّ عَيْنُكَ هَذَا"، فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخَذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ! فَقَالَ: "تَكَلَّمَكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ"

ความว่า

“เอาไหมฉันจะบอกแก่ท่านซึ่งสิ่งที่ครอบคลุมของทั้งหมดที่กล่าวมา? “ฉันตอบว่า”: “เอาสิ โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮ์” แล้วท่านก็จับลิ้นของท่าน และกล่าวว่า: “ท่านจงระงับสิ่งนี้” ฉันจึงกล่าวว่า: “โอ้นบีของอัลลอฮ์ พวกเราจะถูกไต่สวนในสิ่งที่เราได้พูดด้วยกระนั้นหรือ?” ท่านตอบว่า : “แม่ของท่านได้เสียท่านแล้ว โอ้ มุอาซ

เอ๋ย แล้วที่มนุษย์ต้องถลำหน้าหรือจมูกเข้าไปในไฟนรกมิใช่เพราะผลจากกลิ่นดอกหรือ?” รายงานโดยอัครมิซีย์⁴⁸

และในทำนองนี้ ท่านยูนุส บิน อุบัยดได้กล่าวว่า

"ما رأيت أحداً لسانه منه على بال إلا رأيت ذلك صلاحاً في سائر عمله"

ความว่า

(ฉันไม่เคยเห็นคนหนึ่งที่มีสติ ใส่ใจในการใช้ลิ้น -ใช้คำพูด-ของเขานอกจากการทำงานของเขาดีไปเสียหมด)⁴⁹

และท่านยะหยา บิน อปีกะษีรได้กล่าวว่า

"ما صلحَ منطقُ رجلٍ إلا عرفتَ ذلك في سائر عمله، ولا فسدَ منطقُ رجلٍ قطُّ إلا عرفتَ ذلك في سائر عمله".

ความว่า

(การพูดที่ดีของคนหนึ่งจะทำให้ท่านรู้ว่าการงานที่เหลือของเขาทั้งหมดนั้นดี และการพูดที่เสียหายเลวทรามของคนหนึ่งจะทำให้ท่านรู้ว่าการงานที่เหลือของเขาเสียหายเช่นกัน)⁵⁰

ท่านอัลมุบาร็อก บิน อะลอะอะซ ได้รายงานจากท่านยูนุส บิน อุบัยด ท่านได้กล่าวว่า

⁴⁸ อัครมิซีย์ (หะดีษเลขที่ 2616) อิบน์มาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 2973) และอัลอัลบานียฺได้ให้สถานะว่าเศาะฮีหฺในหนังสือเศาะฮีหฺสุนันอัครมิซีย์ (หะดีษเลขที่ 2741)

⁴⁹ ดู ญามิอุลอุลุม วาลหิกัม (เล่มที่ 2 หน้า 149)

⁵⁰ ดู หิลญะตุล เอาลียาฮฺ ของอบู นูอัยม (เล่มที่ 3 หน้า 20)

"لا تَجِدُ شَيْئاً مِنَ الْبِرِّ وَاحِداً يَتَّبِعُهُ الْبِرُّ كُلُّهُ غَيْرَ اللِّسَانِ؛ فَإِنَّكَ تَجِدُ الرَّجُلَ يَصُومُ النَّهَارَ وَيُفْطِرُ عَلَى حَرَامٍ، وَيَقُومُ اللَّيْلَ وَيَشْهَدُ بِالزُّورِ بِالنَّهَارِ" وَذَكَرَ أَشْيَاءَ نَحْوَ هَذَا "وَلَكِنْ لَا تَجِدُهُ لَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا بِحَقٍّ فَيُخَالِفُ ذَلِكَ عَمَلُهُ أَبَداً"

ความว่า

(“ท่านจะไม่พบการงานที่ดีหนึ่งที่จะพ่วงตามมาด้วยการงานที่ดีทั้งปวง นอกจากการรักษาลิ้น เพราะแท้จริงท่านจะพบว่าคนที่ถือศีลอดในตอนกลางวันและเขาก็ได้ละศีลอดด้วยกับสิ่งที่หะรอม และเขาได้กียามในยามค่ำคืนและเป็นพยานเท็จในยามเที่ยงวัน” ท่าน-ยูนุส-ก็ได้กล่าวอะไรประมาณนี้ -แล้วท่านก็กล่าวต่ออีกว่า- “แต่ที่ท่านจะไม่พบคนหนึ่งคนใดที่เขาจะไม่พูดคำใดนอกจากความจริงเท่านั้น แล้วต่อมาเขาทำในสิ่งที่ค้านกับคำพูดของเขาอย่างแนบเนียน”)⁵¹

กล่าวคือ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ให้เตาฟีกแก่เขาแล้วเขาได้รักษาลิ้นของเขาจากสิ่งไม่ดี ซึ่งจากการรักษาลิ้นนี้จะเป็นสาเหตุของการรักษาอวัยวะที่เหลือทั้งหมดอยู่ในความดีงาม

7- ข้อดีของการรักษาลิ้น คือ สัญญาหนึ่งของสัญญาแห่งอิหม่าน และแขนงหนึ่งจากแขนงต่าง ๆ ของศาสนาที่บ่งชี้ถึงความหนักแน่นของอิหม่านของคนหนึ่ง และความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นของเขากับอัลลอฮ์

อิหม่ามอัลบุคอรีย์และมุสลิมได้รายงานในศอฮิหฺของทั้งสองท่านว่า

عن أبي هريرة -رضي الله عنه- أن رسول الله -صلى الله عليه وسلم- قال: "مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّمْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ"

⁵¹ ดู ญามิอุลอุลุม วัลหิกัม (เล่มที่ 2 หน้าที่ 149)

ความว่า

รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า (ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอะคิเราะฮฺ เขาก็จะหลุดแต่สิ่งที่ติดงอม หรือไม่ เขาก็จะนั่งเียบเสียบ)⁵²

และได้บันทึกโดยท่านอิมามอะหมัด ในหนังสือ (อัล-มุสนัด)ว่า

عن أنس بن مالك - رضي الله عنه - قال : قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - :
 "لَا يَسْتَقِيمُ إِيْمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ، وَلَا يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ."

ความว่า

รายงานของท่านอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า “อิหม่ามของบ่าวคนหนึ่งจะไม่ยืนหยัดจนกว่าหัวใจของเขาจะยืนหยัด และหัวใจของเขาจะไม่ยืนหยัดจนกว่าลิ้นของเขาจะยืนหยัด (พูดในสิ่งที่ดีงาม)”⁵³

เหล่านี้ คือสิ่งที่บ่งชี้ถึงผลดีต่าง ๆ และบรรดาหลักฐานของการรักษาลิ้น ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับบ่าวผู้ศรัทธาที่จะต้องรำลึกถึงนิมิตความโปรดปรานของอัลลอฮ์ผ่านลิ้นของเขา และอัลลอฮ์ได้ทรงให้เกียรติเขาด้วยกับมัน หากไร้ซึ่งการประทานลิ้นแก่เขาแล้วไซ้ร้ แน่نونเขาจะไม่มีทางที่จะเปล่งสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาได้ แม้แต่คำเดียวออกมา และเขาจงรำลึกถึงความโปรดปรานอัลลอฮ์อย่างมากมายต่อตัวเขาด้วยกับลิ้นของเขา และให้เขารักษามันให้ดีจากทุกคำพูดอันตกต่ำซึ่งจะนำไปสู่ปลายทางอันแสนเจ็บปวด และจุดจบอันแสนสาหัสในดุนยาและ อะคิเราะฮ์ของ

⁵² รายงานโดยอัลบุคอรีย (หะดีษเลขที่ 6018) และมุสลิม (หะดีษเลขที่ 47)

⁵³ รายงานโดยอะหมัด (หะดีษเลขที่ 13048) และอัลอัลบานียได้ให้สถานะว่าเศาะฮีหในหนังสือ อัซซิลซิละฮฺ อัศเศาะฮิหะฮฺ (หะดีษเลขที่ 2841)

เขา ในทางกลับกัน ผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ยกเกียรติเขาผ่านการรักษาลิ้น คำพูดคำจาของ
เขา แน่نونเขาจะได้รับชัยชนะด้วยกับความดีงามอันมากมาย และผลดีอันมหาศาล
ทั้งคุณยาและอาคิเราะฮ์

اللهم وَّقِّنا أجمعين لصيانة ألسنتنا يا رب العالمين، ولا تكلنا إلى أنفسنا طرفة
عين، وأصلح لنا شأننا كله.

ข้อผิดพลาด...
และความเข้าใจผิดทั่วไปใน
เดือนเราะมะฎอน

สรุปจากหนังสือ

"مخالفات رمضان"

โดย ชัยคุ อับดุลอะซีซ บินมุฮัมมัด อัลลีรฺหาน
หะฟีศาะฮุลลอฮ์

ข้อผิดพลาดและความเข้าใจผิดทั่วไปในเดือนเราะมะฎอน

1. การเริ่ม “อิมซึก” อดอาหารเมื่อผู้อาซานกล่าวว่า (حي على الفلاح)

หนึ่งในสิ่งที่ผิดพลาดในเดือนเราะมะฎอนของบางคนเมื่อได้ยินผู้อาซานเริ่มอาซานซุบฮีเขาจะลุกขึ้นกินและดื่ม เมื่อท่านตักเตือนเขาและอธิบายแก่เขาเรื่องนั้น เขาจะกล่าวว่า “มันยังสามารถกินได้จนกว่าผู้อาซานจะกล่าวว่า (حي على الفلاح) เมื่อผู้อาซานกล่าวประโยคนั้นก็ไม่สามารถดื่มอีกต่อไป” ซึ่งความเข้าใจเหล่านี้ไม่มีหลักฐานมาสนับสนุน และการอิมซึกอดอาหารเมื่อเข้าเวลาซุบฮี อัลลอฮฺตรัสว่า

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ

(...และจงกิน และดื่ม จนกระทั่งเส้นขาว จะประจักษ์แก่พวกเจ้า จากเส้นดำ เนื่องจากแสงรุ่งอรุณ แล้วพวกเจ้าจงให้การถือศีลอดครบเต็มจนถึงพลบค่ำ...)

2. การรับประทานอาหารสะหฺรตั้งแต่เนิ่น ๆ

หนึ่งในสิ่งคนส่วนใหญ่มักทำกันที่ค้านกับซุนนะฮฺของท่านนบี ﷺ ซึ่งจะนำไปสู่การพลาดผลบุญทำตามซุนนะฮฺนั้นก็คือ การรับประทานสะหฺรและอิมซึกอดอาหารก่อนเวลา เพราะถูกรายงานจากท่านอนัศว่าระหว่างการ อาซานกับการ(เริ่ม)รับประทานสะหฺรมีระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาการอ่าน อัลกุรอ่าน 50 อายะฮฺ

3. การจงใจตีม้น้ำขณะอาซานซุบฮิ

หนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการถือศีลอดที่ผู้คนทำกันอย่างแพร่หลาย คือการที่บางคนจงใจตีม้น้ำขณะมีการอาซาน ท่านจะได้เห็นเขานั่งก่อนอาซานเพียงไม่กี่นาทีแต่เมื่อผู้อาซานเริ่มอาซาน แล้วเขาก็จะรีบกระโจนไปเอาน้ำมาตีม แต่เมื่อถูกสะกิดเรื่องนั้น เขาจะตอบว่า “ฉันสามารถที่จะกินและตีมจนกว่าจะอาซานจบ” ซึ่งการกระทำเช่นนี้อาจทำให้การถือศีลอดของเขาเสียหาย โดยเฉพาะหากผู้อาซานมีความละเอียดในเรื่องเวลาในการอาซาน เพราะอัลลอฮ์ได้บัญญัติการเริ่มอิมซำกอดอาหารเมื่อเข้าเวลาซุบฮิ

อัลลอฮฺตรัสว่า

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتُمُوا
الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ

(...และจงกิน และตีม จนกระทั่งเส้นขาว จะประจักษ์แก่พวกเจ้า จากเส้นดำ เนื่องจากแสงรุ่งอรุณ แล้วพวกเจ้าจงให้การถือศีลอดครบเต็มจนถึงพลบค่ำ...)

และหนึ่งในเรื่องที่จะต้องเข้าใจก่อนในเรื่องนี้คือมุสลิมสามารถตีมในยี่งที่อยู่ในมือของเขาเมื่อผู้อาซานได้ทำการอาซานแล้วในแก้วอยู่ในมือของเขา ฎุกรายงานจากท่านนบีว่าท่านได้กล่าวว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านการอาซานแล้วแก้วอยู่ในมือของเขา ก็อย่าได้วางมันจนกว่าเขาได้ทำตามอาญะฮฺความจำเป็นของเขาก่อน-ตีมมันก่อน-” รายงานโดยอบูดาอุด อิบน์ญะรียร์ อัลฮากิม อัลบัยฮะกี๊ และท่านอื่น ๆ และสำหรับสิ่งนี้ก็จะมี

ชะวาทิดนี้มีมากมาย แต่สิ่งนี้ต้องไม่เกิดจากการจงใจรอการอาชานเพื่อตี๋ม โดยเฉพาะ

และอีกเรื่องคือคนหนึ่งสามารถกิน ตี๋มหลังจากอาชานได้หากเขารู้ว่าผู้ อาชานนั้นได้อาชานก่อนเวลาซุบฮิ เพราะประเด็นสำคัญคือการเวลาซุบฮิ ไม่ใช่เวลาอาชาน

เหตุนี้ จำเป็นสำหรับมุสลิมที่จะต้องรู้เวลาละหมาดและสำหรับผู้อา ชานต้องต้องอาชานให้ตรงเวลา ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังเวลา เพราะมันเกี่ยวโยง กับการทำอิบาดะฮ์เกี่ยวกับการอิมซำกอดอาหารและเครื่องตี๋ม และการ ละหมาดก่อนเวลา

4. การอาชานซุบฮีก่อนเวลาหรือล่าช้า

หนึ่งในเรื่องที่เราใจผิดกันอย่างแพร่หลายเกี่ยวกับการถือศีลอด คือ การกระทำของผู้อาชานบางคนทำการอาชานก่อนเวลาซุบฮิเพื่อทำการอิหฺติ ยาญเพื่อไว้ ซึ่งสิ่งนี้ถือเป็นเรื่องที่ไม่สมควรเพราะผู้อาชานคือผู้ที่ได้รับอามานะฮ์ รับผิดชอบเรื่องการอาชานตรงเวลา การอาชานก่อนเวลาอาจทำให้คนที่ เห็น้อยล้ำ ว่างนอนยามค่ำคืนนั้นอาจลุกขึ้นละหมาดในทันทีซึ่งการละหมาด นั้นเป็นการละหมาดซุนนะฮ์และซุบฮีก่อนเวลา และมันยังทำให้คนอื่นต้อง หยุดกินในสิ่งที่หะลาลแก่เขาก่อนเวลาอิมซำก อีกเรื่องคือการรีบรับประทาน สะหฺรุซึ่งจะพลาดซุนนะฮ์ในเรื่องของการประวิงการกินสะหฺรุจนถึงเวลาซุบฮิ

ท่านอัมรฺ บิน ไมมูน อัล-เอาดียกเล่าว่า “แท้จริงบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบีนั่น จะละศีลอดทันที (เมื่อถึงเวลาละศีลอด) และเป็นผู้ที่ล่าช้าที่สุดในการรับประทานอาหารซูหฺร” ⁵⁴

5. การรู้สึกกลัวจนเกินเหตุเมื่อกินหรือดื่มในขณะที่หลงลืม

ผู้ที่ถือศีลอดบางคนรู้สึกกลัวจนเกินเหตุเมื่อกินหรือดื่มในขณะที่หลงลืม แล้วคิดว่าจำเป็นต้องละศีลอดในทันทีและทำการชดใช้ในวันอื่น ทั้ง ๆ ที่ท่านเราะฮฺลุ عليه السلام ได้กล่าวว่า

((من نسي وهو صائم فأكل أو شرب ، فليتم صومه ، فإنما أطعمه الله وسقاه))

“ผู้ใดที่ลืมในขณะที่เขาถือศีลอด แล้วเขากิน หรือดื่ม ก็ให้เขาถือศีลอดให้ครบ เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงประทานอาหารแก่เขา และทรงประทานเครื่องดื่มแก่เขา”⁵⁵

ซึ่งการเผลอลืมดื่มหรือกินไม่ว่าเยอะหรือน้อยนั้นไม่ได้มีผลใด ๆ ต่อการถือศีลอดทั้งสิ้น และให้เขาทำการถือศีลอดต่อไป โดยที่เขาจะไม่ได้รับบาปใด ๆ และไม่จำเป็นต้องชดในวันอื่นแต่อย่างใด แม้ทัศนะของ มาลิก กิยะฮฺบางส่วนถือทัศนะนี้ ซึ่งค้านกับทัศนะส่วนใหญ่ ดังนั้น เมื่อไหร่ที่คนถือศีลอดได้หลงลืมเผลอไปกินอาหารหรือเครื่องดื่มไปไม่ว่ามากหรือน้อยก็ตาม ก็ขอให้เขาสบายใจว่าการถือศีลอดของเขายังใช้ได้และการหลงลืมนั้นเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์ให้เขาได้กินและดื่ม วัลลอฮุอะลัม

⁵⁴ ตุหฺฟะตุล อะหฺวะซี (3/386)

⁵⁵ รายงานโดย มุสลิมในเศาะฮีหฺของท่าน (หะดีษเลขที่ 1155)

6. การไม่เตือนคนที่กำลังกินและดื่มขณะที่หลงลืม

หนึ่งในความเข้าใจผิดของคนบางส่วนที่เมื่อเห็นผู้ถือศีลอดกำลังกินและดื่มในยามเที่ยงวันขณะที่เขาหลงลืมแล้วไม่ตักเตือนหรือทำให้เขารู้สึกตัวด้วยเหตุที่ว่าหากเตือนเขาแล้วจะเป็นการหักห้ามในริสกีที่อัลลอฮ์ต้องการมอบให้เขา โดยที่ไม่รู้ว่าการไม่หักเขานั้นถือว่าผู้ไม่เตือนได้ทำผิดแล้ว

7. การล่าช้าในการอาซานมัฆริบ

หนึ่งในเรื่องที่เข้าใจผิดกันอย่างแพร่หลายเกี่ยวกับการถือศีลอด คือ การกระทำของผู้อาซานบางคนที่ทำอาซานเวลามัฆริบล่าช้าเพื่อทำการอิหติยาญเพื่อไว้หรือผู้อาซานทำการละศีลอดกินอาหารให้เสร็จก่อนจึงทำการอาซาน ซึ่งสิ่งนี้ถือเป็นสิ่งที่ค้านกับสุนนะฮ์ เพราะสุนนะฮ์คือการอาซานในเวลา เพื่อที่ว่าผู้ถือศีลอดจะได้ละศีลอดตามเวลา

รายงานจากอบี ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูล ﷺ กล่าวว่า “ศาสนา (อิสลาม) นั้นสูงส่งและประเสริฐจนอยู่เสมอ หากมุสลิมยังคงละศีลอดทันที (เมื่อถึงเวลา) และรายงานจากท่านชะฮัล บิน ชะอ์ด ท่านเราะซูลกล่าวว่า “มนุษย์จะยังคงประเสริฐกับความดี (ในทุกๆ เรื่อง) หากพวกเขา (มุสลิม) รีบละศีลอดทันทีเมื่อถึงเวลา”⁵⁶

8. การล่าช้าในการละศีลอด

9. การห้ามไม่ให้ชิวากหรือแปรงฟันหลังตะวันตกล้อย

⁵⁶ บันทึกโดยบุคอรี (หะดีษเลขที่ 1860) และมุสลิม (เล่มที่ 2 หน้า 771)

10. การรู้สึกกลัวเมื่อตื่นมาแล้วรู้ว่าตัวเองมีญิบ

บางคนรู้สึกกลัวจนละทิ้งการถือศีลอดเพราะพบว่าตัวมีญิบนาบะฮฺ(การหลังของอสุจิ) ซึ่งเราสมควรจะต้องชี้แจงกับคนเหล่านี้ว่า ไม่เป็นปัญหาใด ๆ ต่อการถือศีลอด ให้เขาอาบน้ำญิบนาบะฮฺแล้วถือศีลอด เพราะท่านนบี ﷺ เคยหลับนอนกับภรรยาและท่านอยู่ในสภาพญิบนาบะฮฺจนกระทั่งเข้าเวลาซุบฮิ แล้วท่านนบีกໍได้อาบน้ำญิบนาบะฮฺและทำการถือศีลอดต่อไป

11. การไม่หลับนอนกับภรรยาคำคินในเดือนเราะมะฎอน

สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ค้านกับซุนนะฮฺและอัลกุรอาน

อัลลอฮฺตรัสว่า

(أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ هُنَّ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالْآنَ بُشِّرُوهُنَّ بِشُرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ... الآية)

(ได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งการสมสู่กับบรรดาภรรยาของพวกเจ้าในคำคินของการถือศีลอด นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่งห่มของพวกเจ้า และพวกเจ้าก็คือเครื่องนุ่งห่มของพวกนาง อัลลอฮ์ทรงรู้ว่า พวกเจ้านั้นเคยทุจริตต่อตัวเอง แล้วพระองค์ก็ทรงยกโทษให้แก่พวกเจ้า และอภัยให้แก่พวกเจ้าแล้ว บัดนี้พวกเจ้าสมสู่กับพวกนางได้ และแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกเจ้าเถิด...)

12. การห้ามลูกสาวที่ยังไม่มาประจำเดือนไม่ให้ถือศีลอด

13. การห้ามจากการใช้เฮนน่าขณะถือศีลอด
14. การรู้สึกกลัวเกินเหตุเมื่อชิมอาหารโดยที่ไม่ได้กลืนมันไป
15. การพลาดช่วงเวลาแห่งการดูอาก่อนละศีลอดเพราะการพูดจาไร้สาระเมื่อมีการละศีลอดเป็นญะมาอะฮ์
16. การฟุ่มเฟือยในการซื้ออาหาร เมื่อกินไม่หมดก็ทิ้งเปล่า
17. การรับประทานอาหารละศีลอดจนอึดเกินไปจนพลาดละหมาดมัฆริบในเวลาของมัน
18. การที่สตรีละหมาดฟัรฎูล่าช้าและไม่สมบูรณ์
19. การที่สตรีสะอาดจากประจำเดือนโดยที่ยังไม่อาบน้ำจนเลยเวลาซุบฮิแล้วเขาก็ละทิ้งการถือศีลอด
20. การที่สตรีแต่งตัวตะบັรจุแต่งตัวและใช้น้ำหอมเพื่อไปละหมาดกียามเราะมาฏอน
21. การพลาดจากละหมาดฟัรฎูเป็นญะมาอะฮ์เพื่อละหมาดกียามเราะมาฏอน

คนหลายคนในเดือนเราะมะฎอนนั้น พลาดละหมาดอิซาอ์เป็นญะมาอะฮ์เพราะการเดินทางไปยังมัสยิดที่เขาชอบฟังอิหม่ามนำละหมาดกียามทำให้เขาเดินผ่านมัสยิดแล้วมัสยิดเล่าก็ไม่หยุดละหมาดอิซาอ์ในมัสยิดที่ใกล้บ้านเขาเสียก่อน และบางคนก็ทำการละหมาดอิซาอ์ที่บ้านแล้วละหมาด

- กียามเราะมะฎอนที่มีสยิด ซึ่งถือเป็นการค้ำชูนนะฮ์อย่างชัดเจน และการให้ความสำคัญไม่ถูกที่ เพราะละหมาดฟิรฎูต้องการก่อนสุนนะฮ์ในทุกกรณี
22. การละหมาดกียามเราะมะฎอนรวดเร็วตั้งไก่จิกอาหาร
 23. การร้องไห้จนเลยเถิดในละหมาดกียามจนโหยหวน
 24. การอ่านกุนุตยืดยาวเกินงาม
 25. การมอบชะกาตให้กับลูกของตัวเอง
 26. การไม่มีความละเอียดในการมอบชะกาตโดยมอบชะกาตแก่ผู้ที่ไม่สมควรได้รับ
 27. การบังคับให้ถือศีลอดหกวันเดือนเชาวาลและมองคนไม่ถือศีลอดหกวันนั้นด้วยสายตาที่รังเกียจ

๑๗๓ การงานที่ดี...
ในเดือนเราะมาฎอน

โดย ชัยคุ มุฮัมหมัด บินศอลิหุ อัลมุญญิด
หะฟิซอฮุลลอฮ์

173 การงานที่ดีในเดือน เราะมาฎอน

1. ละหมาดฟัรฎู 5 เวลาเป็นญะมาอะฮ์
2. การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน
3. การละหมาดตะรอวีหฺอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
4. การรีบเร่งในการอิฟฎัหรือละศีลอด
5. การทานสะหฺรูอย่างล่าช้าจนใกล้เวลาซุบหฺ
6. การกล่าว (سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ) 3 ครั้ง หลังละหมาดวิตรเสร็จสิ้น โดยครั้ง
ที่สามให้ลากเสียงยาว
7. การรักษาละหมาดสุนนะฮฺเราะวาติบ
8. การละหมาดญุฮา
9. การบริจาคทาน
10. การตะฮ์ลีล กล่าว لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
11. การตัสบีหฺ กล่าว سُبْحَانَ اللَّهِ
12. การตะหฺมีด กล่าว الْحَمْدُ لِلَّهِ
13. การตักบีรฺ กล่าว اللَّهُ أَكْبَرُ

- 14.การกล่าวเฮากอละฮฺ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ
- 15.การตอบรับเสียงอาซานพร้อมกับมุอฺซซิม
- 16.การอิสติหมฟารุขออภัยโทษต่อความผิดบาป
- 17.การขอดูอาอ
- 18.การเศาะละวาตต่อท่านนบี ﷺ
- 19.การติลาวะฮฺอ่านอัลกุรอ่าน
- 20.การไคร้ครวญอัลกุรอ่าน
- 21.การท่องจำอัลกุรอ่าน
- 22.การตะดาร์สุเรียนรู้อัลกุรอ่านแบบรวมกลุ่ม
- 23.การอ่านและศึกษาตีฟซีร์อัลกุรอ่าน
- 24.การสอนอัลกุรอ่านโดยเฉพาะซูเราะฮฺอัลฟาติหะฮฺสำหรับเด็ก
- 25.การเตาบะฮฺกลับตัวสู่อัลลอฮฺ
- 26.การทำดีกตัญญูต่อพ่อแม่
- 27.การเชื่อมสัมพันธ์เครือญาติ
- 28.การเชื่อมสัมพันธ์กับเพื่อนพ้องของพ่อแม่
- 29.การต้อนรับแขกอย่างมีเกียรติ

- 30.การดูแลแขก
- 31.การเป็นเพื่อนบ้านที่ดี
- 32.การให้สละมแก่ผู้คน
- 33.การให้อาหารแก่ผู้อื่น
- 34.การมีคำพูดที่ดี
- 35.การอ่านอัลฮัการทั้งยามเช้าและยามเย็น
- 36.การอ่านบทดุอาอ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 37.การนอนโดยที่มีน้ำละหมาด
- 38.การอาบน้ำซุนนะฮ์ในวันศุกร์
- 39.การใช้น้ำหอม
- 40.การไปมัสยิดตั้งแต่เนิ่น ๆ ในวันศุกร์
- 41.การนั่งใกล้ซิดอิหม่ามในวันศุกร์
- 42.การปิดช่องว่างระหว่างเรากับคนข้าง ๆ ในละหมาด
- 43.การเติมเต็มศอฟแถวละหมาดให้สมบูรณ์
- 44.การยิ้มให้ผู้อื่น
- 45.การใคร่ครวญดูสิ่งถูกสร้างของอัลลอฮ์

- 46.การอดทนต่อสิ่งไม่ดีที่มาจากมุสลิม
- 47.การคลุกคลีกับมุสลิมด้วยกับการคลุกคลีที่ดี
- 48.การอ่อนโยนและสุขุมไม่ตีโพยตีพาย
- 49.การมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มต่อผู้คน
- 50.การชมความโกรธของตัวเอง
- 51.การทำตามที่สำคัญ
- 52.การละหมาดเตาบะฮ์
- 53.การละหมาดซุนนะฮ์หลังอาบน้ำละหมาด
- 54.การนะสีหะฮ์ตักเตือนขัดเกลาให้บริสุทธิ์
- 55.การสอนผู้ที่ยังไม่รู้
- 56.การสั่งใช้ในความดีงาม
- 57.การห้ามปรามความชั่ว
- 58.การช่วยเหลือผู้ถูกดุจรกรรม
- 59.การลดสายตาจากสิ่งที่หะรอม
- 60.การเยียมเยียนพี่น้องในหนทางของอัลลอฮ์
- 61.การร่วมละหมาดศฟและสังศฟ

62. การแสดงความเสียใจแก่ผู้ที่ถูกทดสอบ
63. การเยี่ยมเยียนผู้ป่วย
64. การตอบรับคำเชิญ
65. การช่วยเหลือผู้กำลังโศกเศร้า
66. การนั่งรอการละหมาดหนึ่งไปยังอีกการละหมาดหนึ่ง
67. การร่วมวงฮัลเกาะห์เรียนรู้เกี่ยวกับอิสลามในมัสยิด
68. การให้เกียรติผู้รู้
69. การตอบโต้สิ่งที่เป็นชุกชุมหาคือ
70. การเผยแพร่สุนนะฮ์
71. การมอบของฮะดียะฮ์
72. การจับมือมุสลิมเพื่อหวังการพอพระทัยอัลลอฮ์
73. การให้เกียรติมอบน้อมกับผู้ใหญ่
74. การชำระหนี้สิน
75. การปล่อยกู้แก่ผู้ที่ตกกระกำลำบาก
76. การประวิงเวลาแก่ลูกหนี้
77. การยกหนี้หรือผ่อนปรนลดหนี้ให้เบาลงแก่ลูกหนี้

78. การช่วยจ่ายหนี้แก่บุคคลล้มละลายหรือช่วยเคลียร์บิลค่าใช้จ่ายจำเป็นแก่ผู้
 ตระก้ำลำบาก
79. การชะพาอะฮ์ช่วยเหลือในเรื่องดี
80. การช่วยพยุผู้ล้มเหลวผิดหวังให้ลุกขึ้นมาใหม่
81. การช่วยขจัดสิ่งไม่ดีตามที่ต่าง ๆ
82. การผ่อนปรนในเรื่องการซื้อ-ขาย ไม่จุกจิกยุ่งยาก
83. การปกปิดสิ่งที่ไม่ดีของมุสลิม
84. การดูแลเลี้ยงดูเด็กกำพร้า
85. การช่วยเหลือดูแลแม่หม้าย
86. การสร้างมัสยิด
87. การชี้แนะในเรื่องความดีงาม
88. การช่วยตีพิมพ์หนังสือที่มีประโยชน์
89. การเผยแพร่ความรู้ทางอินเทอร์เน็ต
90. การให้คำตักเตือนและรับฟังการตักเตือน
91. การช่วยเหลือผู้อื่นเรื่องการแต่งงาน
92. การอิศลาห์ช่วยทำให้ระหว่างผู้บาดหมางให้คืนดีกัน

- 93.การคบเพื่อนที่ดี
- 94.การระวังภัย
- 95.การทำอุ้มเราะฮฺ
- 96.การรักเพื่ออัลลอฮฺ
- 97.การให้อภัยแก่ผู้อื่น
- 98.การสอนทักษะการทำงานให้ผู้อื่น
- 99.การมอบความสุขให้ผู้อื่น
100. การให้อาหารแก่ผู้ละศีลอด
101. การลูบหัวเด็กกำพร้าด้วยความเอ็นดูต่อพวกเขา
102. การรักษาหมาดอยู่เสมอ
103. การดูแลลูกสาวและพี่สาวน้องสาวอย่างดี
104. การให้น้ำฟเกาะฮฺเลี้ยงดูแก่ภรรยาและลูก ๆ
105. การตอบรับคำสั่งของภรรยาต่อสามี
106. การที่ภรรยาดูแลบ้าน
107. การทำความสะอาดมัสยิด
108. การให้น้ำดื่มแก่ผู้คน

109. การขอบคุณในความดีงามที่ได้รับ
110. การตอบแทนและดูอาอูให้กับผู้ทำความดีต่อเราด้วยสิ่งที่ดี
111. การร้องไห้เนื่องด้วยความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์
112. การขอต่ออัลลอฮ์ให้ได้รับผลบุญการตายชะฮีด
113. การรับประทานอาหารเป็นญะมาอะฮ์หลาย ๆ คน
114. การใส่เสื้อผ้าสีขาวสำหรับบุรุษ
115. การย้อมผมหงอก (โดยหลีกเลี่ยงจากการใช้สีดำ)
116. การปลูกพืชด้วยเจตนาที่ดี เพื่อให้ผู้คนและสัตว์ได้กินด้วย
117. การช่วยจัดการความต้องการของมุสลิมให้เสร็จสมบูรณ์
118. การอิสติฆฟารขอภัยโทษให้กับมุสลิมทั้งชายและหญิง
119. การดูแลภรรยาให้นางบริสุทธิ์จากสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ
120. การรักษาด้วยการรุกะฮะฮ์เพื่ออัลลอฮ์โดยไม่รับค่าจ้างใด ๆ
121. การอาบน้ำศพและห่อศพเพื่ออัลลอฮ์โดยไม่รับค่าจ้างใด ๆ
122. การแสดงความยินดีเมื่อพี่น้องมุสลิมได้รับความโปรดปราน
123. การเขียนพินัยกรรมอย่างจริงจังรอบคอบ
124. การให้อาหารเสื้อผ้าแก่คนมุสลิม

125. การเริ่มใส่รองเท้าด้วยเท้าขวา
126. การเริ่มถอดรองเท้าด้วยเท้าซ้าย
127. การนั่งในขณะดื่ม
128. การตักกินสอนการกล่าว ซะฮาดะฮ์ แก่ผู้ใกล้เสียชีวิต
129. การเริ่มต้นทุกการทำงานด้วยการกล่าว บิสมิลลาฮ์
130. การรักษาชีวกใช้ไม้ข่อยในการถูฟันอย่างสม่ำเสมอ
131. การจ่ายหนี้สินด้วยจำนวนมากกว่า
132. การละหมาดอิสติคอเราะฮ์
133. การสวดซูโกรเพื่อขอบคุณ
134. การยกเลิกทำสิ่งที่สาบานไว้เพื่อประโยชน์ทางชะรีอะฮ์พร้อมกับ
การกัฟฟาเราะฮ์หลังจากนั้น
135. การช่วยเหลือคนในครอบครัวทำงานบ้าน
136. การเดินเท้าไปมัสยิด
137. การละหมาดไปยังสุตเราะฮ์สิ่งที่กั้นจากการเดินทางของมนุษย์ฯฯ
ละหมาด
138. การทำเสียงให้ไพเราะน่าฟังด้วยกับอัลกุรอาน

139. การขออนุญาตก่อนเข้าที่ใดก็ตาม
140. การข่มตัวเองขณะหาด้วยกับการปิดปาก
141. การนั่งซีกรุลอฮ์หลังละหมาดซุบหฺจนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น
142. การสั่งให้ภรรยาและลูกให้ทำการละหมาดและติดตามพวกเขา
143. การละหมาดสุนนะฮ์ 2 รอกะอะฮ์เมื่อเข้าบ้านและก่อนออกจากมัน
144. การลูบใบหน้าด้วยสองมือขณะตื่นจากการนอนเพื่อหลาดยามคำคิน
และอ่านอายะฮ์ช่วงท้ายของซูเราะฮ์อาลิอิมรอน (อายะฮ์ที่ 190-200)
145. การอาบน้ำละหมาดอย่างถูกต้องสมบูรณ์
146. การดูอาให้กับผู้ที่จาม
147. การชี้ทางและแนะนำทางแก่ผู้ที่ต้องการมัน
148. การนอนในขณะที่มีน้ำละหมาด
149. การให้ความสุขสงบแก่ผู้ที่กังวลกลัวใจ
150. การให้ที่พักพิงแก่ผู้แปลกหน้าที่ต้องการการดูแล
151. การทำให้มัสยิดมีกลิ่นหอมด้วยการจุดเครื่องหอมหรือพรมน้ำหอม
152. การแจกจ่ายอัลกุรอานกระจายไปตามมัสยิดและสถานที่ต่าง ๆ
153. การเผยแพร่ความรู้ทางโซเชียลในทุกแพลตฟอร์ม

154. การจัดการเรียนการสอน อบรมวิชาการ หรือจัดการบรรยาย
155. การให้ผู้อื่นยืมเสื้อผ้า เครื่องประดับ เครื่องครัว อุปกรณ์ และทุกสิ่ง
ให้ประโยชน์ได้
156. การจัดตั้งสมาคมและมูลนิธิเพื่อการกุศล
157. การให้ความสะดวกแก่นักศึกษาและช่วยเหลือทางทุนทรัพย์ให้แก่พวก
เขา
158. การจัดเตรียมหนังสือและโปรแกรมที่ดีต่าง ๆ ให้กับเด็กมุสลิม
159. การเผยแพร่ความรู้อย่างมีอะมานะฮ์
160. การปกป้องเกียรติของคนมุสลิม
161. การสดับรับฟังอัลกุรอานอย่างมีสมาธิ
162. การจัดเตรียมรางวัลเพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้คนอยากแสวงหาความรู้
และทำดี
163. การอ่อนโยนต่อเด็ก ๆ
164. การแจ้งเตือนให้ผู้คนรู้เกี่ยวกับช่วงเวลาแห่งความดีงาม
165. การรักษาอะมานะฮ์ที่ได้รับและมอบแก่เจ้าของมันอย่างไม่ขาดตก
บกพร่อง

166. การรักษาผู้ป่วยเพื่อหวังผลตอบแทนจากอัลลอฮ์
167. การปฏิบัติต่อสัตว์ต่างๆ อย่างดี
168. การมุ่งมั่นขยันขันแข็งในการทำอิบาดะฮ์ในช่วงเวลาสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน
169. การปลุกคนในครอบครัวเพื่อตื่นละหมาดยามค่ำคืน
170. การอิติกาฟในมัสยิด
171. การทำความดีเพื่อค้นหาคำคืนอัลเกาะดร์
172. การขยันขันแข็งในการทำความดีอย่างมากมายในคืนนั้น
173. การขอภัยโทษจากอัลลอฮ์อย่างมากมายในคำคืนนั้นด้วยดุอาบนี้

((اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي))

والحمد لله رب العالمين

หัดเขียนเงาออฟและเมฆ
ที่แพร่หลายในเดือนเราะมะฎอน

หะดีษฎะอ์ฟและเมาฎุอ์ที่แพร่หลายในเดือนเราะมะฎอน

หะดีษที่ ๑

(رمضان أوله رحمة، وأوسطه مغفرة، وآخره عتق من النار)

“ช่วงแรกของรอมฎอนเป็นความเมตตา ช่วงกลางเป็นช่วงให้อภัยโทษ ช่วงสุดท้ายเป็นช่วงปลดปล่อยบ่าวออกจากนรก”

ข้อมูลเกี่ยวกับหะดีษ

ตัวบทนี้เป็นส่วนหนึ่งของหะดีษที่ยาวยืดยาวที่ปรากฏอยู่ใน

-หนังสือเศาะฮีหฺอิบนุคุษัยมะฮฺ (หะดีษเลขที่ 1887) บทว่าด้วย “ความประเสริฐของเราะมะฎอนหากมันเป็นหะดีษที่ถูกต้อง”

-อัลบัยฮะกีญ์ ในซูอะบุลอิมาน (หะดีษเลขที่ 3336) (หะดีษเลขที่ 3608)

-อัลอะมาลี ลิลมะหามีย์ (หะดีษเลขที่ 293)

-พะฎอิลเราะมะฎอนลิบนิซาฮีน (หน้าที่ 16)

-อัลบิตายะฮฺวันนิฮาเยฮฺ ของอิบนุกะษีร (เล่มที่ 19 หน้าที่ 442)

จากท่านซัลมานอัลฟาริซีเราะฎียัลลอฮุอันฮุ

ตัวบทนี้ได้รายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ เช่นเดียวกัน

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็นหะดีษ เฎาะอีฟยัดดัน ในเฎาะอีฟอัลญามิอ (หะดีษเลขที่ 2135)

-มิซานอิติดาลของ ซะฮะบีย์ (2/178) ในสายรายงานมี สลาม บินสุลัยมาน

ซึ่ง “เฎาะอีฟ” และมัสละมะฮฺ บินค็อลตุ “ลัษะบิลมะอรูฟ”

-อัลอุกัยลีย ใน หนังสือเฎาะฟาอัลกะบิร (2/162)

สาเหตุที่เฎาะอีฟหรือเฎาะอู

หะดีษซัลมาน

-ข้อตำหนิ (อิลละฮฺ) ที่หนึ่ง

ความอ่อนแอ(เฎาะอีฟ)ของนักรายงานที่ชื่อ ยูซุฟ บิน ซิยาต อัลฮินดี อัลบัศรีย์ อับดุลลาฮฺ

-อัลบุคอรีย์ อับู หาติม และอัซซาจี๋ ได้กล่าวว่า “เขาเป็นคนที่มุ่งกะรุลหะดีษ”

-อันนะซาอี๋ กล่าวว่า “ลัษซาบิฆิกอฮฺ” (ไม่ศิกอฮฺ)

-อัดดาร์กูณีย์ กล่าวว่า “มัซฮูร บิลอะบาฎิล” (เป็นที่โด่งดังกับการรายงานหะดีษ บาฎิล)

-ข้อตำหนิ (อิลละฮฺ) ที่สอง

ความอ่อนแอของ อะลี บิน ซัยด บิน ญุดอาน อัลกุรอชีย์

-บุคอรีย์กล่าวว่า มุ่งกัรุลหะดีษ

-อะหมัดได้กล่าวว่า ลัยซะบิลเกาะวีย์ บางก็กล่าวว่า **เญาอะอีฟ**

-อิบนุสะอัดได้กล่าวว่า “เป็นคนที่รายงานหะดีษมากและเขาก็ยังบอกพร่องเรื่องความจำ และเขาไม่ถูกนำมาเป็นหุจญะฮ์”

สถานะของหะดีษ

-อิบนุคุษัยมะฮ์ได้กล่าวว่า “หากมันเป็นหะดีษที่ถูกต้อง”

-อิบนุหะญูรได้กล่าวว่า “มะดาร์(จุดร่วมหลักของสายรายงานหะดีษ)นี้ คือ นักรายงานที่ชื่อ อะลี บิน ซัยดฺ บินญุดอาน ซึ่งเขานั้นเป็นนักรายงานที่ **เญาอะอีฟ** ส่วน **ท่านยูซุฟ บินซียาด** ก็เป็นคนที่ “**เญาอะอีฟ ญุดตัน**”

ดูหนังสือ อิตหาฟุลมะหะเราะฮ์ ของอิบนุหะญูร (5/560)

-อัชเชากานีย์กล่าวว่า (มันเป็นหะดีษที่มุ่งกรญุดตัน)

ดู อัลฟะวาอิด อัลมัจมูอะฮ์ ฟิลอะหาดีษอัลเมาญูอะฮ์ (หน้าที่ 439)

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็นหะดีษ “**เญาอะอีฟยิดตัน**”

ในเญาอะอีฟอัตตัมบิ (หะดีษเลขที่ 589)

ตัวบทนี้ได้รายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เช่นเดียวกัน และอัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็น “**หะดีษเญาอะอีฟยิดตัน**” ในเญาอะอีฟอัลญามิอ (หะดีษเลขที่ 2135)

หะดีษที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال "إذا كان أول ليلة من شهر رمضان : صُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ وَمَرَدَةُ الْجِنِّ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ فَلَمْ

ความว่า

(รายงานจากอปี ฮูรียเราะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่าท่านเราะซูล กล่าวว่า “เมื่อคำคืนแรกของเดือนเราะมะฎอนได้เวียนมา บรรดาชัยฆอนมารร้ายและบรรดาญินที่เฝ้าคุณก็จะถูกล่ามโซ่ไว้ บรรดาประตูนรกก็จะถูกปิด จะไม่มีแม้แต่ประตูเดียวที่เปิดไว้ และบรรดาประตูสวรรค์ก็จะถูกเปิด จะไม่มีแม้แต่ประตูเดียวที่ปิดไว้ และผู้ประกาศก็จะป่าวประกาศโดยกล่าวว่า (ด้วยคำพูด) “โอ้ผู้เฝ้าหาความดีจงทำต่อไปเถิด และโอ้ผู้เฝ้าหาความชั่วจงหยุดกระทำ(ความชั่ว)เถิด และเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ที่จะปลดปล่อยคนจำนวนหนึ่งจากจำนวนที่มากมายจากไฟนรก ” และเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นทุกคำคืน (ของเดือนเราะมะฎอน)⁵⁷

000

⁵⁷ รายงานโดยอะหมัด (4/311-312) อัตติรมีซี (หะดีษเลขที่ 683) อันนะชาอีย์ (4/130) และอิบนุ มานะฮฺ (หะดีษเลขที่ 1642)

หะดีษที่ 2

(اللهم بارك لنا في رجب وشعبان وبلغنا رمضان)

“โอ้อัลลอฮ์อัลลอฮ์ โปรดประทานความจำเริญแก่เราในเดือนรอมฎัน ชะอ์บาน และโปรดทำให้เรามีชีวิตในเดือนรอมฎอน”

ข้อมูลเกี่ยวกับหะดีษ

ตัวบทนี้เป็นส่วนหนึ่งของหะดีษที่ยาวยืดยาวที่ปรากฏอยู่ใน

-หนังสือมุสนัดอะหมัด (หะดีษเลขที่ 2228)

-มุสนัดบัซซาร์ (หะดีษเลขที่ 6494)

-อัลบัยฮะกี๊ ในซุอะบูลอีมาน (หะดีษเลขที่ 3523) (หะดีษเลขที่ 3815)

-หิลยะตุลเอาลียาอ (6/369)

-อฎุฏฏ็อบรอณีย์ในอัลมุญัมอัลกะบีร (2/1226) และในอัลเอาซัฎ (4/189) (หะดีษเลขที่ 3939)

-อัลบิตายะฮ์วันนิฮายะฮ์ ของอิบนุกะซีร (เล่มที่ 19 หน้าที่ 442)

ทั้งหมดล้วนผ่านสายรายงานของท่านซาอิดะฮ์ บิน อบี อรรุฏก๊อด จากท่านซิญาต อันนุมัร จากท่านอนัส บินมาลิก เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

สาเหตุที่เภาะฮ์ฟหรือเภาะฎอ

-ข้อตำหนิ (อิลละฮ์)ที่หนึ่ง

ความอ่อนแอของนักรายงานที่ชื่อ ซะอิดะฮ์ บิน อบี อรรุฏก๊อด

-อัลบาคอร์รี่ อันนะซาอีย์ ได้กล่าวว่า “เขาเป็นมุงกะรุลหะดีษ”

-อบู หาทิม กล่าวว่า “เขารายงาน จากซิญาต อันนุมัรฺ หลายหะดีษมัรฟูอ์ที่มุงกัร ซึ่งเราไม่รู้ว่หะดีษมุงกัรนั้นมาจาเขาหรือมาจากซิญาต และเราไม่รู้ว่เขารายงาน จากที่อื่นนอกจากซิญาตหรือไม่ ซึ่งเราเคนทำการอิติบาร์ด้วยกับหะดีษของเขา (กล่าวคือใช้มันเป็นตัวเสริมหะดีษอื่น)”

-อัลบัยฮะกี๊ได้กล่าวว่า “เขา(ซาอิตะฮฺ)ได้โดดเดี่ยวรายงานหะดีษนี้จากท่าน ซิญาต”

-ข้อตำหนิ (อิลละฮฺ)ที่สอง

ความอ่อนแอของนักรายงานที่ชื่อ ซิญาต บิน अबดุลลอฮฺ อันนุมัรฺ อัลบัศรี๊

-ยะหฺยา บิน มะอีนได้กล่าวว่า “เขามีสถานะ ฎะอ์อีฟุลหะดีษ” และในบางที่เขาได้ กล่าวว่า “ลัษศะบิอิบะซุน”

-อบูดาวูด อิบน์หะญูรฺ และอัซซะฮะบียฺบอกว่าเขานั้นฎะอ์อีฟ

-อบู หาทิม กล่าวว่า “หะดีษของเขาไม่ถูกนำมาป็นหลักฐานได้”

สถานะของหะดีษ

-อัสฎุอ์บรอนียฺได้กล่าวว่า “หะดีษบทนี้ไม่ถูกรายงานจากท่านนบีนอกจากสาย รายงานนี้เท่านั้น ซึ่งซาอิตะฮฺได้โดดเดี่ยวในการรายงานหะดีษนี้

-อัลบัยฮะกี๊ ได้กล่าวว่า “ซิญาตได้โดดเดี่ยวในการรายงานหะดีษนี้และคนที่ รายงานจากเขาคือซาอิตะฮฺ บิน อบีรูกก๊อด”

-อัลบัสซาร์ได้กล่าวว่า “ท่านซาอิตะฮฺ แท้จริงแล้วหะดีษของเขาจะถูกปฏิเสธเพื่อ
เขาได้โดดเดี่ยวในการรายงานมัน”

-อัลอัลบานียฺ กล่าวว่า เป็นหะดีษฎะอ์ฟ ในฎะอ์ฟอัลญะม็อ

(หะดีษเลขที่ 4395)

เกร็ดเกี่ยวกับหะดีษนี้

สามารถอ่านดุอาบนี้ได้แต่ห้ามบอกว่าเป็นดุอาจากท่านนบี เนื่องจากดุอาบ
นี้มีเนื้อหาที่ดี แต่หากจะสอนผู้อื่นจำเป็นที่จะต้องอธิบายกำกับว่าเป็นหะดีษฎะอ์ฟ

.....

หะดีษที่ 3

(من أدرك رمضان بمكة فصامه وقام منه ما تيسر كتب الله له مائة ألف شهر رمضان فيما سواه وَكَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ عَتَقَ رَقَبَةً وَكُلِّ لَيْلَةٍ عَتَقَ رَقَبَةً وَكُلِّ يَوْمٍ حِمْلَانِ فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ حَسَنَةٌ وَفِي كُلِّ لَيْلَةٍ حَسَنَةٌ)

“ใครที่ทันเราะมะฎอนในขณะที่เขาอยู่ที่มักกะฮฺ และเขาได้ถือศีลอดตามความสามารถ อัลลอฮฺจะบันทึกผลบุญให้แก่เขา 1000 เราะมะฎอนเหนือกว่าอยู่ในเราะมะฎอนที่อื่น”

ข้อมูลเกี่ยวกับหะดีษ

หะดีษบทนี้รายงานโดย

- อิบนุมาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 3117)
- อัลบัยฮะกี๊ ในชุอะบุลอิมาน (หะดีษเลขที่ 3574)
- อัคบาร์มักกะฮฺ ลิลอัชรอกี๊ (หะดีษเลขที่ 3991)
- อัคบาร์มักกะฮฺลิลฟากะฮานี๊ (หะดีษ 1574)

จากอับดุลเราะฮีม บิน ซัยด อัลอัมมียฺ จากพ่อของเขา จากซะอีด บิน ญบัยร จากท่านอิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

สาเหตุที่เฆาะอ์ฟหรือเมาฎู

-ข้อตำหนิ (อิลละฮฺ) ที่หนึ่ง

นักรายงานที่ชื่ออับดุลเราะฮีม บิน ซัยด อัลอัมมียฺ “มัตรูก”

-อิบนุลมะดีนีญ์ อันนะซาอีย์ และอิบนุหะญัรฺ กล่าวว่า “**มัฏรูกุลหะดีษ**”

-อัลบูกอรียังได้กล่าวว่า “ตะรอฎูฮ์”

-อับดุลฮาติม ได้กล่าวว่า “หะดีษของเขาถูกทิ้ง มุญกะรุลหะดีษ เกือบจะทำลายพ่อของเขาที่เขาได้รายงานหะดีษจากเขาสิ่งที่นักหนาสาหัส”

-อัคริย์ ได้กล่าวว่า อิบนุมะอีนได้กล่าวว่า “ลัษะบิฮ์อิน”

-อัลอุก็อยลีได้กล่าวว่า อิบนุมะฮ์อินได้กล่าวว่า “**กัษซาบ เคาะบียะฮ์**” จอมโกหกที่น่าเกลียด

-ข้อตำหนิ (อีลละฮฺ)ที่สอง

ชัยด อัคริวาริย์ อัครัมมิย์ (พ่อของอัครดูลเราะฮิมน)

-ยะหุยา บิน มะอีน อัลอิจลีย์ อบูซุรอะฮฺ อันนะสาอีย์ มุอำหมัด บิน อัลอับบาส อิบ
นุอะบีซะซะฮฺ และอิบนุหะญัรฺ บอกว่า “**ญะฮ์อีฟ**”

สถานะของหะดีษ

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็นหะดีษ เมาฏู.

ในฎาะอีฟอับนุมาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 3117)

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็นหะดีษ **ฎะอีม** ฎะอีม หมายความว่า

ในฎาะอีฟอัลญามิอฺ (หะดีษเลขที่ 5375)

000

หะดีษที่ 4

(صوموا تصحوا)

“พวกท่านพึงถือศีลอดเถิด มันจะทำให้ท่านมีสุขภาพที่ดี”

ข้อมูลเกี่ยวกับหะดีษ

หะดีษบทนี้ปรากฏอยู่ในหนังสือ

- ฎะอ์อีฟ อัตถะรียิบ ของอัลบานียฺ (หะดีษเลขที่ 573)
- ตำรัจอัลมุสнадของซุฮัยบ อัลอรรนะอูฏ (14/507) สายรายงานฎะอ์อีฟญิดตัน
- ตำรัจอัลอิหฺญาอฺของอัลอิรอกียฺ (3/108)
- อัลเมาฏูอาต ลิศเศาะฆอนียฺ (หะดีษเลขที่ 51)
- อัญญ์อับรอไนียฺในอัลมุอญัมอัลกะบีรฺ (หะดีษเลขที่ 3812)
- อัญญ์อับอันวะบะวียฺของอับนูอัยม (หะดีษที่ 113)

จากหะดีษของท่านอบูสุร็อยรอฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

- อิบนุ อะดียฺ ในหนังสืออัลกามิล ฟิ อัญญ์อะฟาอฺ (7/57)
- อัลบัยฮะกียฺในสุนัน (หะดีษเลขที่ 13973)
- อัตตัยละมียฺใน อัลฟิรฺเดาสฺ (หะดีษเลขที่ 3386)

จากอิบนุอับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮุมา

สาเหตุที่แฉะอีฟหรือเมาญู.

1-หะดีษ อิบน์อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา

-ข้อตำหนิ (อิลละฮฺ) ที่หนึ่ง

ในสายรายงานมี **نهشل بن سعيد** เป็นนักรายงานที่ มัธรูก

2-หะดีษอบุ ฮุร็อยรรอฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ

-ข้อตำหนิ (อิลละฮฺ)

ในสายรายงานมี **ชูชัยร บิน มุฮัมมัด**

อิบน์หะญัรได้กล่าวว่า “**บิเกาะฮ์แต่การรายงานของชาวซามจากเขาไม่ถูกต้องเขาจึงเกาะฮ์ด้วยเหตุนั้น**”

สถานะของหะดีษ

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็น **หะดีษฎาะอ์ฟ** ในฎาะอ์ฟอัลญะมิอฺ

(หะดีษเลขที่ 3504)

000

หะดีษที่ 5

(قصة المرأتين اللتين وقعتا في الغيبة، فقال الرسول صلى الله عليه وسلم : إن هاتين صامتا عما أحل الله وأفطرتا على ما حرم الله عز وجل)

เรื่องราวของหญิงสองคนที่นินทา ท่านเราะซูลุลลอฮ ﷺ กล่าวว่า

“แท้จริงทั้ง2สองถือศีลอดในสิ่งที่อัลลอฮทรงอนุญาต แต่นางทั้งสองละศีลอดด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮทรงห้าม”

ข้อมูลเกี่ยวกับหะดีษ

أَنَّ امرأتين صامتا، وأن رجلاً قال: يا رسول الله، إِنَّ ههنا امرأتين صامتا، وإنهما قد كادتَا أن تموتا من العطش، فأعرضَ عنه، أو سكتَ، ثم عاد، وأراهُ قال: بالهاجرة قال: يا نبيَّ الله، إنهما والله قد ماتتا، أو كادتَا أن تموتا، قال: ادعُهما قال: فجاءتا، قال فجيءَ بقدحٍ أو عسٍّ، فقال لإحداهما: قيئي فقاءت قيحًا أو دمًا وصديدًا ولحمًا، حتى قاءت نصفَ القدح، ثم قال للأخرى: قيئي فقاءت من قيحٍ ودمٍ وصديدٍ ولحمٍ عبيطٍ، وغيره، حتى ملأتِ القدح، ثم قال: إن هاتين صامتا عما أحلَّ الله، وأفطرتا على ما حرمَ الله عزَّ وجلَّ عليهما، جلست إحداهما إلى الأخرى فجعلتا يأكلانِ لحومَ النَّاسِ

หะดีษบทนี้ปรากฏในหนังสือ

- หนังสือมานันดอะหมัด (หะดีษเลขที่ 23653)
- หนังสือตัศรีจ อัลอิหยายาของอัลอิรอกี๊ (1/315)
- อัตตัรฆีบวัตตัรฮีบของอัลมุญชีรีย์ (2/155)

-หนังสือละอออิลา อันนุบวอะฮฺ ของอัลบัยฮะกี (6/186)

-อัสซิลซิลละฮฺ อัลญะอะอีฟะฮฺของอัลอัลบานีย์ (หะดีษเลขที่ 518)

จากหะดีษของท่านอุบัยดฺ เมลาลาของท่านเราะซูล ﷺ

สาเหตุที่ญะอะอีฟหรือเมาฎู

-ข้อตำหนิ (อิละละฮฺ) ที่หนึ่ง

ในสายรายงานมีนักรายงานที่ไม่ระบุชื่อ ระหว่าง อิบน์อะบีอะดียฺกับอุบัยดฺ

สถานะของหะดีษ

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็น หะดีษญะอะอีฟ ในอัสซิลซิลละฮฺอัลญะอะอีฟะฮฺ

(หะดีษเลขที่ 518)

หะดีษที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال "الصَّيَّامُ جُنَّةٌ
فَإِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلَا يَرُفُثْ وَلَا يَجْهَلْ فَإِنْ أَمَرُوْهُ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ
إِنِّي صَائِمٌ"

ความหมาย

(จากอบี ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ท่านเราะซูล กล่าวว่า “การถือศีลอด
นั้นเป็นโล่ห์กำบัง (เมื่อผู้ใดถือศีลอด) ดังนั้นเขาจงอย่าได้กล่าวคำพูดที่ชั่ว (เหมือนกับ

การกระทำของผู้ที่อวิชา) และหากมีผู้ใดจะสาปแช่ง หรือกล่าวเหยียดหยาม และจงพูดว่า “แท้จริงแล้วฉันกำลังถือศีลอด” (2 ครั้ง)⁵⁸

-รายงานจากอบี ฮุร็อยเราะฮ์เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านเราะซูลกล่าวว่า “บาง ครั้งคนที่ถือศีลอด ผลที่ได้รับจากการถือศีลอดของเขาอาจจะเป็นเพียงแต่ความหิวและกระหายเท่านั้น และบางครั้งคนที่ยืนละหมาดในยามค่ำคืนนั้น ผลที่ได้รับอาจจะเป็นเพียงแค่การอดหลับอดนอนเท่านั้น”⁵⁹

-รายงานจากอบี ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะซูล ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดที่ไม่ละทิ้งคำพูดต่างๆ ที่โกหก และยังประพฤติปฏิบัติเช่นสิ่งที่โกหกเหล่านั้นอยู่ ดังนั้น อัลลอฮ์จึงไม่ประสงค์ต่อการอดอาหารและการดีมของเขา”⁶⁰

.....

⁵⁸ รายงานโดยอัลบุคอรีย (4/103) มุสลิม (หะดีษเลขที่ 1151)

⁵⁹ รายงานโดยอัตถะาะบะเราะนี ฟิลงกะบิร “วะฮ์สนาดิธิ ลาบะส์ บิฮิ” ให้อุตตฺร์ฮิบ วัตตฺร์ฮิบ (2/148)

⁶⁰ รายงานโดยอัลบุคอรีย (4/99) อัตติรมิซีย (หะดีษเลขที่ 707) อบู ดาวูด (หะดีษเลขที่ 2362) และ อิบน์ มาญะฮฺ (หะดีษเลขที่ 1689)

หะดีษที่ 6

(إن اللجنة لتبخر وتزين من الحول إلى الحول لدخول شهر رمضان فتبرز الحور العين)

“แท้จริงสวนสวรรค์จะถูกประดับประดาตกแต่งไปเรื่อย ๆ เพื่อต้อนรับเดือนรอมฎอน และนางสาวสวรรค์ก็จะโดดเด่น”

ข้อมูลเกี่ยวกับหะดีษ

หะดีษบทนี้ เป็นหะดีษที่ยาวจาก

-อัลบัยฮะกีในหนังสือ ชุอะบุลอีมาน (หะดีษเลขที่ 3695)

-อิบนุ อะซากิร ในหนังสือตาริคดิมชกี (52/291)

-อิบนุญญาซีย์ ในหนังสือ อัลอิลลอัลมุตะนาฮียะฮฺ (หะดีษเลขที่ 880)

สาเหตุที่เฆาะอ์ฟหรือเมาฏอ

-ข้อตำหนิ (อิลละฮฺ)

นักรายงานที่ชื่อ ญะร็ร บิน บินอัยยูบ อัลบะญะลี

-อัลบุคอรีย์ อбуฮาติม อบุซุรอะฮฺ และอัตติรมิซีย์ ได้กล่าวว่า “มุงักร์ อัลหะดีษ”

สถานะของหะดีษ

-อัลอัลบานียฺ กล่าวว่า เป็น **หะดีษเมาฏอ** ในเฆาะอ์ฟ อัตตัมซิบ (หะดีษเลขที่ 549)

-อิบนุอัลญะซี ได้รายงานหะดีษบทนี้ในหนังสือ อัลเมาฏออาตของท่าน และท่านได้กล่าวว่า “หะดีษบทนี้เมาฏอ และผู้ที่ถูกครหาในที่นี้คือ ญะร็ร บิน บินอัยยูบ อัลบะญะลี”

หะดีษที่ 7

(ذاكر الله في رمضان مغفور له وسائل الله فيه لا يخيب)

“ผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ในเดือนรอมฎอนจะถูกให้ได้รับอภัยโทษ ส่วนผู้ที่ขออูอาต่ออัลลอฮ์ จะไม่ผิดหวัง (อัลลอฮ์จะทรงตอบรับ - ผู้แปล)”

ข้อมูลเกี่ยวกับหะดีษ

หะดีษบทนี้ปรากฏใน

-อัฐฎออบรอนียะฮ์ในอัลมุญัหมัดอัลเอาซัฎ (หะดีษเลขที่ 6170 และ 7341)

-ซุอะบุลอิมานของอัลบัยฮะกี (3/311)

-อัลกามิลฟีฎอะฟาอ์รรริฎาลของอิบนุอะดี (4/291)

จากหะดีษของท่านอุมัรฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

สาเหตุที่เฆาะอ์ฟหรือเมาฎอ

-ข้อตำหนิ (อิลละฮ) ที่หนึ่ง

นักรายงานที่มีชื่อว่า अबดุลเราะหมาน บินก๊อยซ

-อบูซุรอะฮ์ได้กล่าวว่า “กัษาบ”

-อิบนุหะญัรได้กล่าวว่า “มัฏรูก”

นักรายงานที่ชื่อ ฮีลาล บิน अबดุลเราะหฺมาน อัลหะนะฟี

-อัยอูก็อยลือกเล่าว่า “เขาเป็นมุนกัรอัลหะดีษ”

-อัลชัยษะมีย์ กล่าวว่า “**ญะฮ์อีฟ**”

สถานะของหะดีษ

หะดีษบทนี้ไม่มีใครรายงานจากชะอิด บิน อัลมุฮัยยิบ นอกจากท่านอะลี บิน ซัยद
และไม่มีใครรายงานจากอะลี้นอกจากท่านฮิลาล และ अबดุลเราะหมาน บิน กัอยซ
ได้โดดเด่นเดียวในการรายงานหะดีษบทนี้

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็น **หะดีษเกาะอ์ฟ** ในเกาะอ์ฟอัฏฏริบ (หะดีษเลขที่ 600)

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็น **หะดีษเมาฎู** ในอิซซิลซิลละฮ์อัฏฏะอ์ฟะฮ์

(หะดีษเลขที่ 3630 และ 3038)

000

หะดีษที่ 8

(رمضان بالمدينة خير من ألف رمضان فيما سواها من البلدان)

“การถือศีลอดในเดือนรอมฎอนที่เมืองมะดีนะห์ดีกว่าการถือศีลอดรอมฎอนในประเทศอื่น”

ข้อมูลเกี่ยวกับหะดีษ

หะดีษบทนี้ปรากฏใน

-อัฐฎอ์บรอไนยในอัลมุญัหมัอัลกะบีร (หะดีษเลขที่ 1144)

จากท่านบิลาล บิน อัลฮาริษ

และในหนังสือ

-ชอะบุลอิมานของอัลบัยฮะกี (หะดีษ 4148)

สาเหตุที่เญาะอีฟหรือเมาฎู

1-หะดีษบิลาล บิน อัลฮาริษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

-ข้อตำหนิ (อิลละฮ)

นักรายงานที่ชื่อ अबดุลลอฮฺ บิน กะซีร อ่อน

2-หะดีษ อิบน์อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา

-ข้อตำหนิ (อิลละฮ)

นักรายงานเญาะอีฟอีกมากมายในสายรายงานดังนี้

-อัลกอซิม บิน อับดุลลอฮฺ อัลอุมะรียฺ อัลมะตะนียฺ

-อุมัร บิน อับดุลอะซีซ อัสลามิ

- กะชีร บิน อับดุลลอฮ์ อัลมุฮะนี อัลมะตะนี

สถานะของหะดีษ

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็น **หะดีษบาฏิล** ในอัซซิลซิละฮ์อัฏฏะอ์ฟะฮ์

(พะดีฯเลขที่ 831)

-อัลอัลบานีย์ กล่าวว่า เป็น **หะดีษเมาฏู** ใน **เงาะอิฟอัลญามิ** (หะดีษเลขที่ 3138)

000

พระดีษที่ 9

สئل النبي عليه الصلاة والسلام عن فضائل التراويح في شهر رمضان فقال: يخرج
 المؤمن ذنبه في أول ليلة كيوم ولدته أمه، وفي الليلة الثانية يغفر له وللأبوية إن كانا
 مؤمنين، وفي الليلة الثالثة ينادى ملك من تحت العرش؛ استأنف العمل غفر الله ما
 تقدم من ذنبك، وفي الليلة الرابعة له من الأجر مثل قراءة التوراة والإنجيل والفرقان، وفي
 الليلة الخامسة أعطاه الله تعالى مثل من صلى في المسجد الحرام ومسجد المدينة
 والمسجد الأقصى، وفي الليلة السادسة أعطاه الله تعالى ثواب من طاف بالبيت المعمور
 ويستغفر له كل حجر ومدر، وفي الليلة السابعة فكأنما أدرك موسى عليه السلام ونصره
 على فرعون وهامان، وفي الليلة الثامنة أعطاه الله تعالى ما أعطى إبراهيم عليه السلام،
 وفي الليلة التاسعة فكأنما عبد الله تعالى عبادة النبي عليه الصلاة والسلام، وفي الليلة
 العاشرة يرزقه الله تعالى خير الدنيا والآخرة، وفي الليلة الحادية عشر يخرج من الدنيا كيوم
 ولد من بطن أمه، وفي الليلة الثانية عشر جاء يوم القيامة ووجهه كالقمر ليلة البدر،
 وفي الليلة الثالثة عشر جاء يوم القيامة آمناً من كل سوء، وفي الليلة الرابعة عشر جاءت
 الملائكة يشهدون له أنه قد صلى التراويح فلا يحاسبه الله يوم القيامة، وفي الليلة
 الخامسة عشر تصلى عليه الملائكة وحملة العرش والكرسي، وفي الليلة السادسة عشر
 كتب الله له براءة النجاة من النار وبراءة الدخول في الجنة، وفي الليلة السابعة عشر
 يعطى مثل ثواب الأنبياء، وفي الليلة الثامنة عشر نادى الملك يا عبد الله أن رضي عنك
 وعن والديك، وفي الليلة التاسعة عشر يرفع الله درجاته في الفردوس، وفي الليلة العشرين
 يعطى ثواب الشهداء والصالحين، وفي الليلة الحادية والعشرين بنى الله له بيتاً في الجنة من

النور، وفي الليلة الثانية والعشرين جاء يوم القيامة آمنا من كل غم وهم، وفي الليلة الثالثة والعشرين بنى الله له مدينة في الجنة، وفي الليلة الرابعة والعشرين كان له أربعة وعشرون دعوة مستجابة، وفي الليلة الخامسة والعشرين يرفع الله تعالى عنه عذاب القبر، وفي الليلة السادسة والعشرين يرفع الله له ثوابه أربعين عاما، وفي الليلة السابعة والعشرين جاز يوم القيامة على الصراط كالبرق الخاطف، وفي الليلة الثامنة والعشرين يرفع الله له ألف درجة في الجنة، وفي الليلة التاسعة والعشرين أعطاه الله ثواب ألف حجة مقبولة، وفي الليلة الثلاثين يقول الله: يا عبدي كل من ثمار الجنة واغتسل من مياه السلسيل واشرب من الكوثر أنا ربك وأنت عبدي

ความหมายของหะดีษ

“ได้มีการถามท่านนะบียเกี่ยวกับความประเสริฐของการละหมาดตะรอวัยห์ในเดือน เดือน แล้วท่านนะบียก็กล่าวว่า

มุอฺมิน ผู้ออกละหมาดตะรอวัยห์ในคืนแรกจะพ้นจากบาปของเขาทั้งปวงเสมือนกับวันที่เขาถูกคลอดจากท้องมารดาและในคืนที่สอง อัลลอฮฺจะให้อภัยโทษแก่เขาและบิดาของเขาหากเขาทั้งสองเป็นผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ

และในคืนที่สาม มลาอิกะฮฺจะประกาศต่อผู้อยู่ใต้อาหรับว่าเจ้าจงเริ่มทำความดีต่อไปเถิดเพราะความชั่วทั้งหลายถูกลบล้างออกไปหมดแล้ว และในคืนที่สี่ เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับคนที่อ่านคัมภีร์เตารอต อินญิล และอัลกุรอานและในคืนที่ห้าได้รับผลบุญเท่ากับผู้ที่ได้ไปละหมาดที่มัสญิด หะรออม มัสญิดนะบะวีย มัสญิดอัลอักศอและในคืน ที่หก ได้รับผลบุญเท่ากับผู้ที่ไปทำญะวาฟ ณ บัลตุลมะฮุมรุ บรรดาหินและวัตถุทั้งหมดในโลกนี้จะขออภัยโทษให้แก่เขา และในคืนที่เจ็ด เขาจะได้ผลบุญ

เสมือนว่าเขาได้เกิดทันในสมัยที่ท่านนะบียุมุসাและได้ช่วยเหลือท่านในการต่อสู้กับฟิรอุณและฮามานและในคืนที่แปด จะได้รับผลบุญเหมือนกับผลบุญที่อัลลอฮ์ได้ประทานแก่นะบียอับรอฮีมและในคืนที่เก้า ผลบุญที่ได้รับจะเท่ากับผลบุญการอิบาดะฮ์ของนะบียมุหัมมัด คืออัลลอฮ์จะลบล้างอิเวสส์ลัม และในคืนที่สิบ อัลลอฮ์จะบันดาลให้เขาพบแต่ความดีงามทั้งโลกนี้และโลกหน้า และในคืนที่สิบเอ็ด หากพวกเขาสิ้นชีวิตในคืนนี้ เขาก็เหมือนกับทารกที่ถูกคลอดใหม่ๆ ในคืนที่สิบสองเขาจะเกิดมาในวันกียามะฮ์ด้วยใบหน้าที่ถูกดวงจันทร์เต็มดวง และในคืนที่สิบสาม เขาจะปรากฏในวันกียามะฮ์อย่างผู้บริสุทธิ์ ปลอดภัยจากความชั่วร้ายทั้งปวง และในคืนที่สิบสี่ ในวันกียามะฮ์บรรดามลาอิกะฮ์จะร่วมกันยืนยันเคียงข้างเขาเป็นพยานว่าเขาได้ละหมาดตะรอวิฮ์แล้ว แล้วเขาก็จะไม่ถูกสอบสวนอีกต่อไปในวันนั้น และในคืนที่สิบห้า บรรดามลาอิกะฮ์ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่แบกอะรัชและกุรซีต่างๆ จะอวยพรให้แก่เขาและในคืนที่สิบหก เขาจะถูกบันทึกว่าเป็นผู้ปลอดภัยจากนรกและในคืนที่สิบเจ็ด เขาจะได้ผลบุญเท่ากับผลบุญบรรดานบีมุฮัมมัดและในคืนที่สิบแปด มลาอิกะฮ์จะประกาศชื่อของเขาว่า แน่แท้พระองค์อัลลอฮ์จะให้เกียรติโทษในตัวเขาและบิดามารดาของเขา และในคืนที่สิบเก้า อัลลอฮ์จะยกฐานะของเขาอย่างสูงส่งในชั้นฟิรเดาส์ และในคืนที่ยี่สิบ เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับผลบุญของบรรดาผู้ที่ตายชะฮีดและกัลยาณชน และในคืนที่ยี่สิบเอ็ด อัลลอฮ์จะสร้างบ้านหลังหนึ่งด้วยรัศมีให้แก่เขา และในคืนที่ยี่สิบสอง เขาจะปรากฏตัวในวันกียามะฮ์โดยปราศจากความโสโครกและความทุกข์ และในคืนที่ยี่สิบสาม อัลลอฮ์ได้เตรียมเมืองไว้เมืองหนึ่งให้เขาครอบครอง และในคืนที่ยี่สิบสี่ อัลลอฮ์จะเปิดโอกาส ให้แก่เขา โดยตอบรับดุอาอ์จากเขายี่สิบสี่ประการ และในคืนที่ยี่สิบห้า อัลลอฮ์จะยกโทษการโศกเศร้าในกุบรูร ให้แก่เขา และในคืนที่ยี่สิบหก อัลลอฮ์จะเพิ่มพูนผลบุญให้แก่เขาเท่ากับทำอิบาดะฮ์สี่สิบปี และในคืนที่ยี่สิบเจ็ด

เขาจะเดินผ่านสะพานศิโรฐ์อลมุสตะกิมดุจฟ้าแลบในพริบตา และในคืนที่ยี่สิบแปด อัลลอฮฺจะยกฐานะให้เขาหนึ่งพันชั้นในสวรรค์ และในคืนที่ยี่สิบเก้า อัลลอฮฺจะประทานผลบุญให้เท่ากับผลบุญการประกอบพิธีหัจญ์หนึ่งพันครั้ง และในคืนที่สามสิบ อัลลอฮฺจะกล่าวว่า “โอ้บ่าวของฉันจงมารับประทานผลไม้ในสวรรค์และจงอาบน้ำสัลสะบิล จงดื่มน้ำอัลเกาะษ์ ซึ่งเราเป็นเจ้าของเจ้า เจ้าเป็นบ่าวของเรา”

สถานะของหะดีษ

เป็นหะดีษที่ถูกอุปโลกนขึ้นมา (เมาฎูอ) ไม่มีสายรายงานมารับรอง

แหล่งอ้างอิง

ฟัตวาอัลลัจญนะฮฺ อัตตาคิมะฮฺ : 10/151

หนังสือแนะนำเกี่ยวกับหะดีษฎะอ์ฟและเมาฎูอ์ เกี่ยวกับเราะมะฎอน

๑- الأحاديث الضعيفة والموضوعة في فضائل شهر رمضان

-دراسة نقدية-

للشيخ عبدالله مصطفى مرتجي

ซึ่งเป็นบทวิจัยของท่าน ในวิจัยเล่มนี้มีหะดีษทั้งหมด 46 หะดีษด้วยกัน

๒- (مخالفات رمضان)

للشيخ عبد العزيز بن محمد السرحان

หนังสือที่รวบรวมความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเราะมะฎอน และในช่วงท้ายของหนังสือ มีบทหนึ่งทีระบุถึงหะดีษต่าง ๆ ที่ฎะอ์ฟและเมาฎูอ์ที่มักพุดกันบ่อยในเราะมะฎอน

๓- (الأحاديث الضعيفة والموضوعة الواردة في شهر رمضان والاعتكاف وزكاة

الفطر وصلاة العيد وما يغني عنها من الأحاديث الصحيحة)

للدكتور صلاح بن علي الزباني

หนังสือเล่มนี้มีหะดีษทั้งหมด 225 หะดีษด้วยกัน พร้อมระบุหะดีษที่ถูกต้องทดแทนในเรื่องนั้น ๆ

๔- (خمسائه حديث لم يثبت في الصيام والاعتكاف وزكاة الفطر والعيدين

والأضاحي) للشيخ أحمد بن عبد الله السلمي

หนังสือเล่มนี้มีหะดีษทั้งหมด 500 กว่าหะดีษด้วยกัน พร้อมระบุหะดีษที่
ถูกต้องทดแทนในเรื่องนั้น ๆ

หนังสือแนะนำเกี่ยวกับหะดีษฎะอ์ฟและมาฏูอ

- ๑- (الوضع في الحديث) للدكتور عمر فلاته
- ๒- (المنار المنيف في الصحيح والضعيف) لابن القيم
- ๓- (الحديث الضعيف وحكم الاحتجاج به) للشيخ عبدالكريم الخضير
- ๔- (مناهج المحدثين في تقوية الأحاديث الحسنة والضعيفة) للدكتور المرتضى الزين أحمد
- ๕- (الإرشادات في تقوية الأحاديث بالشواهد والمتابعات) للشيخ طارق عوض الله
- ๖- (الإعلام بوجوب التثبت في رواية الحديث وحكم العمل بالحديث الضعيف)

للشيخ سليمان العلوان

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

(บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การถือศีลอดนั้น
ได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่ได้
ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเจ้ามา
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง)

-อัลบะเกาะเราะฮ์ (อายะฮ์ที่ ๑๘๓)-

رمضان

